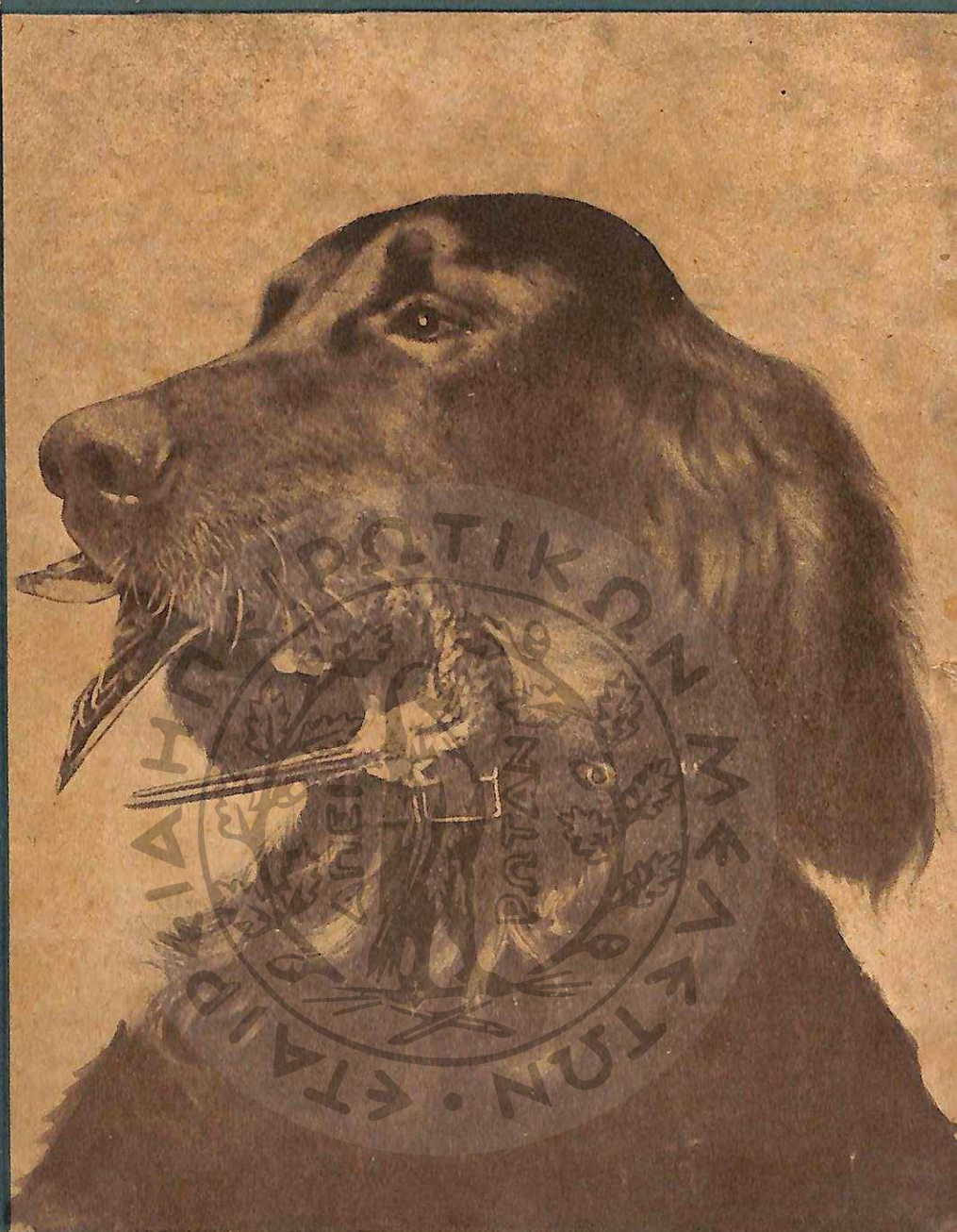
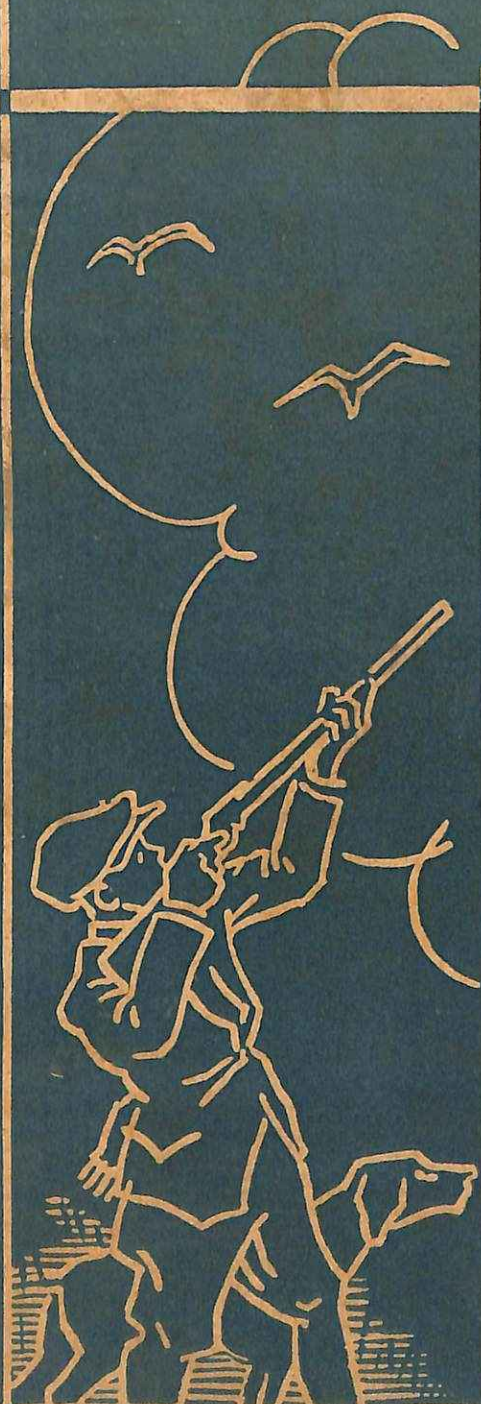
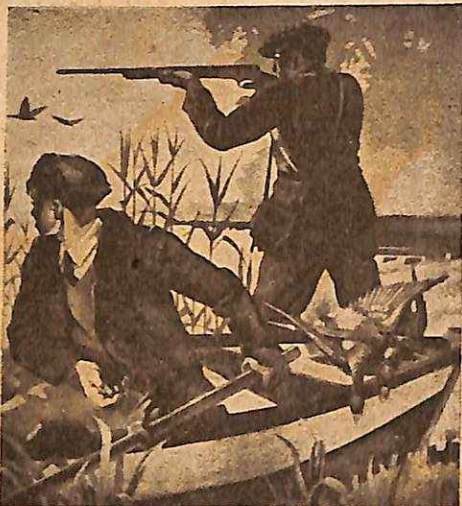

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡΙΘ. 104 (3)
ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

ΚΥΡΟΡΑΤΩΑ (ΚΟΥΡΟΠΑΤΒΑ)

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

“Ακαπνος πυρίτις ΚΥΡΟΡΑΤΩΑ εις φυλλίδια ζελατινοποιημένα των μεγάλων κρατικών εργοστασίων της ΠΟΛΩΝΙΑΣ
PANSTWA - WITKORNI - PROCHU, RIONKI - ROLOGNE

Δεν προσβάλλεται από την υγρασίαν. Δεν υφίσταται επιδράσεις θερμοκρασίας. Δίδει κανονικώς πιέσεις CM² 359

και ταχύτητας 303 μ. V 15

Συγκέντρωσις ιδεώδης. Διείσδυσις εξαιρετική.

— Αφήνει τὸ θήραμα ἐπὶ τόπου νεκρὸν —

Κυνηγοί! Σᾶς παρουσιάζομεν τὴν τελειοτέραν πυρίτιδα ὅχι μὲ πομπώδεις διαφημίσεις, ἀλλὰ δίδομεν ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας. Δοκιμάζοντες πείθεσθε εἰς τὴν πραγματικότητά διὰ τὰ ἐξαρετικά ἀποτελέσματα τῆς πυρίτιδος ΚΥΡΟΡΑΤΩΑ.

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι δι' Ἑλλήν τὴν Ἑλλάδα
Δ. ΜΑΡΟΥΝΤΑΣ καὶ Σ. ΑΓΩΡΑΣ - Ἑρμοῦ 19 - ΠΑΤΡΑΙ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰς Ἑπαρχίας ὡς κάτωθι.

Αἰγίνα, Γ. ΜΠΡΑΟΥΝ
Ἀλεξίπολις, Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Ἀλμυρός, ΤΡ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ
Ἀμαλιάς, ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ
Ἀργεστόλιον, Ε. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ
Βαθύ, (Σάμου) ΝΙΚ. ΜΑΣΙΣΤΑΣ
Βέρροια, Ε. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Βόλος, ΣΑΒ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ
Γύθειον, ΒΑΣ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΤΗΣ
Διδυμότειχον, Δ. ΣΚΛΑΒΗΣ
Δράμα, ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΥ
Ἑλασσών, ΒΑΣ. ΖΑΧΙΑΔΗΣ Δικηγόρος
Ἑλευθερούπολις, Β. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ Δικηγόρος
Ζάκυνθος, ΑΝΤ. ΣΚΟΥΡΤΑΣ Πρ. Ἐν. Κυν.
Ἡράκλειον, ΜΙΧ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ
Θεσ/νίκη } ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
 } Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
 } ΜΕΓ. ΔΡΑΚΟΥΛΗ 68
Ἰωάννινα, ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ Ὁδοντίατρος
Καβάλλα, ΣΤΕΡ. ΜΟΥΤΣΟΚΑΠΑΣ
Κατερίνη, ΑΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΕΤΗΣ
Κάρυστος, ΛΕΩΝ. ΜΠΟΥΡΝΙΣ Συμβολ. φος
Κομοτινή, ΓΕΩΡΓ. ΚΕΜΠΑΠΤΣΗΣ

Κοζάνη, Ν. Α. ΜΠΛΙΟΥΡΑΣ
Κιλκίς, ΓΕΩΡ. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ
Κέρκυρα, ΚΩΝ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ
Κόνιτσα, ΑΛ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Λάρισα, Ι. ΔΑΛΘΑΝΑΣΗΣ
Λήμνος, Ι. ΠΟΛΥΤΑΡΙΔΗΣ
Μεσολόγγιον, Β. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ Δικηγόρος
Μυτιλήνη, ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Πάτραι, ΕΛ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Χ/κος Πρ. Κυν. Συλ.
Πρέβεζα, ΧΡ. ΧΑΣΑΝΗΣ Γ. Γρ. Κυν. Συλ.
Πύργος, (Ηλείας). Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
Σουφλίου, Σ. ΤΖΙΝΤΖΗΣ
Σπάρτη, Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Δικηγόρος,
Σύρος, Ν. ΣΑΡΖΕΤΑΚΗΣ Πρόεδρος Κυν. Συλ.
Χαλκίς, Π. ΠΙΤΣΙΑΔΗΣ Πρόεδρος Κυνηγ. Συλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Γιοχάνεσμπουργ, ΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ
Κνόξβιλ, Κ. ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ 103 W. Vine Avenue
Κύπρος, ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΑΔΗΣ Δικηγόρος - Πάφος

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἐγγραφήν, ἀνανέωσιν κλπ. ἀποτανθῆτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας. Δεχόμεθα αἰτήσεις δι' ὅσας πόλεις δὲν ἀντιπροσωπευόμεθα.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Μενάνδρου 52 - Ἀθῆναι
Εὐπλοίας 5: Πειραιεὺς
ΤΗΛΕΦ. 40-268

ΑΘΗΝΑΙ

1 Νοεμβρίου 1935

Rue Menandrou 52
Athènes - Grèce

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἰδιοκτῆτης ΑΛΕΚΟΣ ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Revue Mensuelle

“NOUVELLES de la CHASSE,,

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ... ΔΡ. 100
Κ. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΡ. 300

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ... ΔΙΡ. ΑΓΓΛ. 0-10
ΑΜΕΡΙΚΗΣ... ΔΟΛΛ. 3.
ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ... ΔΡΑΧ. 250

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τιμή φύλλου δραχ. 10

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΑΣ

Τὰ «ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ» εἶναι εὐτυχῇ χαιρετίζοντα εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὸν κ. Γ. Χλωρόν.

Ὁ νέος Ὑπουργός, προερχόμενος ἀπὸ ἐπαρχίαν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν, ἀνήκει εἰς

σκηνίῳ, μετ' ἐμπιστοσύνης ἀποβλέπει εἰς τὸν νέον Ὑπουργόν, διὰ τοῦ ἐπιληφθῆ τῶν ζητημάτων τούτων καὶ θέλει δώσῃ τὰς πρεπούσας λύσεις, μετ' τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν εὐθύτητα.

Ὁ κ. Χλωρός, τὸν ὅποιον εἶδομεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μᾶς ἐδέχθη εὐγενέστατα καὶ εἰς τὴν ἐρώτησίν μας ποῖον τὸ πρόγραμμά του διὰ τὰ κυνηγετικά πράγματα, μᾶς ἀπήντησεν:

— Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶ τὴν ἀξίαν τοῦ κυνηγετικοῦ πλοῦτος τῆς χώρας μας καὶ ἀποδίδω ὅσῃν χρειάζεται προσοχὴν εἰς τὰς 200.000 Ἑλλήνων κυνηγῶν καὶ εἰς τὸν ὅποιον τὰς ἐλπίδας θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν ἠδυνάμην νὰ δώσω μίαν καλλιτέραν αὖριον.

»Ζητῶ μόνον πίστωσιν χρόνου τινὸς διὰ νὰ μελετήσω τὰ σχετικὰ ζητήματα, ἵνα μὴ λάβω μέτρα τὰ ὅποια θὰ ἦσαν ἀπόρροια σπουδῆς καὶ συνεπῶς δυνάμενα νὰ δλάψουν ἀντὶ νὰ ὀφελήσουν.

»Εὐθὺς μετὰ τὸ δημοψήφισμα καὶ τὴν ὀριστικοποίησιν τῆς καταστάσεως, θὰ ἀσχοληθῶ μετὰ τὰ ζητήματα τὰ ὅποια σᾶς ἐνδιαφέρουν».

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ

Δυνάμεθα μετ' πραγματικὴν ἱκανοποίησιν καὶ μετ' εὐλακρινὴν χαρὰν νὰ διασαλπίσωμεν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος μίαν νίκην τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου ἐμπανσιθέντος διὰ πρώτην φορὰν ἡνωμένου καὶ σπεύσαντος εἰς τὰς ἐπικλήσεις ἡμῶν καὶ τοῦ κ. Π. Σαββίδου Προέδρου τῆς Ε.Φ.Ο., νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν μελετηθεῖσαν φορολογίαν τῶν σκυλιῶν.

Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας μας, ἡνωμένως μετ' τὸν Πρόεδρον τῆς Ε.Φ.Ο. καὶ τοῦ Ὁμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς καὶ κυρίως χάρις εἰς τὸ Γραφεῖον Θήρας, τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὰς καλὲνδας καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐνταφιασθὲν ὀριστικῶς.

Ἡ νίκη ὅμως αὕτη πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα συναδέλφους ὡς μάθημα τοῦ πόσα δύναται νὰ κατορθωθῇ ἂν ὁμονήσουν καὶ ἂν θελήσουν νὰ ἐμπιστευθῶν τὴν διαχείρισιν τῶν ζητημάτων τῶν εἰς τὰς χεῖρας ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι καὶ γνωρίζουν νὰ ἐνεργούν καὶ ὅρεξιν ἔχουν καὶ ἀνιδιοτελείαν καὶ συνεπῶς δύναται νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν.

Δύναται ἐπίσης νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ διὰ νὰ ἀντιληφθῶν πόση εἴνε ἡ ἀνάγκη ἢ ἐπιτακτικὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς Κυνηγετικῆς Ὁμοσπονδίας, διὰ τὴν ὁποίαν περιμένομεν ὅσους ἐκ τῶν Συλλόγων ἐβράδυναν, νὰ σπεύσουν νὰ μᾶς δηλώσουν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν, διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐντείνωμεν τὴν προσπάθειάν μας παρὰ τῷ νέῳ Ὑπουργῷ, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

παλαιὰν οἰκογένειαν πολιτευομένην. Σταδιοδρομήσας καὶ ἀνελθὼν βῆμα πρὸς βῆμα ἀπάσας τὰς βαθμίδας τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς σταδιοδρομίας, θεωρεῖται ὡς ἰδεώδης πρότυπον εὐθύτητος, ἐντιμότητος καὶ ἀπλότητος.

Ὁ κυνηγετικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, ἔχων σωρείαν ζητημάτων ἐκκρεμῶν, τὰ ὅποια ἀπὸ διετίας ἐξέτρεψαν ἀπὸ τὸν ροῦν τῶν φυσιολογικῶν λύσεων οἱ περίφημοι ἄνθρωποι τῶν παρα-

ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ
ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ο ΑΡΧΕΓΟΝΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ

Του Συνεργάτου μας κ. ΒΑΣΔ.

Β'.

Οι αγώνες των αρχηγόνων προς τα τέρατα. — 'Ο Προμηθεύς και η τεράστια ανακάλυψή του — Ρόδινες γλώσσες μπροστά στα μάτια της κυπαρισσόκορμης Ρού. — 'Η κυριαρχία των αρχηγόνων με τη φωτιά.

σεων για τους δυσπερίγραπτους αγώνες των αρχηγόνων με τα ποικίλα τέρατα, που τους διαμφισβητούσαν στιγμήν προς στιγμήν την ύπαρξή τους.

Κι' από τους φοβερούς εκείνους αγώνες, μέρα και νύχτα, ελάχιστοι γλύτωναν. Γλύτωναν μόνο οι πιο γεροί, οι πιο ξυπνοί, οι πιο προικισμένοι με έτοιμότητα, με αγκίνοια. Οι νωθροί, οι βραδυκίνητοι, οι βραδύνοντες υπέκυπταν είτε στα νύχια των θηριών, είτε στη στέρηση και στην πείνα.

Κι' από την αποψη αυτή ο αγών περι υπάρξεως εκείνος έφερνε αυτομάτως μίαν αυστηρά επιλογή στο είδος το ανθρώπινο, έφερνε ένα αμείλικτο ξεδιάλεγμα των ελαττωματικών οργανισμών, επιτρέποντας να ζήσουν και να διαιωνίζονται μόνο οι ισχυροί και οι άξιοι κυνηγοί.

Και κάποτε, μιά κάποια μέρα, μέρα πολύ μεγάλη μέσα στην ιστορία των πολιτισμών και της εξέλιξεως του ανθρώπου, έπαρουσιάσθη ο Προμηθεύς. Και ο Προμηθεύς δεν ήταν βέβαια θεός ή τιτάνας όπως λέει η μυθική παράδοση, δεν ήτανε παρὰ ένας πρωτοκυνηγός και πάλι, ένας μακρινός ίσως απόγονος εκείνου που είχε μεταχειριστή πρώτος το ρόπαλο.

Μιά μέρα, καθώς έτριβε το ένα με τ' άλλο δυο ξύλα να τα λειάνη, είδε ξαφνικά να βγαίνει ένα παράξενο πράμα, ένας καπνός, και είδε να πετιέται μιά κόκκινη γλωσσίδα, που άμα σίμονες το δάχτυλο, το δάχτυλο έτσουζε και πονούσε.

Τα παράτησε χάμω και πετάχτη ορθός από το φόβο του. Είχε δη μικρός ένα παρόμοιο πράμα, ένα δλόκληρο μεγάλο δάσος που έβγαине τέτοιες κόκκινες γλώσσες, αλλά πολύ μεγάλες, και μούγκριζε, βούιζε και έβγαине καπνούς που κρύβανε τον ουρανό.

Θεοιά, πουλιά, αγρίμια, τρέχανε κοπαδιασμένα με άλλοφροσύνη να ξεφύγουν απ' αυτή την άλλοκοτη κακοκαιρία, που ήτανε σαν να είχανε κατεβή στο δάσος τα σύννεφα με χιλιάδες άστροπελέκια μέσα τους κι' άστραπές.

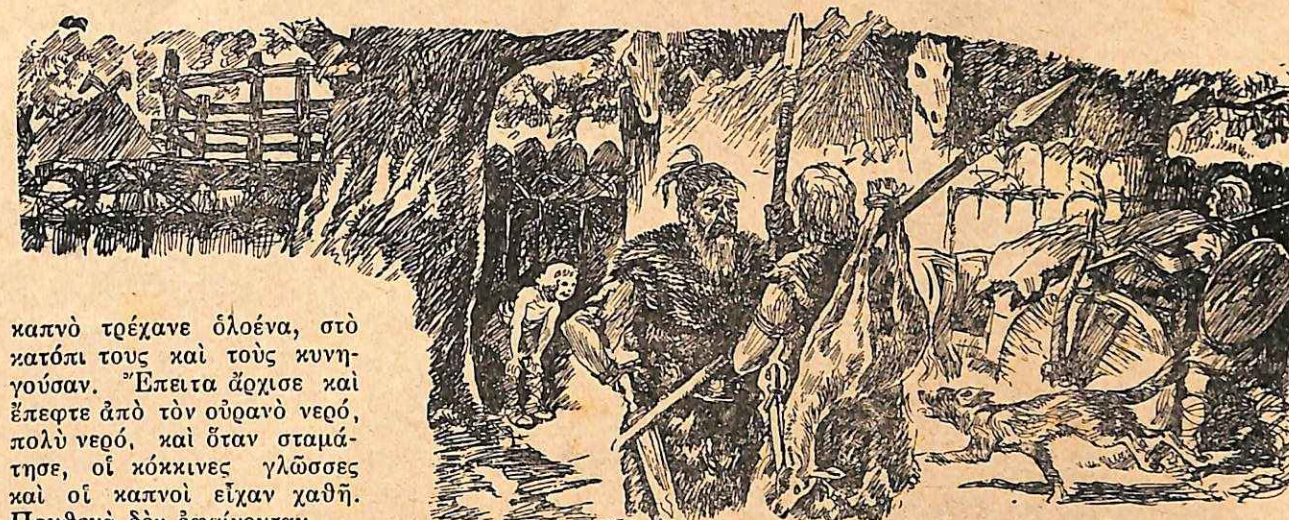
Η μάνα του τον είχε αρπάξει στην αγκαλιά της κι' έτρεχε κι' αυτή μ' άλλοφροσύνη μαζί με τα άλλα θηριά κι' αγρίμια, έτρεχε, έτρεχε, — πέρασε βουνά και κοιλάδες, και κείνες οι κόκκινες γλώσσες με τον

Με το ρόπαλο και με τα κοτρόνια για μόνο όπλο του, πόσους και πόσους πάλι αιώνας να αγωνίστηκε, αγώνα υπάρξεως και υπέρ των όλων, ο αρχέγονος άνθρωπος ;

Η σφίγγα του άμετρου καιρού, η άδιαπέραστη νύχτα των βυθισμένων στα χάη εποχών, μās το κρύβει πείσμονα ως σήμερα και θά μās το κρύβη ίσως για πάντα.

Από τα δεδομένα όμως της γεωλογίας και της παλαιοντολογίας, των δύο αυτών νεωτέρων όσο και πολυσημάντων επιστημών, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι επί χιλιετηρίδες μακρές, επί δεκάδες αιώνων ο αρχέγονος άνθρωπος, κυνηγός και μόνο, πολύ κοντά στο ζώο διανοητικά, πάλευε πάλες δεινές, περικυκλωμένος από τους μεγαλύτερους των κινδύνων, τη νύχτα τρυπώντας πάλι στις κατασκότεινες και υγρές σπηλιές του, την ημέρα αγωνιζόμενος όλο τρώμους ανάμεσα σε κοπάδια λογής λογής τεράτων και αδηφάγων θηριών, να εξοικονομήσει την τροφή του.

Οι μυθολογικές παραδόσεις των αρχαίων Έλλήνων για την πάλη των πρώτων ανθρώπων με τους Τιτάνες και τους Γίγαντες, δεν είναι βέβαια παρὰ μιά απόμακρη απήχηση των παλαιότερων παραδό-

καπνό τρέχανε ολόενα, στο κατόπι τους και τους κυνηγούσαν. Έπειτα άρχισε και έπεφτε από τον ουρανό νερό, πολύ νερό, και όταν σταμάτησε, οι κόκκινες γλώσσες και οι καπνοί είχαν χαθή. Πουθενά δεν εφαινονταν.

Από όπου όμως είχαν περάσει, ήτανε όλα μαύρα, ούτε ζώα, ούτε δέντρα, ούτε τίποτα, όλα ξηρα και μαύρα.

Το ξύλο εκείνο που ήθελε να λειάνη κειτόταν χάμω, μπροστά του και έβγανε καπνό. Δεν έτρεχε, ούτε πετούσε μεγάλες κόκκινες γλώσσες. Έπειτα σταμάτησε μόνο του και είχε απομείνει μαύρο σ' ένα μέρος.

Πολλήν έντύπωση τούκαμε του πρωτοκυνηγού μας εκείνο το περιστατικό και έπειτα που τρυπώντας από το ύφα σε το ύφα γύριζε στην κοινή σπηλιά, όλο αυτό θυμόταν στο νού του.

— Γκού-γκού, χι-χι, είπε δυνατά στους άλλους συγκυνηγούς, καθώς γύρισε κατά το σούρουπο στην κοινή σπηλιά.

— Να ιδήτε τώρα ένα πολύ παράξενο πράμα που θά σās δείξω, μά πολύ παράξενο.

Μαζεφτηκαν τριγύρω κι' οι θηλυκές γεμάτες περιέργεια από τότες. Κοιτάζανε με γουρλωμένα μάτια και σουσούριζαν.

Ο πρωτοκυνηγός καθώς ερχόταν είχε γυρέψει κι' έφερνε μαζί του δυο ξύλα, όμοια με κεί α τα άλλα. Άρχισε και τάρτριβε, τάρτριβε, άκριβώς όπως είχε κίμνη λίγες ώρες πριν. Τάρτριβε πολλή ώρα. Ατέλειωτη ώρα. Οι περισσότεροι μάλιστα βαρέ-

θηκαν, είπανε «γκού-γκού, χι-χι, αυτά είναι σαχλαμάρες», και πήγανε και ξάπλωσαν στα γιατάκια τους με τα ξερόφυλλα, ένα γύρο στις άκρες της σπηλιάς.

Στο τέλος δεν άπόμεινε να κοιτάξη παρὰ μονάχα η Ρού, εκείνη η κυπαρισσόκορμη ή θηλυκιά με τα μακριά μαλλιά, που της άρεσε πολύ να είναι ολόενα κοντά στο πρωτοκυνηγό, να τον κοιτάξη. Πολύ της άρεσε.

Και μιά στιγμή, ενώ είχε άρχισή να σκοτεινιάξη για καλά πιά, ή Ρού έμπηξε μιά δυνατή φωνή. Από τα δυο ξύλα που έτριβε ο πρωτοκυνηγός, άρχισε να βγαίνει ένα παράξενο πράμα, ένας γαλανός καπνός. Και σε λίγο μιά μικρή κόκκινη γλώσσα. Τρομάζανε όλοι και τσίριζαν αλλά ο πρωτοκυνηγός μας που είχε ήδη αποκτημένη μιά πρώτη πείρα, δέ φοβήθηκε, έβαλε άλλο ξυλάκι στη μικρή γλωσσίδα κι' άλλο ένα.

Ηθελε να τους τρομάξη όλους με τα τόσα θανμάσματα που ήξερε να κάνει, κι' ήθελε να κάνει να θανμάξη μαζί του κι' ή Ρού. Γιατί πολύ του άρεσε κι' αυτόνου ή Ρού να είναι κοντά του. Έβαλε άλλα δυο ξύλα κι' ή κόκκινη γλώσσα μεγάλωσε.

Αλλά τί παράξενο πράμα ήταν αυτό; Ενώ ήταν νύχτα έβλεπες ολόκαθαρα τα πάντα μέσα στη σπηλιά. Κι' ενώ έκανε κρύο κι' ήθελες

Οι ολοσκότεινες προϊστορικές σπηλιές πλημμύριζαν τώρα από ζέστα και φώς

νάσαι τρυπωμένος στα φύλλα στο γιατάκι, άμα σίμονες στην κόκκινη γλώσσα ήτανε ζεστά, σαν να χτυπούσε τη ράχη σου καλοκαιριάτικος ήλιος.

—Γκού-γκού, χι-χι, —Μωρέ τί ώραϊο πράμα είναι τούτο; φως ή μέρας μέσα στη σπηλιά και ήλιος μέσα στη σπηλιά !.

Η Ρού. αν και το φοβόταν ακόμη εκείνο το αλλόκοτο πράμα, πήγαινε να τρελλαθῇ από τη χαρά της, χοροπηδούσε γύρω στον πυρροτοκνηγό και δλοένα τον χείδευε.

—Γκού-γκού, χι-χι, της είπε ο πρωτοκνηγός και τη χείδεψε κι αυτός. Πήγαινε απόξω να μαζέψης τέτια ξύλα, να τα βάνουμε να μη σβύση.

Και διόρισε τη Ρού πρώτη ιέρεια στο άσβεστο πύρ, πρώτη και κορυφαία Έστιάδα.

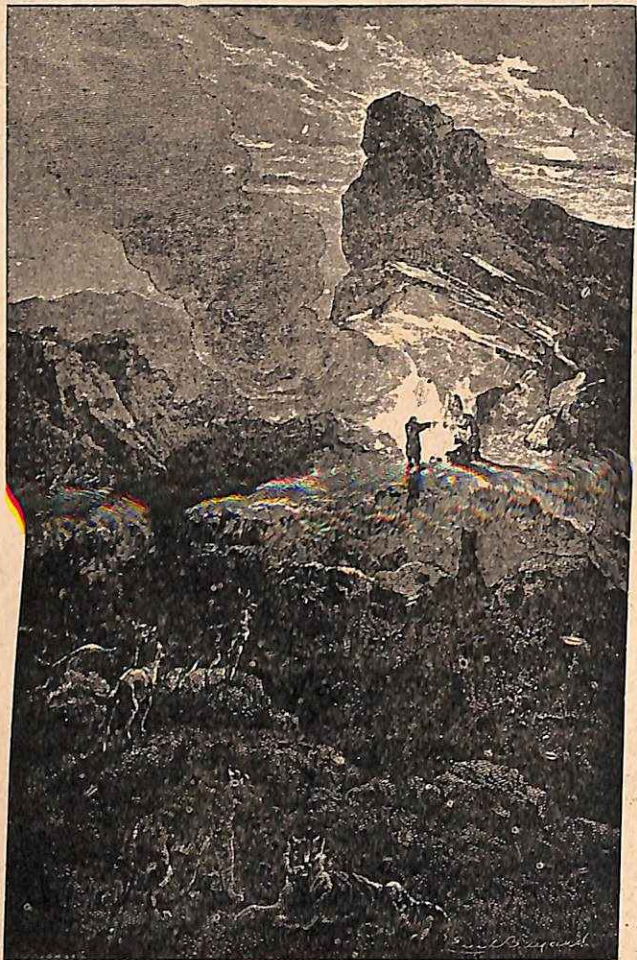
Και την άλλη μέρα, την παράλλη, το πράμα είχε μαθεφτῇ στις άλλες γειτονικές σπηλιές, κι απ' αυτές στις άλλες.

—Ο Προμηθέας είχε αρπάξει τη φωτιά από τα σύγνεφα κι' από τον ουρανό και την είχε κλείσει μέσα στη σπηλιά του. Γκού-γκού Χι-χι, —πάμε να ιδούμε, πάμε να ιδούμε...

Η μεγαλύτερη και πολυσημαντότερη μέσα στην ιστορία της προόδου του ανθρώπου ανακάλυψις, ή κατάκτησις και ή υποταγή της φωτιάς, είχε έφευρεθῇ. Μαζί της νικήθηκαν τα αδιαπέραστα σκοτάδια μέσα στα άντρα και τις σπηλιές, τις άτελείωτες νύχτες του χρόνου.

Μαζί της νικήθηκε το κρύο και ή παγωνιά, άντρα και σπηλιές γέμισαν θάλλπος και άνεση όσος χειμώνας κι' αν έκανε έξω, τα μουσκεμένα κορμιά των κυνηγών στεγγόσαν και ζεσταίνονταν, αντιδρούσαν νικήφορα στα κρυολογήματα και στην αρρώστια. Και μαζί της έδόθη στον άνθρωπο, στον αρχέγονο κυνηγό άνθρωπο, το σκήπτρο της κυριαρχίας επί των άλλων όντων της γῆς.

Με μιὰ μεγάλη θράκα αναμένη μπροστά στις μπασίες των κατοικιών, σε άντρα και σπήλαια μπροστά, κανένα θεριό, κανένα λιοντάρι ή τίγρις ή άρκουδά δεν τολμούσε να σιμώση και να έπιτεθῇ στο κυρίαρχο πλέον αυτό όν της γῆς, στον κυνηγό-άνθρωπο.

Κανένα θεριό, κανένα λιοντάρι ή τίγρις δεν έτολμούσε πιά να σιμώση στις κατοικίες των κυνηγών

Και με τη φωτιά βοηθό, γεννήθηκε ή πρώτη βιοτεχνία. Τα δέντρα ρίχνονταν εύκολα κάτω, τα ξύλα δουλεύονταν εύκολότερα και γίνονταν λογῆς λογῆς όργανα και όπλα, και ή ζείδωρη πύρα της έστίας μέσα στις σπηλιές τις άτελείωτες νύχτες του χειμώνα, στάθηκε το ιερό κέντρο—γύρω στο όποιο δημιουργήθηκαν όλοι οι ώραϊοι δεσμοί της οικογενείας και της πατριάς.

Με τη βοήθεια της φωτιάς, τα μέσα του κυνηγιού έπολλαπλασιάστηκαν, και οι πρωτόγονοι που για συντήρησί τους δεν είχαν παρὸ τα διαφόρων ειδών θηράματα, κατώρθωσαν άνετώτερα και χωρίς να υποβάλονται σε μεγάλους κινδύνους, να πετυχαίνουν αφθονότερο κυνήγι.

Και είναι άξια θαυμασμού τα πρωτότυπα κυνηγετικά τους κατορθώματα τα όποια ή ιστορία διηγήθηκε και τα όποια εν λεπτομερείς θα εκθέσουμε στο επόμενο.

Στο επόμενο : Τα μεγάλα κυνήγια των αρχέγονων κυνηγών.—Νικήτης μέσα στο βασίλειο των ζώων.—Κυνήγια Μαιμούθ, αγρίων αλόγων, Ταράνδων κλπ.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

|| ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ ||

μετεφέρθησαν εν Αθήναις
| επί της | οδού

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 52

Γραφεία καθ' όλην την ήμέραν ανοικτά πρὸς
παροχήν πληροφοριών, ΠΩΛΗΣΙΝ τόμων
και περιοδικών, ως και

ΩΡΑΙΩΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὰ Γραφεία Πειραιώς μετεφέρθησαν
| οδὸς ΕΥΠΑΘΙΑΣ | ἀρ. 5

ΣΤΗ ΠΟΛΩΝΕΖΙΚΗ ΣΤΕΠΠΑ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕ ΛΥΚΟΥΣ

Το τραίνο έτρεχε μέσα στις Πολωνέζικες κατάλευκες εκτάσεις. Μιλούσαμε για κυνήγια λύκων. Ο κόμης Χορλόσκι απ' ου χούφτωσε τη πίπα τον, μās διηγήθηκε μιὰ τραγική περιπέτειά του με μιὰ άγέλη λύκων :

—Το ύποστατικό μου είναι σε μιάν απομακρυσμένη από τις πόλεις τοποθεσία, κοντά στο ποτάμι. Το πιο κοντινό μας κτήμα είναι του κουριάδου μου και απέχει από το δικό μου πέντε σωστές λεύγες. Μιὰ Κυριακή ο κουριάδος μου μās είχε καλέσει έμένα και την αδελφή του, τη γυναίκα μου και είχαμε πάει με το έλκυθρο από το πρωί. Κατά το βραδάκι, αφού φάγαμε, μπήκαμε πάλι με τους δυο υπηρέτες μας στο έλκυθρο να γυρίσουμε στο ύποστατικό μας. Ήτανε Νοέμβρης, χιονισμένα όλα, αλλά ο καιρός έδειχνε γλυκός.

Έννοείται ότι κι' εγώ και οι άνθρωποι μου είμασταν όπλισμένοι ως τα δόντια. Καραμπίνες, πιστόλια, κυνηγετικές μάχαιρες, κοντάρια ξιφιδωτά, —τίποτα δε μās έλειπε. Οι λύκοι στα μέρη μας είναι πάντα επίφοβοι, διατρέχουν το χειμώνα τις στέπες, τις χιονισμένες αυτές έρήμους κατά λιμασμένα κοπάδια που φτάνουν τα πενήντα και εκατό κεφάλια πολλές φορές.

Όσο απερίγραπτη είναι ή αδηφαγία τους, άλλο τόσο όξεια είναι και ή όσφρησή τους. Παίρνουνε μυρουδιά το θῦμα τους από μιὰ ώρα δρόμο και περισσότερο στις έρημες χιονισμένες εκτάσεις και μόλις το δαμιοτούν χώνονται με το μουςούδι στον άνεμο σαν ένα άκάθεκτο, λυσσαλέο κύμα.

Όταν είχαμε φτάσει στα μισά κάπου του δρόμου, νύχτα πιά, άρχισε πάλι να ρίχνει, ένα ήσυχο, πυκνό χιόνι, —μεγάλες νιφάδες που λεύκαζαν πέφτοντας. Τυλιγμένοι στις γούνες μας, εγώ

κι' ή γυναίκα μου στο βάθος του έλκυθρου, παρακολουθούσαμε το θέαμα, εγώ καπνίζοντας, εκείνη ρεμβάζοντας. Τα Ούκρανέζικα άλογά μας τινάζανε την άσπρη τους χείτη τρέχοντας γοργά να φτάσουν στη ζέστα του σταύλου των.

Είχαμε είδη διατρέξει τρεις λεύγες όταν, ξαφνικά, άκουμε πρὸς τα πίσω μας, σε μιάν απόσταση δυσκολοκαθόριστη, ένα μουγγό βουητό, έναν αλλόκοτο θόρυβο, λες και κανένα τάγμα δαιμόνων μās είχε βάλη στο κυνήγι. Η γυναίκα μου άρχισε να τρέμει, —όχι άποτό κρύο βέβαια.

Τα άλογα όρθώσανε τα άφτιά τους, αφήσανε στην παγωμένη ατμόσφαιρα κάτι παράξενα χλιμνιόσματα και δυνάμωσαν το τρέξιμό τους.

—Αφεντικό, μου κίνει ο γέρω Ίβάν μου, —λύκοι !

—Σούσες, του λέω σιγαλά, μην τρομάζεις άδικα την κόμησά.

—Θα τρομάξω περισσότερο, μου αποκρίνεται, αν της έοδη ξαφνικό. Ξέρω τί μου γίνεται και ξέρω τί σάς λέω. Είναι λύκοι. Μās έχουν στο κατόπι !

Πραγματικά, ο δαιμονικός εκείνος θόρυβος πίσω μας όλο και δυνάμωνε, τα άλογά μας τρέχανε σαν παλαβά πιά, ενώ ή κόμησά είχε παγώση από το φόβο της και δεν μπορούσε να άρθρώση λέξη.

Το άλογο, όπως και όλα τα κατοικίδια, δοκιμάζουν μιάν ένστικτώδη φρίκη πρὸς το λύκο, άκατανίκητη. Όσο περισσότερο σίμωνε εκείνος ο θόρυβος πίσω μας, τόσο αυτά δυνάμωναν ξεφρενιασμένα την τρεχάλα, σε τρόπο που τα γκέμια στα χέρια του Ίβάν, δεν παίζανε κανένα ρόλο πιά, και το έλκυθρο άρχισε να σερνοχτυπιέται σαν άκυβέρνητο.

Τώρα, πίσω μας, άκουγόταν πιά καθαρά το

Από τη σχισμάδα της πόρτας της χιονισμένης καλύβας ο Κόμης πυροβολούσε συνεχώς κατά της άγέλης των πεινασμένων λύκων

οὐρλιαχτό. Ξεκούμπωσα στη ζωστήρα μου τὸ πιστόλι καὶ κοίταξα τὴν ἀσφάλεια τῆς καρμπίνας μου. Διέταξα καὶ τὸν ἄλλο μου ὑπηρέτη νᾶναι ἔτοιμος καθὼς ὁ Ἰβάν ἀγωνιζόταν νὰ κυβεργήσει τὸ ἔλκυθρο, ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμή σὲ μιὰ καμπή, νύσαμε νὰ σφεντονίζομαστε ὅλοι πέρα στὸ χιόνι. Τὸ ἔλκυθρο εἶχε σκουντάψει μὲ ὅλη τὴ φόρτ του σὲ κάποια προεξοχή κι' ἀναποδογυρίστηκε, τινάζοντάς μας ὅλους πέρα μὲ δύναμι.

Εὐτυχῶς στὸ σημεῖο ἐκεῖνο πού πέσαμε ἦτανε χειρὰ καὶ παχὺ στῤῥωμα χιονιοῦ, διαφορετικὰ καὶ τὸ παραμικρότερο λιθάρι ἢ κορμὸς δένδρου, θὰ ἔφθανε γιὰ νὰ μᾶς σκοτώσει.

Ἡ κόμησά κειτόταν χάμω ἀκίνητη. Γοργὸς ὁ Ἰβάν σὰν παιδί, πήδησε σιμά της, εἶδε πὼς δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ λιποθυμία καὶ χωρὶς νὰ χάσει καιρό, τὴ σήκωσε στὴν ἀγκαλιά του καὶ φώναξε σὲ μᾶς δυνατά:

— Ἐμπρὸς στὴ καλύβα! Μὴ χάνετε λεπτό!

Μία ἀπλὴ σύπτωση στάθηκε ἡ σωτηρία μας. Στὸ μέρος ἐκεῖνο ἀκριβῶς πού εἶχε ἀναποδογυρίσει

νὰ κατασπαράχουν καὶ νὰ μείνουν γυμνὰ κόκκαλα, ἦταν ἓνα τίποτα γιὰ τὰ λιμασμένα ἐκεῖνα τέρατα πού εὐθὺς ἔπειτα ρίχτηκαν μὲ ἀπερίγραπτη λύσσα καὶ μὲ ἀνατριχιαστικὰ οὐρλιατὰ στὴν ξύλινη καλύβα μας καὶ στὴν κλονιζόμενη τῆς πόρτα. Μεγαλήτερη ἀγωνία ἀπὸ τὴν ἀγωνία ἐκείνης τῆς στιγμῆς, καθὼς ἐγὼ καὶ ὁ Ἰβάν πασχίζαμε μὲ κάθε μέσο νὰ στηλώσουμε τὴν κλονιζόμενη εἴσοδο, δὲν ἔχω περάσει.

Δυὸ, τρεῖς, πέντε λύκοι μαζί ρίχνονταν μὲ φόρα ἀπὸ μακριὰ στὶς μισοσαπισμένες σανίδες, πού νόμιζες ὅτι τίποτα γίγαντες τὴ χτυποῦσαν μὲ ὀγκόλιθους νὰ τὴ ρίξουνε μέσα. Εἶναι ἀπίστευτο αὐτὸ τὸ περιστατικό γιὰ ὅσους δὲν ἔξερουν τί πάει νὰ πῇ ἀγέλη πεινασμένων λύκων τῆς στέππας.

Ἀφοῦ στυλώσαμε ὅσο μπορούσαμε τὴν πόρτα, στυλόνοντάς τη καὶ μὲ τὸ σῶμα μας ἐγὼ κι' ὁ Ἰβάν, ἐνῶ ὁ ἄλλος ὑπηρέτης μου στεκόταν πλάι στὴν λιπόθυμη κόμησά καὶ τὴν περιποιόταν, περάσαμε τὶς κἀννες τῶν ὄπλων ἀπὸ τὶς σχισμάδες καὶ ἀρχίσαμε νὰ ρίχνουμε στοὺς μαύρους ὄγκους πού ξεχώριζαν γύρω στὴν ἀσπίδα τοῦ χιονιοῦ. Δὲν εἶ-

Οἱ πεινασμένοι λύκοι δὲν ἄργησαν νὰ κατασπαράξουν τὰ ἄλογα τοῦ ἐλκυτόρου μας.

τὸ ἔλκυθρό μας, λίγα μέτρα πιὸ μέσα ἀπὸ τὸ δρόμο, βρισκόταν μιὰ ξύλινη καλύβα, ἀπὸ τὰ σπάνια ἐκεῖνὰ καταφύγια πού υπάρχουν ἐδῶ ἐκεῖ στὸν τόπο μας φτιαγμένα, γιὰ νὰ καταφεύγουν οἱ διαβάτες στὶς ξαφνικές, μεγάλες χιονοθύελλες.

Ὁ Ἰβάν, πού ἔφερε ὅσο κανεῖς, ἐκεῖνα τὰ μέρη τὴν εἶχε θυμηθῇ κι' εἶχε σκεφθῇ γιὰ σωτηρία μας νὰ σταματήσει ἐκεῖ. Ἀλλὰ τὸ ξεφρένιασμα τῶν ἀλόγων μας τοῦ ἀφαιροῦσε κι' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα, ὅταν ἦρθε σὰν ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς τὸ ἀναποδογύρισμα τοῦ ἔλκυθρου.

Γιὰ νὰ τὰ πῶ αὐτά, χρειάζεται πολλὴ ὥρα, ἐνῶ ἐμεῖς, χωρὶς κἂν νὰ θυμᾶμαι τώρα πῶς, εἶχαμε βρεθῇ σὲ ἓνα λεπτό μέσα στὸ ξύλινο σπιτάκι κι' ἀμπαρόναμε γερά τὴν πόρτα. Τὴν ἴδια στιγμή ἀντήχησαν ἀπὸ τὸ λυσσασμένα τὰ οὐρλιατὰ τῆς ἀγέλης.

Ξαπλώσαμε τὴν κόμησά ἀναίσθητη πάνω σὲ μιὰ γούνα κι' ὁ Ἰβάν βόηξε στὶς γωνιὲς τοῦ καταφύγιου μερικὰ πελεκούδια ἐλάτου κι' ἀναψε στὸ παραγώνι φωτιά. Ἀπόξω χαλοῦσε ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἀπελπισμένη πάλη πού δίνανε τὰ ἀλόγα τὰ ἄλογά μας, ζεμένα ὅπως ἦταν, κι' ἀπὸ τὰ λυσσασμένα οὐρλιατὰ τῆς πειναλέας ὁρδῆς.

Ἀλλὰ τὰ ἄλογά μας, πού δὲν ἄργησαν βέβαια

χαμε καμιάν εὐχέρεια νὰ σκοπεύουμε καὶ οὔτε καὶ θάχε σημασία νὰ σκοτώσουμε καὶ πέντε καὶ δέκα ἀπὸ δαύτους, πάντα θάμεναν ἄλλοι ἀρκετοὶ νὰ μᾶς σπαράξουνε. Ἐκεῖνο πού ἐπιδιώκαμε πυροβολώντας ἦταν νὰ τοὺς ἀπομακρύνουμε ἀπὸ τὴν πόρτα, τὸ ἀσθενέστερο σημεῖο τοῦ καταφυγίου μας.

Κάθε φορὰ πού καμιά σφαῖρα μας ἔρριχνε κανέναν κάτω, οἱ ἄλλοι ρίχνονταν ἀπάνω του μὲ δαιμονικά οὐρλιατὰ καὶ τὸν κατασπάραν ἀλληλοδαγκανόμενοι καὶ παλεύοντες. Κι' ὕστερα ἄντε πάλι προχωροῦσαν στὴν ἐτοιμόρροπη πόρτα.

Τὰ πελεκούδια πού εἶχαμε βροῇ μέσα, ἦταν ἐλάχιστα καὶ μισόσβυναν. Μιὰ πολὺ ἀδύνατη φλόγα μᾶς φώτιζε 'κεῖ μέσα, φώτιζε κείνη τὴ σκηνὴ πού μόνο ἡ κόλαση μπορούσε νὰ τὴν περικλείσει.

— Μόνο νὰ καταφέρουμε νὰ βαστάξουμε τὴν πόρτα ὡς τὸ πρωῒ! μουρμούρισε ὁ Ἰβάν μέσ' ἀπ' τὰ δόντια του. Πρόσεχε, ἀφεντικό, κάθε σφαῖρα νᾶναι κι' ἓνας λύκος. Ἴσα με πού νὰ τὸν φᾶνε σταματοῦνε τὴν ἐπίθεση καὶ κερδίζουμε καιρό.

Καθὼς ἔκανα μιὰ στιγμή νὰ σκοπεύσω πάλι ἀπὸ τὴν χαραματιά τῆς πόρτας, εἶδα κάτι σὰν φῶς στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας. Καὶ στὴν τουφεκιά μου ἀκουσα σὰν ἀπόκριση μιὰ ἄλλη τουφεκιά ὅχι πολὺ μακριά.

Εἶχαμε σωθῇ. Οἱ ἄνθρωποι μου στὸ ὑποστατικό εἶχαν ἀνησυχίση βλέποντας νὰ ἀργοῦσα τόσο πολὺ καὶ εἶχανε βγῇ ὅλοι στὸ δρόμο μὲ δαδιά, μὲ τουφεκία καὶ μὲ ἔλκυθρα.

Ἀκουσαν τὶς τουφεκιές μας κι' ἔσπευσαν πρὸς τὸ μέρος μας καταλαβαίνοντας τί συνέβαινε, ἀλλὰ ἀμφιβάλλοντες ἂν θὰ μᾶς πρόφθαναν ζωντανούς. Σὲ λίγο, ἡ λιμασμένη ὁρδὴ, βλέποντας τὰ δαδιά, ἀ-

κούγοντας τὶς φωνὲς καὶ τὶς τουφεκιές, ἔτρεξε νὰ φύγῃ μέσα στὴν παγωμένη νύχτα, παρατόντας πάνω στὸ ἀνασκαμένο χιόνι, τὰ αἱμάτινα ἴχνη ἀπὸ τὸ διάβα της, τὰ κατασπαράγματα κουφάρια ἀλόγων καὶ λύκων.

Τὸ πρωῒ θὰ τὰ εἶχε τυλίξῃ ὅλα πάλι τὸ χιόνι, σκεπάζοντάς τα μὲ τὴ βουβή του σιωπή....».

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΤΕΧΝΙΚΑ

ΑΡΙΘΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΤΡΟΙ ΣΚΑΓΙΩΝ

Πολλὲς φορὲς παρατηρεῖται σύγχυσις εἰς τοὺς ἀριθμούς καὶ τὰς διαμέτρους τῶν σκαγιῶν πού χρησιμοποιοῦμε στὸν τόπο μας.

Καὶ γιὰ μὲν τὴ διάμετρο ὑπάρχει ἓνας πρόχειρος ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ ἀκριβὴς τρόπος νὰ τὴν μετροῦμε: Πέρνομε ἓνα ἐπισκεπτήριο ἢ ἄλλο χαρτονάκι αὐτοῦ τοῦ μεγέθους καὶ τὸ διπλόνουμε στὴ μέση; κατὰ μήκος. Ὑστερα πέρνομε ἓνα ὑποδεκάμετρο καὶ ἐφαρμόζοντάς το στὴν τσάκισι, χαράζουμε μὲ μιὰ πέννα ἀκριβῶς τὰ χιλιοστὰ κατὰ μήκος τῆς τσάκισης, ἀπὸ 0 ἕως π.χ. 40 ἢ 50 χιλιοστὰ.

Κατόπιν κρατώντας τὸ χαρτονάκι μισοδιπλωμένο καὶ κλείνοντας μὲ τὸ δάκτυλο τὴ μιὰν ἄκρη γιὰ νὰ μὴ χυθοῦν ἔξω τὰ σκάγια, ρίχνουμε 10 σκάγια μέσα τὰ ὅποια μένουν τὸ ἓνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο κατὰ μήκος τῆς τσάκισης. Βλέπουμε τότε πόσα χιλιοστὰ πιάνουν, ἂς ποῦμε 25 χιλιοστὰ, τὸ κάθε σκάγι λοιπὸν θὰ ἔχῃ διάμετρο 2,5 χιλιοστών.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀριθμούς τῶν σκαγιῶν πού ἀντιστοιχοῦν στὴν κάθε διάμετρο, παραθέτομεν ἐδῶ ἓνα πῖνακα πού μᾶς δείχνει ὅχι μόνο τὴν διάμετρο πού ἀντιστοιχεῖ σὲ κάθε ἀριθμὸ, ἀλλὰ καὶ τὶς διαφορὲς τῆς διαμέτρου γιὰ κάθε ἀριθμὸ ἀναλόγως τοῦ τόπου τῆς κατασκευῆς τῶν σκαγιῶν.

'Αριθμὸς σκαγιῶν	Διάμετρος εἰς χιλιοστὰ		
	Μέτρησις: Νιου- κᾶσιλ (Ἀγγλία)	Μέτρησις: Βουξελῶν (Βέλγιον)	Μετρίκον σύστημα Γαλλίας
0000	A A 4,7	5,3	5,0
000	A 4,4	5,0	4,75
00	B B 4,0	4,7	4,50
0	B 3,8	4,5	4,25
1	3,7	4,2	4,0
2	3,5	4,0	3,75
3	3,3	3,7	3,50
4	3,0	3,3	3,25
5	2,8	3,1	3,0
6	2,6	2,9	2,75
7	2,3	2,7	2,50
8	2,2	2,5	2,25
9			2,0
10			1,75

Ὅπως βλέπουμε ἡ Γαλλία πού πρώτη εἰσήγαγε τὸ πρακτικώτατο δεκαδικὸ σύστημα καὶ σὲ ἄλλες μο-

νάδες μετρήσεως, βάρους, μήκους κλπ. χρησιμοποιεῖ καὶ γιὰ τὰ σκάγια τὸ λεγόμενο «Μετρίκον» σύστημα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο κάθε ἀριθμὸς σκαγιῶν διαφέρει ἀπὸ τὸν προηγούμενό του κατὰ 0,25 τοῦ χιλιοστομέτρου ἀκριβῶς, ἐνῶ στὰ παλαιότερα ἀγγλικά ἢ Βελγικά συστήματα μετρήσεως πού χρησιμοποιοῦνται ὅμως ἀκόμη σ' αὐτὲς τὶς χώρες, ἡ διαφορὰ αὐτὴ

δὲν εἶναι σταθερὴ ἀλλὰ κυμαίνεται μεταξὺ 0,10 ἕως 0,40 χιλιοστομέτρου ἀπὸ τὸν ἓνα ἀριθμὸ στὸν ἄλλον.

Δὲν γνωρίζω τί σύστημα μετρήσεως ἀκολουθοῦν οἱ δικοὶ μας κατασκευασταὶ σκαγιῶν, ἀλλὰ μοῦ ἔτυχε νὰ βρῶ συχνὰ σκάγια τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ π.χ. τοῦ 8, μὲ διάμετρο ἄλλοτε 2, 2 καὶ ἄλλοτε 2,4 χιλιοστών.

Νομίζω πὼς θὰ ἦταν σκόπιμο νὰ ὑπάρχῃ κάποια συνεννόηση μεταξὺ τῶν κατασκευαστῶν, ὥστε ἡ διάμετρος τῶν σκαγιῶν πού κατασκευάζουν νὰ εἶναι πάντοτε σύμφωνη μὲ τὸν ἀντίστοιχο ἀριθμὸ, εἴτε θέλουν νὰκολουθήσουν τὸ Ἀγγλικὸ σύστημα μετρήσεως, εἴτε τὸ βελγικὸ, ἢ τὸ πρακτικώτερο «Μετρίκον» σύστημα πού ἐφαρμόζεται στὴ Γαλλία.

Ἵσως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας θὰ σκεφθοῦν ὅτι εἶναι πολὺ σχολαστικὸ νὰ ζητᾷ κανεῖς τὴν ἀκρίβεια στὰ μέτρα τῶν σκαγιῶν. Πράγματι ὅταν ψοφίει κανεῖς σκάγια τὰ παίρνει κρίνοντας μὲ τὸ μάτι ἂν εἶναι κατάλληλα γιὰ τὸ θήρημα γιὰ τὸ ὁποῖο τὰ προορίζει, καὶ στὴν πράξιν αὐτὸ εἶναι ἀρκετό.

Ἀλλ' ὅσοι εἶναι γνωστὸ πὼς ὁ καθένας ἔχει καὶ τὴν προσωπικὴ του γνώμη πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ ἄλλος ἰσχυρίζεται π.χ. πὼς τὰ τριγόνια σκοτώνονται καλλίτερα μὲ σκάγια τῶν 10, ἐνῶ ἄλλος χρησιμοποιεῖ τὸν ἀριθμὸ 8 ἢ καὶ τὸν 7, γιὰ τὸ ἴδιο κυνῆγι, ἀλλὰ γι' αὐτὸ θὰ μιλήσωμε παρακάτω.

Ἐν τούτοις ἡ ἀκριβὴς γνώσις τῆς διαμέτρου τῶν σκαγιῶν καὶ ἡ ὁμοιομορφία τῆς ἀριθμώσεως εἶναι

πολύ χρήσιμη και για όσους γεμίζουν τα φυσίγγια μόνοι τους και για όσους αγοράζουν έτοιμα φυσίγγια και δεν έχουν άλλη ένδειξη της διαμέτρου των σκαγιών από τον αριθμό που είναι τυπωμένος στη χαρτονένια τάπα, αλλά ιδίως για όσους θέλουν να κάνουν παρατηρήσεις και μελέτες σχετικές με τη διασπορά της βολής και με τη διείσδυση και φονική δύναμη των σκαγιών, θέματα για τα οποία έδημοσίευσαν τα «Κυνηγετικά Νέα» επανειλημμένως επισημονικώτατα άρθρα ειδικών.

Ο παρακάτω πίναξ δείχνει πόσα σκάγια ωρισμένου αριθμού και διαμέτρου περιέχονται σε μία γόμωση 10 γραμμαρίων, και από τον όποιον μπορεί κανείς να υπολογίση πόσα σκάγια περιέχονται στη γόμωσι που μεταχειρίζεται.

Αριθμοί σκαγιών	Μέτρησις Νιουκάστλ	Μέτρησις Βρυξελλών	Γαλλική μέτρησις
0000	(AA) 16	11	14
000	(A) 20	13	17
00	(BB) 26	16	19
0	(B) 30	19	22
1	33	24	26
2	39	27	30
3	46	32	35
4	60	46	40
5	78	54	60
6	98	64	78
7	134	89	120
8	142	112	149
9	—	—	212
10	—	—	316

Όσον αφορά το ζήτημα που εθίξαμε παραπάνω σχετικώς με τα ψιλά ή χονδρά σκάγια και ανέξαρήτως της διασποράς ή όποια διέπεται από πολλούς άλλους παράγοντας, πιστεύουμε πως αρκετά εύλογος είναι ο παρακάτω πίναξ που μās δείχνει τι απομένει από την αρχική ταχύτητα των σκαγιών και επομένως από την φονικότητά των στις διάφορες αποστάσεις και αναλόγως με τη διαμετρώ των:

Αρχική ταχύτης 350 μέτρα κατά 1"

Διάμετρος σκαγιών Ταχύτης απομένουσα εις τα :

Αριθμός	χιλιοστά	20 μέτρα	40 μέτρα	60 μέτρα
9	2,0	187 μ.	112 μ.	75 μ.
7	2,5	222	157	123
5	3,0	240	180	144
3	3,5	252	194	155
1	4,0	258	202	163
00	4,5	262	206	167

Ας βγάλει λοιπόν ο καθείς το συμπέρασμά του και ας κρίνη αναλόγως της σκοπευτικής του δεινότητος, κατά πόσον του επιτρέπεται να θυσιάση τις πιθανότητες του να κτυπήση το θήραμα για να επιτύχη αποτελεσματικότερη σε φονικότητα βολή και να κρατήση το θήραμα στον τόπο, παρὰ να το ιδῇ να ξεμακραίνει πληγωμένο και συχνά να χάνεται για τον κυνηγό.

KAR. BOTTAR.

—Τὸ σαλόνι τῶν κυνηγῶν καὶ τὸ ιδιαίτερο Γραφεῖο κάθε κυνηγοῦ, στολίζεται κυρίως με εἰκόνες καὶ βάζα κυνηγετικῶν παραστάσεων.

—Κάθε γραφεῖο Κυνηγετικοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπαραίτητο νὰ στολισθῇ με ὠραῖες κυνηγετικὲς εἰκόνες.

—Οἱ κυνηγοὶ στὰ δῶρα τῶν πρὸς συναδέλφους τῶν, καλὸν εἶναι νὰ προτιμοῦν ἕνα καλλιτέχνημα κυνηγετικό.

ΣΤΑ «ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ»,

θὰ εὕρητε

πλουσιωτάτην συλλογὴν

ΕΙΚΟΝΩΝ - ΒΑΖΩΝ

ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ - ΜΠΙΜΠΕΛΩ

ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΠΡΟΣΙΤΑΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὰ Γραφεῖα μας

52 Μενάνδρου—ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ΡΟΤΒΑΪΛ - ΧΙΤΛΕΡ

Εἶναι τὸ νέον περίφημον προϊόν
τῆς Γερμανικῆς φυσίγγιοποιίας

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ΡΟΤΒΑΪΛ ΧΙΤΛΕΡ

Γὰ ἀποτελέσματά του,

θὰ σὰς καταπλήξωσι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Ἑρμοῦ 50β ΑΘΗΝΑΙ Τηλεφ. 21357

ΤΖΙΜ ΔΗ ΓΚΡΗΚ

Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

‘Ο Τζίμ καὶ ἡ ἀποκρουστικὲς ὕαινες.—Πῶς παραμορφώνουν τοὺς μαύρους ταξιδιωτὲς.—‘Ο κακὸνυχος Ραλχίμπ.—Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» δίπλα στὶς σκοτωμένους ὕαινες.—Ἐνα ἐπικίνδυνον κυνήγι ἐλεφάντων.—Δείγμα γιὰ τοὺς ἀπιστοὺς

‘Ο Δημήτρης, ὁ Βλαχάκης ὁ ἀτρόμητος Ἕλληνας κατακτητὴς τῆς Ζούγκλας, ὁ ἐπωνομαζόμενος ἀπὸ ἰθαγενεῖς καὶ ὁμογενεῖς Τζίμ—δὴ Γκρήκ, καὶ τοῦ ὁποῖου σὲ μακρὰ συνέχεια ἐδημοσιεύσαμε τὰ ἀπομνημονεύματα μιᾶς σκληρῆς ζωῆς του μέσα στὰ παράθινα δάση καὶ στὴν ἄγρια φύση τῆς Ροντέζιας, δὲν μᾶς ἐξέχασε.

Μᾶς εἶχεν ὑποσχεθῇ πῶς ἅμα τοῦ τύχαινε κανένα πρωτότυπο γεγονός, ποὺ δὲν ἱστορήσαμε ὡς τώρα, θὰ μᾶς τῷγραφε. Καὶ τὸν περασμένο μῆνα ἐφθάσε γράμμα του, με ἀφήγησι κυνηγιοῦ ὕαινων καὶ μιὰ φωτογραφία—πολὺ θαμπὴ ὅμως—τοῦ Τζίμ φωτογραφισμένου με τὰ «Κυνηγετικά Νέα» τοῦ Ἰουλίου χάμω καὶ γύρω δυὸ σκοτωμένους ὕαινες.

Καὶ μᾶ, ἀφηγεῖται γιὰ τὶς ὕαινες ὁ Τζίμ, περιεργα πράγματα ποὺ ἀξίζουμε νὰ διαβαστοῦνε.

—Τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Ἰουλίου, γράφει ὁ Τζίμ—δὴ Γκρήκ, ἕνα ζευγάρι ὕαινες, ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους στὴ Δήμητρα Φάρμ καὶ μάλιστα μοῦ κόψανε δυὸ—τρία πρόβατα. Ἀποφάσισα νὰ ἐπιταχύνω τὸ ξεπάστρεμά τους γιὰ ἡ ὕαινα εἶναι διαβολοζούλαπο, βρωμερὸ ἀλλὰ καὶ ζημιάρικο.

—Ἐδῶ στὴν Ἀφρικὴ ἔχουμε δυὸ εἴδη ὕαινες, τὸ ἕνα με ὀρθώσεις ἄσπρες καὶ τὸ ἄλλο με βοῦλες ἄσπρες. Τὸ δεύτερο εἶδος εἶναι πειὸ μεγαλόσωμο καὶ αὐτὸ βρίσκεται ἐδῶ στὸ Ζαμπέξη. Ἄν με ὀρωτήσετε, θὰ σᾶς πῶ πῶς μισῶ τρομερὰ τὸ ζούλαπι αὐτὸ καὶ δὲν ἀντάμωσα κανένα ἐδῶ στὴ Ροντέζια ποὺ νὰ πῇ καλὸ λόγο γι’ αὐτές. Ὑαινες καὶ κροκόδειλοι εἶ-

Ἡ ὕαινα, τὸ ἀπαίσιο ἀγριμικὸ τῆς Ἀφρικανικῆς Ζούγκλας

ναι τὰ πιδ σιχαμερὰ πλάσματα, ἀποκρουστικὰ καὶ ἀπαίσια.

—Τῆς ὕαινας, καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἀκόμα σοῦ προκαλεῖ ἀηδία καὶ νεύριασμα. Τρώει ὅτι τρόφιμα βρῖσκει, ὅτι ἀπομεινάρια ξεχάσουνε τὰ λιοντάρια καὶ τὰ ἄλλα θεριά, τρώει σκύλους, ὄρνιθες, πρόβατα καὶ ἄν

βρῇ βολικὸ καὶ πρόχειρο κανένα ἀραπάκι, δὲν τὸ ἀφίνει καὶ τὸ κατασπαράζει.

—Σὲ μερικὲς φυλὲς μαύρων ἐδῶ κάτω, σὰν πεθάνη κανένας δικός τους, γιὰ εὐκολία καὶ γιὰ νὰ μὴ σκάβουνε, ὀρίχνουνε τὸ πτώμα στὰ δάση καὶ ἐκεῖ ἡ ὕαινες κάνουνε μακάβριο δειπνο.

—Ἡ ὕαινα εἶναι δειλὴ ὅσο φανταστὴς, βρωμαίει

‘Ο Τζίμ δὴ Γκρήκ, ἡ δυὸ ἀπαίσιας ὕαινες σκοτωμένους καὶ στὴ μέση τὰ «Κυνηγετικά Νέα» τοῦ Ἰουλίου

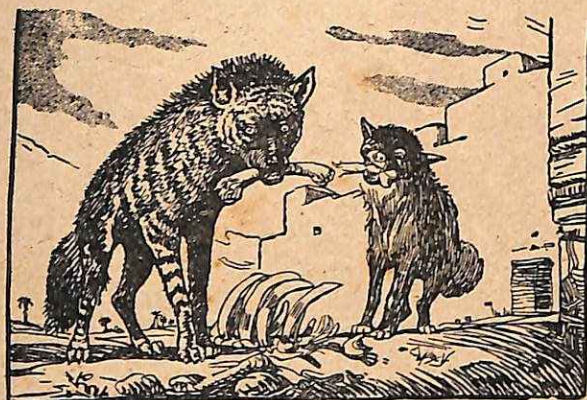
ἀπὸ μακρὰ, τὸ δέρμα τῆς δὲν ἀξίζει τίποτα καὶ λυπάσαι καὶ αὐτὴ τὴ σφαῖρα ποὺ θὰ τὴ σκοτώσης.

—Ὅταν οἱ μαύροι ταξιδεύουνε σὲ καραβάνια καὶ διανυκτερεύουνε σὲ δάσος, ἀφήνουν ἐ σκοπὸ ξύπνιο νὰ τοὺς φυλάη, γιὰτι πολλὲς φορὲς ἡ ὕαινες ἀθόρυβα τοὺς πλησιάζουνε ἐκεῖ ποὺ κοιμοῦνται, τοὺς ἐπιτίθενται καὶ τοὺς ἀρπάζουνε με τὰ κοφτερά δόντια τους ὅτι προφτάσουν ἕνα αὐτί, χεῖλια, μύτη καὶ ὅτι καταφέρουνε. Γι’ αὐτὸ συναντᾷ συχνὰ μαύρους παραμορφωμένους.

‘Ο Ραλχίμπ, ἕνας μαύρος ποὺ ἔχω στὶς στάνες μου, ταξίδευε καὶ νύχτωσε σὲ μιὰ πυκνοῦρα κι’ ἔπεσε με τοὺς συντρόφους του νὰ κοιμηθοῦνε, ξεροὶ ἀπὸ τὴ κούρασι. Τὴ νύχτα ξύπνησε ἀπὸ ἕνα φοικτὸ πόγο στὸ πρόσωπο καὶ τινάχτηκε φωνάζοντας. Ἐννοῶσε

αἵματα στὰ μούτρα του καὶ ψάχνοντας κατάλαβε πῶς τοῦ ἔλειπε ἡ μύτη του. Κι' εἶναι παραμορφωμένος, ὁ κακόντυχος, ἀπὸ ἐπίθεση ὕαινας.

Ὡς τὸ πρῶτ', ἀρκετὲς φορὲς τοὺς ἐξύγωσαν τὰ βρωμοζούλαπα, ἀλλὰ ὅλοι ἦσαν στὸ πόδι κατατρο-

Ἡ ὕαινες τρώει τὰ βρωμερὰ ἀπομεινάρια τῶν ἄλλων ἀγριμικῶν

μαγμένοι καὶ δὲν ἀποφάσισαν τὰ βρωμερὰ αὐτὰ ζουλάπια νὰ τοὺς ξαναεπιτεθοῦνε.

—Στὴ φάρμα μου ἤρχοντο τὴ νύχτα καὶ δὲν μ' ἄφηναν νὰ κλείσω μάτι. Ἀφοῦ βάλανε χέρι σὲ πρόβατα ποὺ εἶχαν φαίνεται ξεχάσει οἱ μπιστικοὶ νὰ κλείσουνε στὴ στάνη, ἀπεφάσισα νὰ παραφυλάξω καὶ νὰ τὶς περιποιηθῶ.

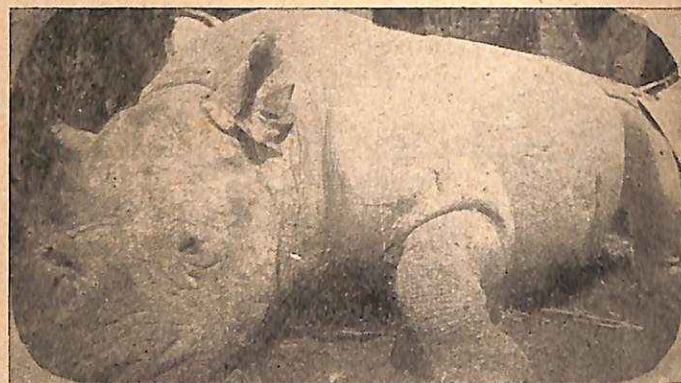
Τὶς εἶδα νὰ ζυγώνουνε καὶ τοὺς ἔρριξα τὸ φῶς ἐνὸς ἡλεκτρικοῦ φαναριοῦ. Στὸ ξάφνισμά τους κατάρθωσα μὲ δυὸ πετυχημένες βολές, νὰ τὶς ἀφήσω στὸ τόπο.

Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι κυνήγι εὐχάριστο γιὰ μένα. Τὸ καλλίτερό μου κυνήγι αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἦσαν ἓνα ζευγάρι ἐλέφαντες, ποὺ μὲ σχετικὸ κίνδυνο ἐσκότωσα. Δὲν μ' ἄρесе νὰ μεγαλοποιῶ τὰ πράγματα κι' οὔτε θέλω νὰ τονίσω πῶς τὸ κυνήγι τῶν θηρίων εἶ-

ναι πάντοτε ἐπικίνδυνο. Ἀλλὰ μὲ τὸν ἓνα ἐλέφαντα, ἐκινδύνευσα νὰ μὴ γράφω γιὰ τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἐντυπώσεις αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἡ ψυχραιμία μου ὅμως μὲ ἔσωσε καὶ σὲ λίγων μέτρων ἀπόσταση ἐφύτεψα μιὰ καλὴ σφαῖρα στὸ μάτι τοῦ καλπάζοντος ἐναντίον μου, πληγωμένου θηρίου. Εἶχα σωθῇ, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα.

Δὲν εἶχα τὴ φωτογραφικὴ μηχανὴ μαζί μου γιὰ νὰ πάρω τοὺς ἐλέφαντες κι' ὥς ὅτου νὰ πάω στὴ φάρμα νὰ τὴν πάρω, ἡ γύπες καὶ τὰ ὄρνια ἐρρίχτηκαν στὸν ἐλέφαντα καὶ τοῦ φάγανε τὰ μάτια.

—Σὰς στέλνω ὅμως τὴ φωτογραφία τοῦ ρινόκερου μὲ σπασμένο τὸ κέρατο, γιὰ νὰ πειθοῦν οἱ ἄπιστοι ἀναγνώστες σου γιὰ τὴν ιδιοτροπία τοῦ ἀποκρουστικοῦ αὐτοῦ θηρίου, ποὺ ὅταν βλέπῃ τὴ νύχτα φωτιά, τρέχει σὰν τρελλὸ ἀπάνω της καὶ δὲν λογαριάζει τίποτα.

Μιὰ φωτογραφία τοῦ ρινόκερου ποὺ ἔσπασε τὸ κέρατό του, χτυπώντας σὰν τρελλὸς στὸ καιόμενο δέντρο

Ὅπως εἶχα γράψει, χτύπησε στὸ δέντρο ποὺ λαμπάδιαζε καὶ ἔσπασε τὸ κέρατό του.

—Δὲν σὰς ξεχνῶ καὶ θὰ σὰς γράφω πάντα κάθε περίεργο κυνήγι ἢ πάθημά μου, μὲ τὰ θεριά, ἐδῶ στὴ φοβερὴ ἀφρικανικὴ ζούγκλα».

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

“ΡΑΠΙΝΤ,”

Ὁ τίτλος τῆς τῆς δηλοῖ. Ἀποτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐξελισσομένης πυριτιδοποιίας, ἡ νεωτάτη ἀκαπνος πυρίτις «RAPID» τὴν ὁποῖαν εἰσάγομεν χάριν τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

ὑπερτέρα πάσης ἄλλης Ἰταλικῆς, Βελγικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, μὲ ὁμοιομορφίαν κόκκων. Δὲν ἀναπτύσσει ἀέρια ἐπιφέροντα ὀξείδωσεις. Ἐλαττώνει τὸ λάκτισμα. Δὲν ἀφίνει κατάλοιπα.

Μὲ ἐν κυτίον μεγάλου ὄγκου πυρίτιδος «RAPID» δύνασθε νὰ γεμίσατε 143 φυσίγγια μικρὰς γομώσεως καὶ 117 τῆς μεγαλύτερας τοιαύτης.

Κυνηγοί. Δοκιμάσατε ἀπλῶς διὰ νὰ πεισθῇτε.

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΚΑΛΚΑΤΖΑΚΟΣ — ΑΘ. ΦΙΤΣΟΥΡΙΚΑΣ

Λυκούργου 11 — ΑΘΗΝΑΙ

Η ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ

Τὰ τελευταῖα φύλλα ὧλων τῶν εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν τὰ ὁποῖα λαμβάνω, καὶ ὅσα ἀκόμη δὲν λαμβάνω, ἀλλ' ἀναφέρονται εἰς τὰ πρῶτα, ἔχουν ἀρχίσει μιὰν μεγάλην σταυροφορίαν διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἐπιβλαβῶν ζώων.

Ἡ σταυροφορία αὕτη εἶναι παράλληλος ἐντελῶς προσπάθεια πρὸς τὰ λαμβανόμενα μέτρα διὰ νόμων καὶ δι' ὧλων τῶν συναφῶν μέσων ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ θηράματος.

Ἡ ἀντίληψις δηλονότι τῆς καθημερινῆς μειώσεως τοῦ θηράματος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὀφειλομένη εἰς δύο μεγάλα αἷτια, εἰς τὴν αὐξησιν ἀφ' ἐνὸς τῶν κυνηγῶν καταπληκτικῶς καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν φονικῶν μέσων ἀφ' ἑτέρου (ὄπλα, πυρίτιδες κλπ.), προὐκάλεσε τὴν προσοχὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ παύουν ν' ἀναγνωρίζουν τὴν χρησιμότητι τῆς θήρας καὶ τὰς μεγάλας της ἀρετὰς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀσκούντας αὐτήν, νὰ ἐπιζητοῦν ὥστε ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὴν θήραν νὰ γίνεταί ἀφ' ἐνὸς λελογισμένη καὶ μὲ ἰδιαιτέρους ἀκινδύνους περιορισμούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προστασία τῶν θηραμάτων νὰ γίνεταί ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιστημονικωτέρα, εἰς τρόπον ὥστε χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀπογοήτευσιν τῶν κυνηγῶν λόγῳ στερήσεως, νὰ ἐπέλθῃ συγχρόνως καὶ πᾶσα δυνατὴ σωτηρία τῶν ὑπολοίπων θηραμάτων ἀλλὰ καὶ προστασία αὐτῶν ὥστε νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀναπαραγωγὴ τῶν διὰ τὸ μέλλον καὶ εἰ δυνατόν ἡ αὐξησις αὐτῶν.

Εἰς λοιπὸν ἀφ' ἐνὸς ψηφίζονται νόμοι προστασίας, ἐπιβάλλονται μεγάλα ποινὰ διὰ τοὺς λαθροθήρας καὶ διὰ τοὺς θηρεύοντας εἰς ἀπηγορευμένας περιοχάς, ἐνῶ ἰδρύονται πάρα ἀναπαραγωγῆς καὶ ζῶναι περυντικαὶ ἐκ περιτροπῆς, ἐνῶ δημιουργοῦνται καταφύγια τῶν θηραμάτων καὶ τεχνηταὶ ἐκκολάφεις, παραλλήλως δημιουργεῖται ἓνας σοβαρότατος ἀγὼν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ θηράματος, τῶν ἐχθρῶν τοὺς ὁποῖους ὁ ζωϊκὸς κόσμος περικλείει ἐν ἑαυτῷ.

Ἐνῶ τὸ ζευγάρι τῶν παπιῶν ξεκουράζεται ἀνύποπτο, ἡ κυρὰ Μάρω φθάνει ὥς στὴν ἀκρολιμνιά κι' εἰομάζεται νὰ τὶς ἀρπάξῃ

Ὡμίλησα καὶ ἄλλοτε διὰ τὰς φοβερὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐπιφέρουν εἰς τὸ θήραμα οἱ πτερωτοὶ καὶ οἱ τετράποδες αὐτοὶ ἐχθροί.

Ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς δὲν συνέπεσε νὰ ἀντιληφθῇ ποῖαν καταστροφὴν κάμνει μιὰ φωλεὰ ἀλεπούδων εἰς μιὰν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποῖαν ἄλλοτε

Μὴ λυπᾶσθε φυσίγγια γιὰ τοὺς πτερωτοὺς κουρσάρους τῶν ἐνδημικῶν μας θηραμάτων

εὐρίσκαμε ἀφθονὰ κοπάδια περδίκων.

Ποῖος ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἔτιχε νὰ ἀμφισβητήσῃ μ' ἓνα μεγάλο γεράκι μιὰν πέρδικα τὴν ὁποῖαν ἐσκότωσε καὶ τὴν ὁποῖαν ἀρπάξει ὑπούλως ὁ ἀφ' ὕψους ἐλοχεύων πτερωτὸς ἐχθρὸς;

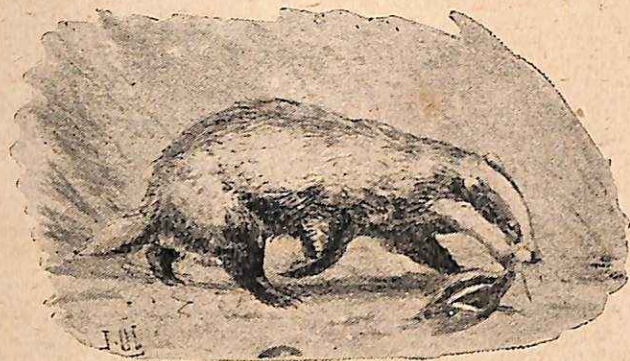
Ἐναντίον λοιπὸν ὧλων αὐτῶν, τὰ εὐρωπαϊκὰ κυνηγετικά περιοδικὰ ἔχουν κηρύξει πόλεμον ἀμείλικτον.

Προσφέρονται ἐνθαρρύνσεις, δίδονται τιμητικὰ μνείαι, καὶ ἐν γένει πᾶν μέτρον λαμβάνεται τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν μεγάλων αὐτῶν ἐχθρῶν τοῦ κυνηγίου.

Πρέπει νὰ δηλογῇ, ὅτι μέχρι πρότινος εἶχον πληρὴ ἀπογοήτευσιν ἀπὸ τὸν τόπον μας, διότι παρεβλέπαμε τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα.

Ἡ κάργια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀποτρόπαιον ὑπόλοιπον τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἡ ὁποία ἀφθονεῖ καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος,

είναι ένας διπλός έχθρος διὰ τὴν γεωργίαν ἀπ' ἐνός καὶ διὰ τὰς φωλεὰς τῶν μικροτέρων πτηνῶν τῶν ὁποίων τὰ αὐγά αποτελοῦν ἐξαιρετικά εὐχάριστον τροφήν διὰ τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ πουλὶ.

Καὶ ὁ ἄσβος ἀφανίζει τὰς νύχτες τὰ ὑδρόβια καὶ τὰ μεταφέρει στὰ μικρά του

*Ὀλων τῶν εἰδῶν τὰ γεράκια εἶναι ἐπίσης εἶδος τὸ ὁποῖον εὐρίσκει μερικά ἐλαφρυντικά, διότι ἐν ἀνάγκῃ τρώγει ὀλίγους ποντικούς καὶ ὀλίγες σαῦρες, εἶναι ὅμως ὁ φοβερώτερος καταστροφεὺς τῶν πουλιῶν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τῆ μικρῆ καρδερίνα καὶ τελειώνοντας στὴν πέρδικα.

*Ἡ ἄλεπού, τὸ τσακάλι, ὁ ἄσβος εἶναι οἱ φοβε-

ρώτεροι ἐχθροὶ κυρίως μὲν τῶν μικρῶν λαγῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν φωλεῶν τῶν περδίκων.

Εἶμαι εὐτυχῆς λοιπὸν παρατηρῶν ὅτι ἤρχισε καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ γίνηται τελευταίως μία προσπάθεια ἐξοντώσεως τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἐλληνικοῦ θηράματος, μὲ πρωτοπόρον ὡς πάντοτε, τὸ ἀγαπητὸ «Κυνηγετικά Νέα».

Τὰ τοπικὰ συμβούλια θήρας—ὅπου ἐλειτουργοῦσαν καλῶς καὶ ὅπου ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων—ἐφήρμοσαν τὸν Νόμον καὶ ἤρχισαν ἤδη μίαν ἀρκετὰ ἐντατικὴν ἐργασίαν καταστροφῆς.

*Ἐχω ὑπ' ὄψιν μου ἕνα πλούσιον κατάλογον τὸν ὁποῖον ἔλαβα διὰ τὰς ἀμοιβὰς ποὺ ἐπληρώθησαν ἀπὸ τὸ τοπικὸν συμβούλιον θήρας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων καὶ αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρω τὸ γενόμενον ἔργον.

Θὰ ἤμην ἐνθουσιασμένος ἐὰν ὁμοίους καταλόγους ἐλάμβανα καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὰ «Κυνηγετικά Νέα» θὰ ἀφιερῶσιν εὐχαρίστως τὰς στήλας των διὰ νὰ δημοσιεύσιν τοιοῦτους καταλόγους, διότι ἡ καταστροφὴ τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν καὶ ζῶων δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἔργα οἰασδήποτε σοβαρᾶς μελλοντικῆς προσπάθειας ὑπὲρ τοῦ κυνηγίου τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶνος Σ. Σαββίδης

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΒΑΣΑΜΩΜΑ ΠΟΥΛΙΩΝ

Τοῦ ἱατροῦ κ. Τ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΚΝΗΜΩΝ, ΒΡΑΧΙΩΝΩΝ, ΚΟΚΚΥΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΣ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Φθάσαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος, στὸ τέλος τοῦ γδαρσίματος. Τώρα μένει ν' ἀπαλλάξετε τὸ παρασκεύασμα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ποὺ μποροῦν νὰ ὑποστοῦν ἀποσύνθεσι, μῦς, πέτσες, λίπος κλπ.

Αρχίζετε ἀπὸ τὰς κνήμες ἀποκολλᾶτε τὸ δέσμα τους σιγὰ-σιγὰ βοηθούμενοι μὲ τὸ νυστέρι καὶ ὄχι τραβῶντας ἀπότομα, ὡς τὴν ἀρθρωσὶν κνήμης καὶ ταρσοῦ (ταρσὸς εἶναι τὸ γυμνὸ συνήθως μέρος τοῦ ποδιοῦ). Κόβετε τοὺς τένοντας πάνω ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρθρωσιν, ἀφαιρεῖτε ὅλους τοὺς μῦς καὶ ἀπογυμνώνετε ἐντελῶς τὰ κόκκαλα τῆς κνήμης (Σχ. 1, Α).

Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνετε καὶ γιὰ τοὺς δύο βραχίονας τῶν φτερῶν* τοὺς γδέρνετε προσεκτικὰ ὡς τὴν ἀρθρωσιν τοῦ ἀγκῶνος καὶ κόβετε τοὺς μῦς (Σχ. 1, Β). Πέραν τοῦ ἀγκῶνος δὲν πρέπει νὰ προχωρήσῃ τὸ γδάρισμα τοῦ φτεροῦ, γιατί στὸ ἕνα ἀπὸ τὰ κόκκαλα τοῦ πήχεως εἶναι κολλημένες ἡ ρίζες τῶν μικρῶν κουπιῶν καὶ ἂν τοὺς ξεκολλήσετε, δύσκολα θὰ μπορέσετε νὰ τοποθετήσετε πάλι αὐτὰ τὰ κουπιά στὸν τόπο τους κατὰ τὸ στήσιμο τοῦ πουλιοῦ.

Γι' αὐτὸ εἶναι προτιμώτερον νὰ καθαρισθοῦν τὰ

δύο τελευταῖα τμήματα τῶν φτερῶν ἀπ' ἔξω, ὅπως θὰ ποῦμε στὴν κατάλληλῃ στιγμῇ.

*Εὰν τὰ κόκκαλα τῆς κνήμης καὶ τοῦ βραχίονος εἶναι σπασμένα ἀπὸ τὰ σκάγια, μὴ πετάτε τὰ κομμάτια ἀλλὰ προσπαθήστε νὰ τὰ ἀνασυντάξετε μὲ τὸν ἐξῆς ἀπλούστατον τρόπο: κόβετε ἕνα κομμάτι σύρμα μήκους καὶ πάχους ἀναλόγου πρὸς τὸ σπασμένο κόκκαλο, καὶ τὸ περνάτε μέσα στὰ δύο κομμάτια. Αὐτὰ τὰ κόκκαλα εἶναι στὰ πουλιὰ κούφια, ἢ περιέχουν μυαλὸ ποὺ δὲν ἐμποδίζει τὴν εἴσοδον τοῦ σύρματος.

Γιὰ νὰ καθαρίσετε τὸν κόκκυγα τραβάτε σιγὰ-σιγὰ τὸ δέσμα του πρὸς τὴν οὐρά, κόβοντας μὲ τὸ νυστέρι τὰς ἴνες ποὺ τὸ συγκρατοῦν καὶ ἀπογυμνώνετε ἐντελῶς τὸ ἄκρο τῆς σπονδυλικῆς στήλης ὅπου προσφύονται τὰ τιμόνια τῆς οὐρᾶς.

Μὲ τὴ λαβίδα καὶ τὸ νυστέρι ἀφαιρεῖτε ὅλα τὰ μαλακὰ μέρη, μῦς, λίπος κλπ. Στὴ ραχιαία ἐπιφάνεια τοῦ κόκκυγος θὰ βρῆτε δύο ἀδένες μακρουλούς, ἄσπρους ἢ κιτρινωπούς, ποὺ ἐκκρίνουν μὴ λιπαρὰ οὐσία. Μ' αὐτὴν τὰ πουλιὰ λαδώνουν τὸ πτίλωμά τους, εἶναι ἡ μπριγιαντίνη τους: Θὰ τοὺς βρῆτε κυρίως ἀνεπτυγμένους στὰ πουλιὰ τοῦ νεροῦ. Ἀ-

φαιρέσατέ τους: ὁλόκληρους γιατί ἀποσυντίθενται εὐκολώτατα.

Τέλος καθαρίζετε τὸ δέσμα ἀπὸ τὰ κομμάτια μῦν, τὰς πέτσες, τὸ λίπος. Βοηθούμενοι μὲ τὸ νυστέρι καὶ τὴν λαβίδα ἀφαιρεῖτε ὅλα αὐτὰ, οὕτως ὥστε τὸ δέσμα νὰ μείνῃ λεπτὸ καὶ καθαρὸ σὰν λαδόχαρτο. *Εὰν κατὰ τὸ γδάρισμα ἢ τὸ καθάρισμα τὸ δέσμα ἔχει σχισθῇ σὲ μερικά σημεῖα, ἐπανορθώνετε τὴ ζημίαν μὲ μερικὰς βελονίες.

Τὰ πολὺ λιπαρὰ δέσματα ἔχουν ἀνάγκην εἰδικῆς παρασκευῆς, γιὰ τὴν ὁποία θὰ μιλήσουμε στὸ τέλος ὅταν πραγματευθοῦμε μερικὰς εἰδικὰς περιπτώσεις. Τὸ σχῆμα 2 σᾶς δείχνει τὴν ὄψιν τοῦ παρασκευάσματος σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΚΕΦΑΛΙΟΥ

Τὸ κεφάλι πρέπει ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' ὅλα τὰ μαλακὰ μέρη, μάτια, μῦς, μυαλὸ κλπ.

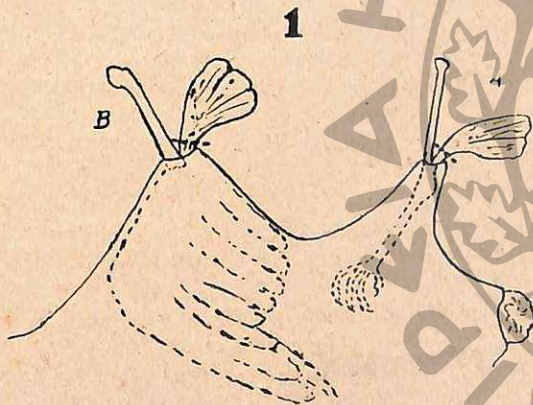
Γλυστρώντας τὴ λαβίδα μέσα στὸν κόγχον, βγάζετε τοὺς βολβούς τῶν ματιῶν, ἀφοῦ τοὺς ἀποκολλήσετε γύρω-γύρω μὲ τὸ νυστέρι.

*Απὸ τὸ κάτω μέρος ἀφαιρεῖτε πρῶτα τὴ γλῶσσα καὶ ἔπειτα καὶ τὸν οὐρανίσκο, τὸν ὁποῖον σπάζετε μὲ τὴ λαβίδα ἢ μὲ τὴν πένσα ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ πουλιοῦ. Τέλος καθαρίζετε ὅσο μπορεῖτε καλλίτερα τὰ κόκκαλα τοῦ κεφαλοῦ ἀπὸ τοὺς μῦς.

*Αν τὸ καθάρισμα δὲν εἶναι τέλει, φροντίζετε στὸ τέλος νὰ σκεπάσετε ὅλα τὰ ἀτελῶς καθαρισμένα μέρη μὲ παχὺ στρώμα προφυλακτικῆς πάστας.

Μένει νὰ βγάλει τὸ μυαλὸ* μὲ τὸ νυστέρι μεγαλώνετε τὸ ἱνιακὸ τρῆμα, δηλ. τὴν τρύπα ποὺ βρίσκεται στὴ βάσιν τοῦ κρανίου, ἐκεῖ ποὺ ἐνώνεται μὲ τὸ λαιμό, καὶ μὲ τὸ εἰδικὸ ξύστρο βγάζετε σιγὰ-σιγὰ ὅλο τὸ μυαλὸ. Στὸ τέλος στεγνώνετε καλὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κρανίου μὲ λίγο βαμβάκι ποὺ τυλίγεται στὴν ἄκρην τοῦ ξύστρου.

*Εὰν τὰ κόκκαλα τοῦ κρανίου εἶναι σπασμένα, χρειάζεται μεγάλη προσοχή γιὰ νὰ μὴ τὰ χωρίσετε ἐντελῶς καὶ εἶναι προτιμώτερον τότε ν' ἀφίνετε λί-

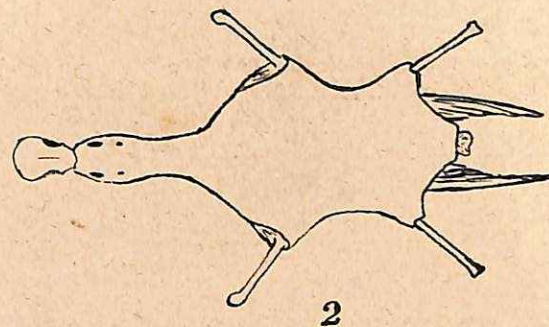
γους μῦς ἢ μεμβράνες γιὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ σχῆμα τοῦ κεφαλοῦ.

Μ' ἕνα ξυλάκι λεπτὸ καὶ πλατὺ στὴν ἄκρην, σὲ σχῆμα σπάτουλας, ἀλοιφετε ὅλα τὰ κόκκαλα τοῦ κρανίου μὲ ἀρσενικοῦχο σαποῦνι. Βάζετε ἀφθονο κυρίως στὰ μέρη ποὺ δὲν ἔχετε καθαρίσει καλὰ ἀπὸ τοὺς μῦς, μέσα στὰς κόγχες τῆς μύτης (πίσω μέρος τῆς ἄνω σιαγόνης), καὶ μέσα στὸ κοῖλο τοῦ κρανίου

ὅπου ἦταν τὸ μυαλὸ. Τυλίγετε λίγο βαμβάκι στὸ ξύστρο, τὸ βυθίζετε μέσα στὸ ἱνιακὸ τρῆμα, καὶ τὸ πιέζετε πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις γιὰ νὰ ἀλοιφθῇ ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κρανίου μὲ προφυλακτικὸ.

Μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύο βολβῶν τῶν ματιῶν ἔμειναν στὸ κεφάλι δύο μεγάλες τρύπες ποὺ χάσκουν καὶ τὰς ὁποῖες πρέπει νὰ γεμίσετε. Ἡ καλλίτερη οὐσία γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἶναι ὁ πηλὸς ἢ τὸ χῶμα ποὺ μεταχειρίζονται οἱ γλύπται γιὰ τὰ προπλάσματα.

Θὰ βρῆτε πηλὸ συνήθως στὰ καταστήματα ποῦ

πωλοῦν χρώματα ἢ σὲ ὠρισμένα εἰδικὰ παντοπωλεῖα ποὺ πωλοῦν καὶ πρακτικὰ γιαντρίκα. Τὸν μεταχειρίζονται ἡ γυναικοῦλες τοῦ λαοῦ γιὰ ν' ἀλοιφθοῦν τὰς κάτω χώρας τῶν μωρῶν ποὺ συγκαίονται. Εἶναι ἕνα εἶδος χῶμα σὲ μεγάλους σβώλους. Γιὰ νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν σπάζουν ἕνα κομμάτι, τὸ κοπανίζουν χονδροειδῶς καὶ τὸ βρέχουν μὲ λίγο νερό. Ὁ πηλὸς τὸ ἀπορροφᾷ καὶ μεταβάλλεται σὲ μίαν μαλακὴν μᾶζαν ἢ ὁποία ὕστερα ἀπὸ 24 περίπου ὥρες ξηραίνεται καὶ γίνονται σκληρὰ σὰν πέτρα.

*Απ' αὐτὴν τὴ μαλακὴ μᾶζαν κάνετε δύο σφαιρίδια, λίγο μεγαλύτερα ἀπὸ τοὺς βολβούς τῶν ματιῶν ποὺ βγάλατε ἀπὸ τὸ κεφάλι, καὶ τὰ τοποθετεῖτε μέσα στοὺς κόγχους. Πιέζοντας τὸν πηλὸ μὲ τὰ δάχτυλα ξαναδίνετε ὅσο τὸ δυνατόν τὴν πρώτην τοῦ ὄψιν στὸ κεφάλι.

Λίγος ἀκόμη πηλὸς πρὸς τὸ κάτω καὶ πίσω μέρος τοῦ κεφαλοῦ, ἀπ' ὅπου ἀφαιρέσατε ἀρκετοὺς μῦς, ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ σχῆμα του.

Καθαρίζετε καὶ τὸ δέσμα τοῦ κεφαλοῦ ἀπὸ τὰς πέτσες ποὺ ἔμειναν κολλημέναι ἐπάνω, καὶ μὲ ἕνα λεπτὸ ψαλίδι κόβετε τοὺς μικροὺς χόνδρους ποὺ βρίσκονται πίσω ἀπὸ τὰ δύο βλέφαρα, προσέχοντας πάντοτε μὴν κόψετε καὶ τὸ δέσμα τῶν βλεφάρων.

Πρέπει τώρα ν' ἀλοιφέτε ὅλο τὸ δέσμα καὶ τὰ κόκκαλα μὲ προφυλακτικὸ σαποῦνι. *Αρχίζετε ἀπὸ τὸν κόκκυγα καὶ χωρὶς ν' ἀφήσετε κανένα σημεῖο ἀκάλυπτο, φθάνετε ὡς τὴν βάσιν τοῦ ριμφους. Τρίβετε ἀρκετὰ δυνατόν τὴν πάσταν ἐπάνω στὸ δέσμα μὲ τὴν εὐλινὴν σπάτουλα π. ὅσας χρῆσιμεύετε γιὰ πινέλο.

*Εὰν κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ κεφαλοῦ τὸ δέσμα ἔχει στεγνώσει καὶ ξηρανθῇ, τὸ μαλακώνετε εὐκολώτατα, πρὶν τὸ ἀλοιφέτε μὲ ἀρσενικοῦχο σαποῦνι, τρίβοντάς το μὲ λίγο βαμβάκι μουσκεμένο σὲ χλιαρὸ νερό, κυρίως στὸ λαιμὸ ποὺ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μαλακὸς γιὰ νὰ μὴ περᾶτε τὸ κεφάλι χωρὶς πολλὰς ζημίας.

Περιμένετε 5—10 λεπτὰ νὰ στεγνώσῃ λίγο τὸ σαποῦνι καὶ νὰ μὴ κολλᾷ στὰ χέρια, καὶ γυρίζετε τὸ δέσμα ἀπὸ τὴν καλὴν τοῦ ὄψιν. *Αρχίζετε ἀπὸ τὴν οὐρὰ ποὺ τραβάτε ἐλαφρὰ πρὸς τὰ πίσω γιὰ νὰ βιά-

λετε τὸν κόκκυγα στὴ θέσι του. Τὸ ἴδιο κάνετε καὶ γιὰ τὰ πόδια καὶ τὰ φτερά.

Τὸ κρανίον θέλει περισσότερη προσοχή: τὸ σπρώχνετε μὲ τοὺς δύο ἀντίχειρας μέσα στὸ δέρμα τοῦ λαιμοῦ, ἐνῶ μὲ τοὺς δύο δείκτας τραβάτε αὐτὸ τὸ δέρμα προσεκτικά. Ὅταν μιὰ φορὰ περάσῃ τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ στενότερο μέρος τοῦ λαιμοῦ, τὸ τραβάτε ἀπὸ τὸ ῥάμφος γιὰ νὰ τὸ βγάλετε ἐντελῶς.

Κάνετε μιὰ γενικὴ ἐπισκόπησι τοῦ πτελώματος: κατὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ δέρματος πολλὰ πούπουλα

ἔχασαν τὴ φυσικὴ τους διεύθυνσι. Αὐτὸ συμβαίνει κυρίως στὸ κεφάλι, στὶς κνήμες, στὴ ρίζα τῶν φτερῶν ὅπου τὸ δέρμα κακοποιεῖται περισσότερο. Προσπαθήστε ὅσο τὸ δυνατόν νὰ βάλετε στὴ θέσι τοὺς τὰ ἀτίθασσα αὐτὰ πούπουλα.

Ἐν ἀνάγκη, περνάτε μέσα ἀπὸ τὸ δέρμα μιὰ μικρὴ ξύλινη σπάτουλα κ' ἐπάνω σ' αὐτὴν πιέζετε τὰ στραβωμένα πούπουλα γιὰ νὰ τὰ ἱσιάζετε.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΚΥΝΗΓΕΤ. ΕΥΘΥΜΑ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝΟΣ ΛΑΓΟΥ

Σαββατόβραδο!

Μέσα στὶς τόσες ἀσχολίες γιὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐβδομάδας καὶ τὰ ψώνια τῆς Κυριακῆς, μιὰ ἀκόμη καὶ ἡ ὀπουνδιότερη.

Ὁ καταρτισμὸς τῆς κυνηγετικῆς ομάδος.

Αἱ ἀπαιτήσεις τόσες πολλές, ἦταν ἀδύνατο νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἐφ' ὅσον δὲν μπορούσαν νὰ εἶναι περισσότεροι ἀπὸ τέσσαρες μέσα στὸ αὐτοκίνητο ποὺ θὰ ἔμπαιναν καὶ ἰσάριθμα σκυλιὰ.

Ὁ καιρὸς, καίτοι καρδιά τοῦ χειμῶνος, παρῆχε τὴν εὐκαιρίαν ἐκλογῆς κυνηγετικῆς τοποθεσίας ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπε τὸ αὐτοκίνητον νὰ βαδίσῃ καὶ

γούμένως χάμω καὶ ἐχρειάσθῃ νὰ μεταχειρισθῇ δυὸ ἔμπλαστρα γιὰ τὰ πλευρά του.

Ὑστερὰ ὁ Τσίγγος θὰ μᾶς ἦταν τόσο πολὺτιμος γιὰ τὸ κυνήγι τῆς πέρδικας, ἀφ' οὗ μπορούσε νὰ ἀντικαταστήσῃ ἑκατὸ σκυλιὰ μὲ τὸ μοναδικὸ τρόπο ποὺ μᾶς παρουσίασε πέρσι.

Πέρα 'κεῖ στὰ πολλὰ πυκνὰ καὶ ἀπόκηρνα μέρη, ποὺ τὰ σκυλιὰ δυστροποῦσαν νὰ κάμουν τὴ δουλειά τους, ὁ Τσίγγος ἀνεβαίνοντας σ' ἕνα τσουγκάνι πετοῦσε κοτρώνια τόσο μεγάλα, ποὺ τὸ κύλισμα τῶν νόμιζες πῶς ἦταν φουρνέλο πραγματικὸ κ' ἔκανε τὶς πέρδικες νὰ πετιῶνται καὶ νὰ χύνονται στὴ χαράδρα περνώντας 'πάνω ἀπὸ τὰ ντουφεκία μας.

Ἡ αὐτοθυμία του αὐτὴ νὰ ἐκτελῇ χρέη σκύλου χωρὶς κανένα συμφέρο, ἀρ' οὗ αὐτὸς θὰ ἔμενε ἀκαπνός, ἤξιζε βέβαια τῆς ἰδιαίτερας αὐτῆς ἐκτιμῆσεως πρὸς κατάληψιν τῆς μόνης θέσεως.

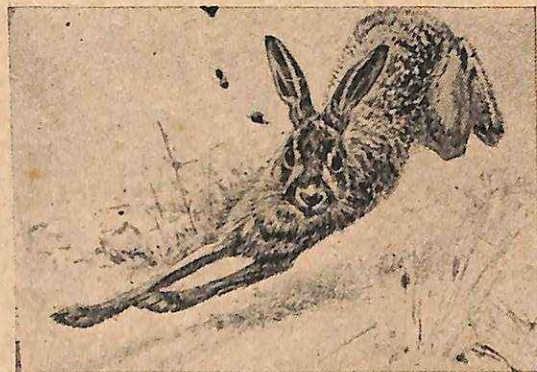
Καὶ μόνο αὐτό; Ἡ ναυτία ποὺ πάθαινε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, ἡ μετέπειτα τραγικὴ περιγραφὴ τοῦ κυνηγίου μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες, ὁ παραλληλισμὸς μὲ ἄλλες του κυνηγεσίες ποὺ ἔκαμε στὴ Μακεδονία ποὺ κυνηγοῦσε μὲ τὸ φουρνόφκιαρο τὸ τσακάλι μέσα στὸ φούρνο καὶ τόσα ἄλλα ποὺ θὰ μᾶς διεσκέδαζαν τόσο κάθε βράδυ στὴ ταβέρνα τῶν κυνηγῶν, δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως;

Δὲν χωροῦσε καμμιὰ ἄλλη σκέψις καὶ ἡ πρόσληψίς του ὅχι δὲν δυσηρέστησε κανένα, ἀλλὰ ἱκανοποίησε ὅλους τοὺς μείναντας ἔξω τοῦ γυμῶνος, διότι τὴν ἐπαύριον θὰ ἱκανοποιούντο μὲ τὶς ἀπειρες ντουφεκιές του ποὺ θὰ ἔρριχνε μέσα στὴ ταβέρνα ἐρήμην...

Μιὰ ἀλεπού πέρασε 'μπρὸς ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο σὰν μιὰ δειλιά!

—Μᾶς σταύρωσε τὸ δρόμο, εἶπε ὁ γέρω Σαρανταρίας. Κακὸς οἰωνός! Δὲν θὰ κάνουμε καλὸ κυνήγι σήμερον!

Καὶ πράγματι! Ὁ ἥλιος εἶχε διαγράψῃ ἀρκετὰ μεγάλο τόξο καὶ τὰ σκυλιὰ δὲν μᾶς ἔδωκαν κανένα σημάδι ἀκόμα.

πάνω στοὺς καρρόδρομους τῶν χωραφιῶν ποὺ καὶ στὴν παραμικρότερη ψυχάλα γίνονται ἀδιύβατοι.

Ἔτσι χωρὶς καμμιὰ σκέψιν, ὠρίσθη ἡ Γκουτζαλάκα τὸ κυνήγι τῆς ὁποίας τὸν προηγούμενον χρόνον μᾶς ἔδωκε στὴ μοναδικὴ ἐκδρομὴ ποὺ ἔκαμαμε, ἐννὴν λαγούς καὶ ἀρκετὰς πέρδικες.

Ἔτσι κοντὰ στοὺς δυὸ ἐπαγγελματίας κυνηγούς, τὸν Καρπίδα καὶ τὸν ἀχώριστο σύντροφό του Σαρανταρία, προσετίθετο ὡς τέταρτος τροχὸς ἀμάξης ὁ Τσίγγος, τοῦ ὁποίου ἡ φίλιὰ ἔδιδε ἰδιαίτερα προσοχὴ πρὸς κατάληψιν τῆς διαφιλονεικουμένης θέσεως καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε προηγούμενα ἀπὸ πέρσι μὲ τοὺς λαγούς τῆς Γκουτζαλάκας καὶ ἰδιαίτερος μὲ ἕνα λάγαρον ὁ ὁποῖος ὀλίγον ἔλειπε νὰ τοῦ πάρῃ καὶ τὸ ντουφέκι, ἀφ' οὗ τὸν ἀναποδογύρισε προη-

Τώρα κατεβαίναμε ἀραδιαστοὶ μιὰ πλαγιά καὶ κάποιον πονηρὴ μαριώ, κρυφὰ—κρυφὰ πῆγε νὰ ξεφύγῃ.

Ἐνὰ ῥοτβάλλ τρία νούμερα τῆς ἀριστερᾶς μου κνήμης, εἶπε πῶς δὲν ἐχρειάζετο τίποτε ἄλλο!

Τὰ σκυλιὰ ἔφθασαν καὶ μιὰ μονομαχία διεξήχθη μὲ τὸ σκύλο μου, ἕνα ἰρλανδικὸ σέτερ καὶ τῆς μαριῶς, ποὺ φουσῶντας καὶ δείχνοντας τὰ δόντια τῆς δὲν ἐπέτρεπε στὸ Μπόμπη μου νὰ τὴν πλησιάζῃ.

Τὸ πανηγῦρι αὐτὸ βάσταξε κάμποσο καὶ γελάσαμε λιγάκι ὡς ποὺ ἡ αἰμοβόρα Ἡρα τοῦ Σαρανταρία, καθάρισε σ' ἕνα λεπτὸ τὸ λογαριασμό!

Ζύγωνε μεσημέρι καὶ εἴπαμε νὰ κατεβούμε κατὰ τὸ νερό!

Τέσσαρες πέρδικες ποὺ πολὺ πρόωρα σήκωσαν τὰ γκέικια τοῦ Σαρανταρία, πλάγιασαν στὴν ἀπέναντι πλευρὰ ποὺ κατέβαινε ὁ Τσίγγος.

Ὁ φίλος μας δὲν εἶχε κανένα λογαριασμό μὲ τὶς πέρδικες. Τὶς θεωροῦσε ἄτρωτες σὰν τὸν Ἀχιλλέα, δὲν 'μποροῦσε νὰ βρῇ τὴ πτέρνα των, διεμαρτύρετο γιὰ τὸν ἀπεκαλύπταμε τὸ μυστικὸ κ' ἐνόμιζε ὅτι ἔχουν τσίγκο, γι' αὐτὸ τοῦμεινε καὶ τ' ὄνομα... Τσίγκος.

Ὅταν πάλι καμμιὰ φορὰ τύχαινε νὰ ντουφεκίσῃ καὶ ἔφηνε κανένα φτερό—ποὺ δὲν ἦταν παρὰ ἡ τάπα—τοῦλεγε πῶς εἶναι θηλυκὰ καὶ ἡ θηλυκιὲς χωνεύουν τὰ σκάγια...

Γι' αὐτὸ μᾶς ἐφώναξε νὰ περάσουμε στὴ πλαγιά καὶ ἐκάθισε πάνω σὲ μιὰ πουργάρα καὶ μᾶς περιέμενε.

Ἡ ἀπόσταση ἀρκετὴ, τοῦ ἔδωκε καιρὸ νὰ ξεφλουδίσῃ καὶ μερικὰ καστανάκια καὶ μόλις πλησιάζαμε, σηκώθηκε, πῆρε τὸ ντουφέκι του καὶ πρὶν κάμει ἕνα βῆμα, ἀκοῦμε μιὰ ντουφεκιὰ καὶ τὸν

βλέπουμε νὰ σκύβῃ, βγάζοντας ἀγοριοφωνάρες.

Τρέξαμε νὰ ἰδοῦμε μήπως ἐχτυπήθηκε!

Ἀλλὰ δὲν ξέρω καὶ τώρα ἀκόμα μήπως εἶναι ὄνειρο.

Ὁ Τσίγγος χλωμὸς σηκώνει ἀπὸ τὴ γῆ τὸ τουφέκι του κ' ἕνα λαγὸ μαζί!

Ὁ γέρω Σαρανταρίας, σταυροκοπεῖται!

Ὁ Καρπίδας σκάζει 'στὰ γέλοια!

—Νά... νά... νά... ὄρε... Σαρανταρία!...

Ὁ Τσίγγος θριαμβεύει. Ἡ ὀχρότης ὑποχωρεῖ.

—Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄτιμος! Αὐτὸς ὁ περιουνός!... Τὸν γνωρίζω... Ἦθελε νὰ μοῦ κάμῃ ἄλλο κόλπο φέτος. Ἦθελε πάλι νὰ μὲ γκρεμίσει κάτω!

—Ἀκοῦς ἐκεῖ, νὰ κάθωμαι ἀπάνω του καὶ νὰ λαλιάζῃ. Μὰ θές ἐννοιωθᾷ κ' ἐγὼ μαλακούρα στὰ πσινά μου, μὰ ποὺ νὰ σκεφθῶ πῶς αὐτὸς ἤθελε νὰ μὲ ξενοιάσῃ καὶ νὰ πεταχθῇ ξαφνικά, γιὰ νὰ μὲ ἀναποδογύρισῃ...

—Ἀλλὰ ἔφαγε τὸ κεφάλι του! Μόνο ποὺ χτύπησε λίγο τὸ ντουφέκι μου, γιὰ τὴν πῆραν φωτιά κ' οἱ δυὸ οἱ κάνες καὶ μ' ἔφηνε ἀπὸ τὰ χέρια μου.

Κι' ὁ γέρω Σαρανταρίας:

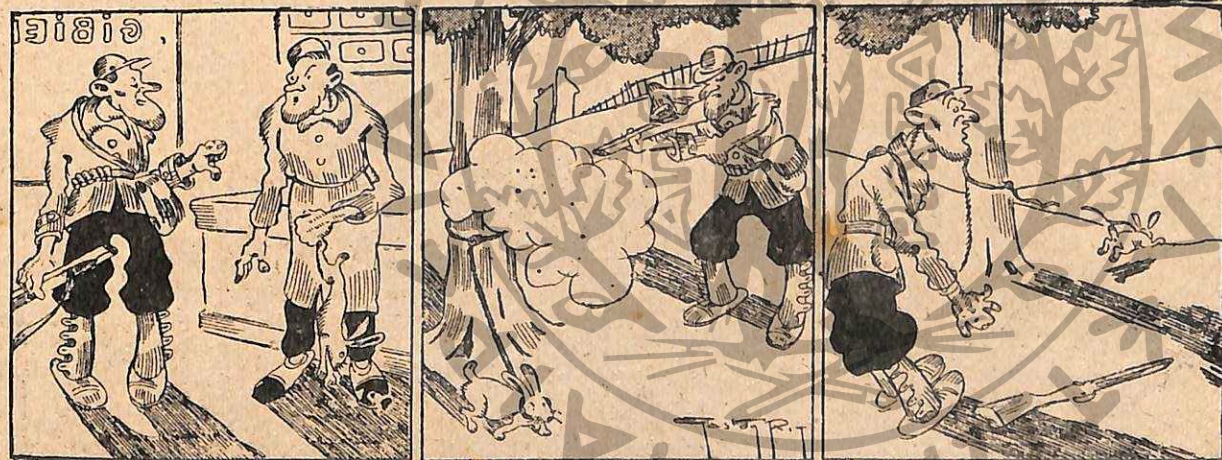
—Τρέχα κ' ἐσύ, Καρπίδα! Ἐδῶ χρειάζεται νὰ σὲ πιάνῃ δειλίριο ἅμα βλέπεις λαγὸ, νὰ τρεμουλιάζουν νὰ χέρια σου, νὰ σοῦ πέφτῃ κάτω τὸ ντουφέκι, νὰ πέρνῃ φωτιά μόνο του καὶ ἔτσι νὰ φᾶς λαγὸ! Καὶ ποῖος τὸν ἀκούει τώρα; Σὰν θέλῃς Σαρανταρία, μίλησε ἄλλη φορὰ!

—Θὰ πεθάνω ἀπὸ τὸ κακὸ μου! λέει ὁ Σαρανταρίας. Εἶμαι ἐξηντὰ χρονῶν ἄνθρωπος, τέτοιο πρᾶγμα οὔτε στὸν ὕπνο μου δὲν τῶδα.

Κι' ὅμως, ἐγὼ λέω ὅτι, ὁ λαγὸς κουρασθεὶς νὰ τρέχῃ καὶ νὰ κρύβεται, μιὰ ποὺ ἦρε δίπλα του πρόχειρο τὸ ὄπλο, ἠδυνόκτονε!...

Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

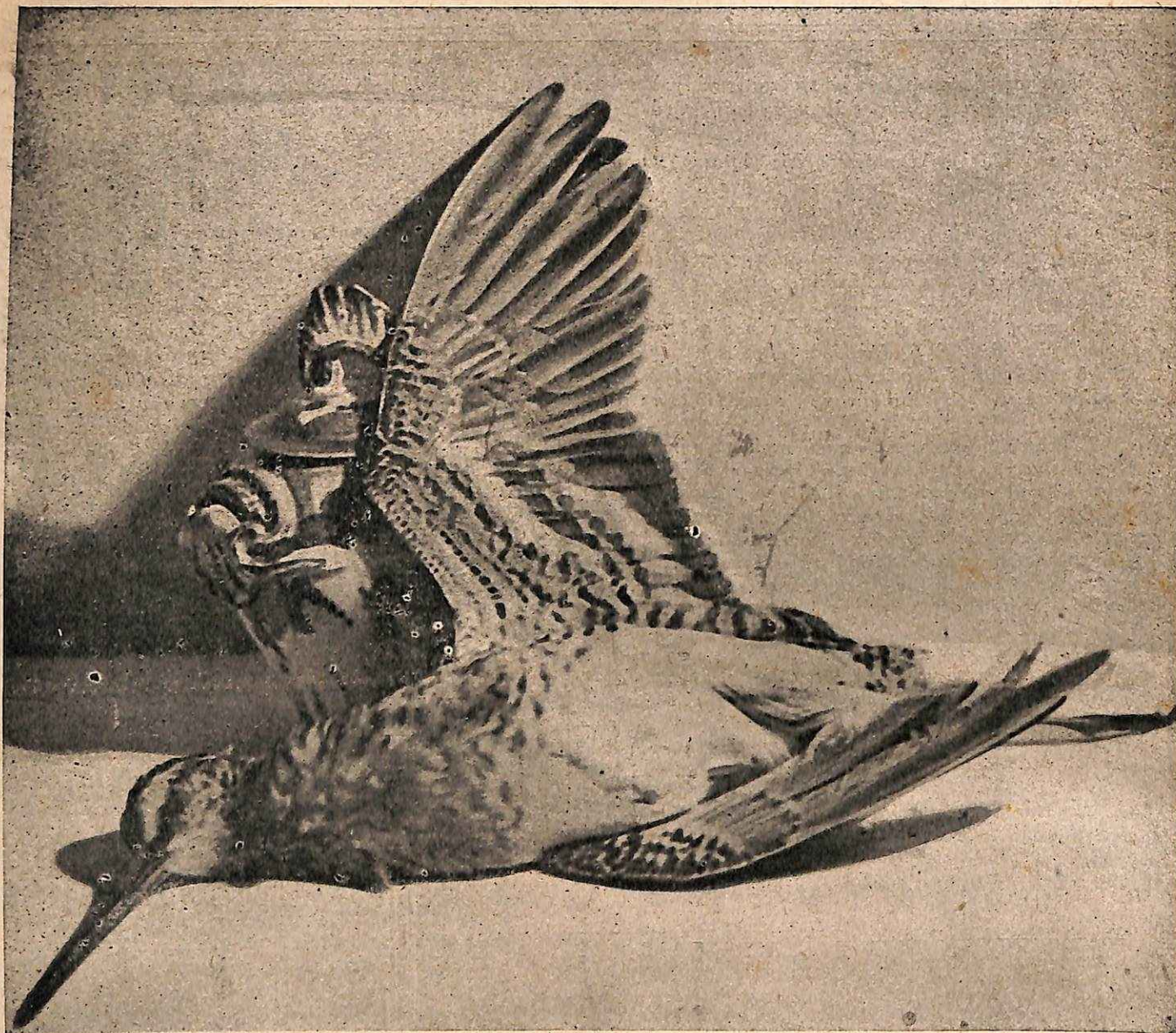
Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ

Ὁ Μίλτος ὁ Μαξέτας ποὺ ἦταν αἰνχος στὸ κυνήγι πάντα, ὑποσχέθηκε στοὺς φίλους του λαγὸ. Πηγαίνοντας γιὰ τὸ κυνήγι, πέρασε ἀπὸ ἕνα πρατήριο ζωντανῶν λαγῶν κ' ἀγόρασε ἕναν, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ.

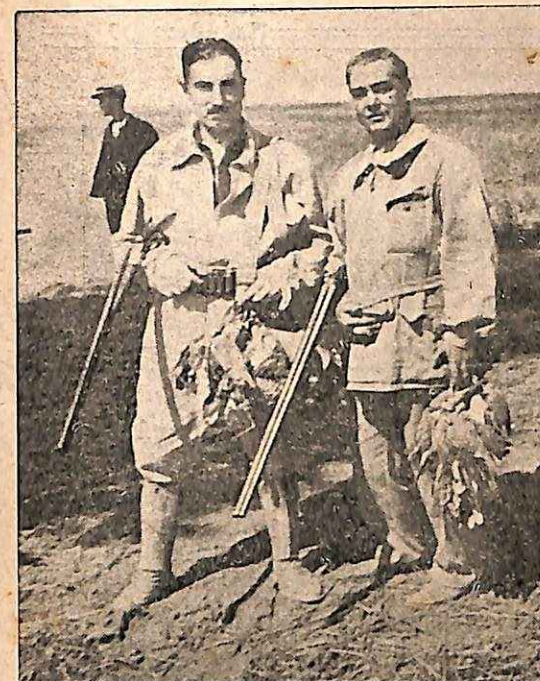
Ἐξω ἀπὸ τὴ πόλιν ἔδεσε τὸ λαγὸ σ' ἕνα δέντρο, ἀπομακρύνθηκε καμμιὰ δεκαπενταριά βήματα καὶ τὸν ἐσημάδεψε, βέβαιος πῶς θὰ ἔκανε εὐχάριστη ἐκπληξὴ στοὺς φίλους του

Πλὴν ὅμως ἡ ἀτυχία του ἦταν βουνό. Τὰ σκάγια ἀντὶ νὰ βροῦνε τὸ λαγὸ, βρῆκαν τὸ σκοινὶ ποὺ ἦταν δεμμένο καὶ τὸ κόψανε κ' ἔτσι ὁ λαγὸς ἐτράπη πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν, διὰ ψυχικὴν δόνην

Nature morte : Τῆς ἐποχῆς

(Diana)

Ἐνα ζευγάρι ἐκλεκτῶν κυνηγῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ἰατρός κ. Τζαμαλούκας - δεξιὰ—καὶ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ἰωάννης Δημητριάδης, μὲ φετεινὸ ἡμερήσιο ρε-κὸρ 90 τρυγониῶν οἱ δύο τους

Ἐν αὐτῇ : Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν καθηγηταὶ ἰατροὶ κ.ν. Ἀραβαντινὸς καὶ Μιχαηλίδης οἵτινες μετέβησαν στὴ Θεσσαλονίκη διὰ τὸ Ἰατρικὸν Συνέδριον, ἐξέδραμον στὴ Βαλτάδα γιὰ κυνήγι τρυγόνων, μετὰ τῶν ἰατρῶν κ.κ. Τζαμαλούκα καὶ Φράγκου.

Οἱ φημισμένοι κυνηγοὶ τῶν Κυθήρων κ.κ. Ν. Φατσάας καὶ Γ. Κασσιμάτης, ποὺ ἐσημείωσαν φέτος ἐξαιρετικὰς ἐπιτυχίας

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων τῆς Θεσσαλονίκης κ. Gill μετὰ τῆς συζύγου του, σὲ κυνήγι τρυγόνων εἰς τὸ δάσος τῆς Μουσίας

Κυνηγοὶ Διδυμοτεῖχου ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰς κυνηγετικὰς ἐπιτυχίας των

Μέλη τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Χρυσουπόλεως, ὁ «Νέστος» κατὰ τὴν φετεινὴν ἐκδρομὴν των εἰς τὴν θέσιν Ντάλικ

Και τώρα θα πούμε λίγα λόγια για ένα τρόπο του κυνηγιού της πέριδικας και του λαγού που σπάνια μπαίνει σε χροιά, γιατί πετυχαίνει τότε και μόνο όταν ο τόπος είναι βολικός. Τούτο είναι τό:

Πάντημα. Παντώ σημαίνει, ταράζω με κάποιο τρόπο κατά το Κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα. Ο τρόπος αυτός στην Πάφο δεν ακολουθείται παρά μονάχα για το λαγό.

Είναι μέρη μέσα σε ποταμιές, που η χλωρίδα στο μάκρος τους είναι φουντωμένη και ξεκόβεται σε απόσταση 100 έως 200 μέτρων, αφήνοντας στο μεταξύ καθαρό και σπανό διάστημα 50—60 μέτρων.

Στην αρχή της κυνηγετικής περιόδου μέσα στη φουντωμένη αυτή χλωρίδα, κυριεύουν ήσυχάτα καμπόσοι λαγοί. Πιάνουν λοιπόν οι κυνηγοί τα πόδια γύρω στη σπανή έκταση, μπαίνουν μέσα στα μαράσια (χλωρίδα) οι τσιαντατζήδες και τα σκυλιά, και αρχινάει το χούγιαγμα από πάνω—κάτω χτενίζοντας τα φυτά του μαρσιού.

Σεπειούνται τότε όσοι λαγοί κρύβονται μέσα, και τουφεκίζονται από τους κυνηγούς που κρατάνε απ' έξω καρτέρι. Όσοι διαφύγουν τρυπάνουν στο παρακάτω μαράσι, οι κυνηγοί πιάνουν καρτέρια στο παρακάτω σπανό, κι' ούτω καθ' εξής μέχρι του τέλους της φουντωμένης κοίτης. Είπε ευχάριστο και ακούραστο κυνήγι. Έδω στην Πάφο έχουμε ένα περιφημο «λαγοδρόμιο» στον ποταμό της Καναβιού.

Στη Λεμεσό τώρα, γίνεται κάτι παρόμοιο κοντά στην περιφέρεια της Μονής, για τα περδικία.

Από ψηλά αρχινάει το χούγιαγμα, τα πουλιά πετούνε στα κάτω. Στο τέλος κυνηγημένα απ' όλες τις μεριές μαζεύονται όλα σ' ένα βουναλάκι που το βρέχει το κύμα. Τότε αναβαίνουν οι κυνηγοί απάνω κι' αρχινάει το τουφεκίδι.

Στα πίσω κι' απάνω δυσκολεύεται να στραφή το πουλί. Φεύγει προς τη θάλασσα και τουφεκίζεται ασφαλώς, από τη γραμμή των κυνηγών που έχει ζωσει το βουνό. Πέφτουν πολλά στη θάλασσα απ' όπου τα συνάξουν βάρκες που περιμένουν κατάγυαλα για αυτό το σκοπό.

Ο τρόπος αυτός δεν είναι άσχημος, μονάχα σ' αν να μυρίζη λιγάνι.... δολοφονία, όπως κι' ο άλλος του λαγού που ανάφερα πειδ πάνω.

Τελευταία ως έρθουμε στις **Ιξόβερρες** (βεγκιά). Γραφικό κι' ωραιότατο κυνήγι για τ' άμπελοπούλια, τους συκοφάγους, τους μελισσοφάγους, τα τρυγόνια και λοιπά μικροπούλια.

Δεν θα μιλήσουμε βέβαια για την κατασκευή του, που γίνεται τον Αύγουστο όταν θάξη ωριμάσει ο ξόος (μυξιά), μέσα στον όποιον θα βουτηχθούν τα λιγάδια της τσικουδιάς, για να μετατροπώνε κυριολεκτικά σε μαρούλες.... ψαρόκολλες. Ούτε θ' αναφέρομε με πολλά λόγια πώς τσακώνονται στη χαμηλή και στους κάμπους

Κύπριοι κυνηγοί στο δάσος Πάφου-Κύκκου για διαβατικά

μας, την εποχή της αποδημίας χιλιάδες τα τρυγόνια, οι μελισσοφάγοι, και λοιπά μικρόπουλα, γιατί το κλασσικό με τις ιξόβερρες κυνήγι είχε των άμπελοπουλιών (συζαλίδων).

Τα ευγενεστότατα αυτά μικρόπουλα, πέφτουνε κατά εκατομμύρια στο νησί, από τα τέλη Αυγούστου και μένουνε ως τις αρχές του Νοεμβρίου. Πέφτουνε μάγνα κυριολεκτικά

στα νότια χωριά της Λάρνακος κυρίως, απ' όπου γίνεται εξαγωγή τουρσι απ' αυτά και στο εξωτερικό ακόμη, άφησε που προμηθεύεται ολόκληρο το νησί απ' εκεί κάτω. Κόβει δε και καλούς παράδες ή επιχειρήσει αυτή, γιατί πουλιούνται το κάθε κομμάτι 1 1/2 γρόσι δηλ. 4 περίπου δραχμές φρέσκα, και 2 γρόσια δηλ. 6 περίπου δραχμές τουρσί. Κάνετε λοιπόν λογαριασμό τι γίνεται με τις πολλές χιλιάδες που πιάνουνε.

Το κυνήγι τους γίνεται τριών λογών.

Βοσκάρικα (βόσκοντας δηλ.), **Παρελαστά** (από το πα-

Ο αντιπρόσωπός μας στη Κύπρο, δικηγόρος κ. Γ. Μαρκίδης με τους φίλους του Λύγξ και Τζίμ

ρελάινω, σε παρέλαση) ένεκα της πραγματικής παρέλασης των χουγιαχτάδων προς το μέρος που έχουν στηθεί οι ιξόβερρες στο **στήσιμο**, ή ένεκα του μαζωμένου πετάγματος των ξεφνιασμένων πουλιών προς το ίδιο μέρος, και τη νύχτα με τις **Φωτιές** (με δαδιά).

Ο πρώτος τρόπος δεν έχει και τόσο ενδιαφέρον. Σε τόπο δροσερό με σκυιές, άμπέλια, και κλήματα, με θάμνους και ίσκιο παχύ, στήνονται τα βερκιά, διασταυρώνοντας τους κλάδους των δένδρων και θάμνων.

Κι' αρχίζει ή... ύπομονή.

Ο κυνηγός πρέπει, να καρτερήσει κάμποσες ώρες και κατόπι να πλησιάσει τα βερκιά του. Το άμπελοπούλι βόσκοντας και τιτιβίζοντας από σύκο σε σύκο ή σταφύλι σε σταφύλι, και σιγοπηδώντας χαριτωμένα, πατάει τέλος απάνω στο μοιραίο βερκί. Και τότε θέλοντας να φτερουγίσει, κολάει και πειδ πολύ, από τα πόδια πάντοτε, κι' από τα φτερά κάποτε δσάκις φτερουγώντας έγγίσει και τα φτεράκια του απάνω στο μίγμα της ιξόβερρας. Τουμπάρει τότε και κρέμεται σάν τσαμπι με το κεφαλάκι κάτω.

Τα μαζεύουν έτσι κρεμασμένα από τα βερκιά, και με μιά γλήγορη και μετρημένη κίνηση, τους χώνουν στο κεφαλάκι τους μιά μυτερή και σκληρή ξύλινη βελόνα που τα διαπερνά, απ' αὐτὶ σ' αὐτὶ κι' έτσι κεραυνοβόλα σκοτώνονται. Τα κοφίνια περιμένουν εκεί κάπου, για να μεταφερθούνε το βράδυ στο χωριό, κάργα γεμάτα. Έκει αρχίζει το ξεπουλούισμα, το αρμάθιασμα σε δωδεκάδες δσων θα πωληθούνε φρέσκα, και το σιγοβράσιμο, δσων θα γίνουνε τουρσί, και το βάλισμα ύστερα μέσα σε κοφτερό ξύδι και λίγη περίφημη Κυπριώτικη κουμανταρία για διατήρηση και εξαγωγή. Τα κεφαλάκια των δσων γίνονται τουρσί, κόβονται και ρίχνονται στο ζωμό μέσα. Κι' ύστερα με το νέκταρ αυτό γίνεται πλάφι πνιγούρι, κτερινωπό από το ξύγγι, που στη κάθε κουταλιά του μα-

σας και δύο τρία κεφαλάκια άμπελοπουλιών. Άλησμόνητο φαγητό!

Ο Βος τρόπος είναι αρκετά γραφικός.

Είπε κάποιον κατάλληλας πλατειές ρεματιές με θαμνώδη ριζά στα πάνω. Πρέπει οι πλευρές των να σπανίζουν λίγο. Οι θάμνοι στα ριζά να καθαρίζουν προς το μέρος της ρεματιάς, και ν' **αρματωθούν** με τις ιξόβερρες. Και το πανηγύρι αρχίζει.

Με πέτρες, φωνές, τενεκέδες και σφυρίγματα, οι χουγιαχτάδες σπρώχνουνε τα πουλιά ζωσμένα απ' όλες τις μεριές προς τη ρεματιά από τις περιοχές γύρω. Κι' ύστερα από τη ρεματιά χαμηλά προς τα ριζά ψηλά.

Τα πουλιά πηδάνε και κοντοπετάνε από θάμνο σε θάμνο. Λεφούσι ολάκερο. Τσίπ—Τσίπ και πηδάνε άνηφορίζοντας. Μπροστά στα κοπαδάκια που κουράσθηκαν από το φευγικό, στέκεται όρθο το παραπέτασμα των θάμνων στα ριζά. Λίγο λίγο πετάνε προς τα κει. Κι' έτσι σιγά σιγά σάν μ' αὐλάκι νερού, διοχετεύονται όλα προς τις ιξόβερρες.

Πατάνε απάνω, για να αναποδογυρισθούνε κρεμασμένα κι' αδύνατα αναμένοντας το θάνατο. Πιάνονται πολλές χιλιάδες με τον τρόπο αυτό. Λίγο δύσκολος, αλλά πειδ πολύ προσοδοφόρος. Η κατοπινή τους περιποίησης γραφτική παραπάνω.

Ετσι πιάνουμε τ' άμπελοπούλια στον τόπο μας.

Καμπόσα σκοτώνουμε και με τις καρμπίνες των 9 χιλιοστών, αλλά αυτά είναι ελάχιστα, μπροστά στις γιομάτες κόφες που αποφέρει το «παρελαστό» τσάκωμα.

Τον χειμώνα, και όσο βαστάει ή δύναμις της ιξόβερρας, τσακώνουν μ' αυτές τσίχλες, χειμωνιάτικα πουλάκια και κοτσούφια. Άλλά σε μικρό αριθμό μη ύπολογισμο.

Ωραίος κι' ο τρίτος τρόπος με τις **φωτιές** τη νύχτα. Φωτιά σημαίνει δαδί.

Τις νοτισμένες και δροσερές νύχτες του Σεπτεμβρίου, από κάθε ψήλωμα της όρεινης μας νήσου, βλέπεις να κινούνται μέσα στα περιβόλια κοκκινωπά άστρα από φωτιές, που τραβάνε προς όλες τις διευθύνσεις. Κάπου προχωρούν, κάπου σταματάνε και κάπου, κάπου ή φωτιά κρύβεται κι' ακολουθεί ένας βουβός κρότος. Οι σκιές που διαγράφονται στο ξελαμπράκισμα των «δαδούχων», σκύ-

Ο σχετικώς καθαρόαιμος πόιντερ του κ. Α. Μαργαρίτη Λιευθυντού της Οθωμανικής Τραπέζης της Πάφου

βουν και σηκώνονται για να εξακολουθήσει ή ίδια μαγούβρα και παρακάτω, μέσα σε μιά σιωπή νυχτερινή και ωραία, που μονάχα το τραγούδι του γρύλλου την διακόπτει.

Τι είναι λοιπόν οι φωτεινές αυτές νυχτερινές πομπές; Είναι οι κυνηγοί των άμπελοπουλιών.

Κρατώντας ο πειδ όξυδερκής μιά δέσμη μακρουλά άναμμένα δαδιά, προχωρεί ακολουθούμενος από κοντά από ένα άλλον που κρατάει ένα φιάρι, κι' από 2—3 άλλους ακόμη που χρειάζονται για το καλάθι και τη ρεζέρβα του δαδιού. Προχωρεί ο πρώτος προς κάθε δέντρο

Ο Φόξ, πόιντερ Κυπριώτικης γάτσας και ή λαγωνίκα Τουμάν «καπνός», έγκληματισμένο Λεβριέ, του κ. Ζην. Νικολαΐδη

και θάμνο με τη φωτιά ψηλά. Έκει στους κάτω κλάδους διακρίνει ένα αναπομπουλισμένο χαριτωμένο όγκο: Το κοιμισμένο πουλί.

Άμέσως ή φωτιά παραδίνεται στον ακόλουθο που την κρύβει από πίσω του, και που πεινάει χέρι-χέρι το φτιάρι στον πρώτο. Σηκώνεται το φτιάρι και πέφτει μ' ένα κούφιο γδούπο απάνω στο πουλί. Ξαφνιασμένο και χτυπημένο στον ύπνο του μέσα το φτωχό, πέφτει και σπαρταράει χάρω, για να μαζευτεί και να μπη στο καλάθι του τρίτου ακόλουθου. Κάποτε είναι κουρνιασμένα τόσο χαμηλά, που τα φουχτιάει ο κυνηγός μέσα στις δσες του παλάμες, τα κακόμοιρα!

Τσακώνεις με τον τρόπο αυτό αρκετά, αλλά όχι και τόσα που να λισοφαρίζουν τους κόπους και την ξαγρύπνια σου.

Το μόνο που κερδίζεις είναι ή ρομαντικότητα και ή χαρούμενη δροσιά της νυχτοπορείας, με τα δαδιά τ' αναμμένα να προσηγούνται, σε μιά ποιμη μυστηριώδη διασχίζοντας τα περιβόλια, και δημιουργώντας χίλιων λογίων παιγνιδίσματα των σκιών. Με τον ίδιο τρόπο τσακώνονται και τσίχλες μεσοχείμωνα στα περιβόλια μέσα.

Και τέλος φθάσαμε στο τελευταίο μέρος της μικρής μας μελέτης που θ' αναφερθή στους καλούς μας συντρόφους και φίλους, στους άχώριστους συνοδοιπόρους μας, στους στοργικούς μας βοηθούς, στα σκυλιά μας, τους συγκυνηγούς μας.

Θα μου επιτρέψετε, καλοί μου συνάδελφοι, χωρίς να με παρεξηγήσετε—και δε θα το κάμετε—γιατί νοιώθετε όλοι σας την ίδια μεγάλη αγάπη στα σκυλιά σας, ν' αφιερώσω το μέρος αυτό στην ωραία και άγαπημένη μνήμη των αγαπημένων συντρόφων μας, είτε τας Άμους Μάμψ, Τζιάν Ντιάννα, Ρίτα, Κίκα, ελέγοντο, και στην ύγεια των ζωντανών φίλων μας, όπως κι' άν τους φωνάζουμε, είτε Λύγξ, Φόξ, Τζίμ, Μυρώ, ή Μαίρη, Φλόρα, Φλόξ κλπ..

Στα σκυλιά μας το μέρος αυτό αφιερώνεται που άναφέρεται στα σκυλιά.

ΟΤΙ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Του συνεργάτου μας κ. ΒΑΣ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

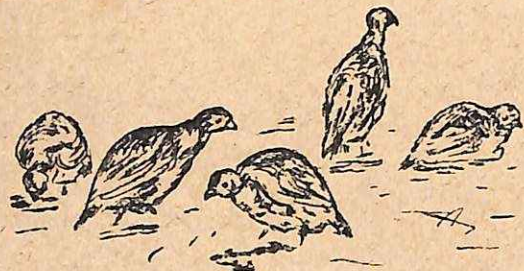
ΟΙ ΠΕΡΔΙΚΕΣ

Γ.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΩΤΩΝ
ΤΟ ΖΕΥΓΑΡΩΜΑ

Κατά τα μέσα του Γενάρη, ή ερωτική άνησυχία αρχίζει να κυριεύει τα κοπάδια, οι πέρδικες γίνονται νευρικοί, θέλουν να διαλέξουν καθέναν το ταίρι του και σε λίγες μέρες τα κοπάδια έχουν διαλυθεί πιά. Οι πέρδικες είναι

Είστε ένας φόρος ευγνωμοσύνης σε εκείνους τους αδόλετους φίλους που με τα ήλαρά τους μάς βλέπουν γιομάτοι στοργή κι' αγάπη, έτοιμοι να πέσουν και στη φωτιά μέσα, σε μία μας διαταγή.

Είστε ένας φόρος ευγνωμοσύνης στους αγαπημένους συναθλητές μας, που κατακόβονται σε πλαγιές και ράχες έλη και κάμπους, με μιά άεναο κίνησι και φροντίδα, και για δική τους, αλλά πιά πολύ για δική μας ευχαρίστησι.

Είστε ή εκπλήρωσι μιάς υποχρεώσεως προς τα άλογα αυτά πλάσματα που μιά σκεπάζουν με το πέλαγος της στοργής τους πιά πολύ κι' από τα λογικά όντα.

Τους το χαρίζω το μέρος αυτό για να ξεπληρώσω λίγες μονάχα από τις μεγάλες υποχρεώσεις που έχουμε έμεις οι κυνηγοί στους καλούς μας φίλους, τους σκύλους μας.

**

Λοιπόν στο νησί μας τρία είναι τα βασικά είδη σκυλιών που έχουμε.

Το πρώτο που δεν μιά ενδιαφέρει, είναι το Κυπριώτικο μανδρόσκυλο, ή «Κούνος», περίφημο και σκληραγωγημένο, δύστροπο, κι' επιθετικό ζώο, έξοχος κι' άφοσιωμένος φύλαξ των κοπαδιών. Όταν ντρεσαρισθί ή Κούνος, να ιδίς πόσο πεισματάρικα κι' ακούραστα κυνηγάει. Κάποτε τον προτιμάς και από γνήσιο σκυλί του κυνηγιού.

Το δεύτερο, το λαγονικό, «Λαγονίκα». Ζώο που από εκατονταετηρίδων εισήχθη στην Κύπρο από τους Ναύτες, και που εξακολουθεί να ζή ή ράτσα του γνήσια κι' άμολευη από άλλο αίμα.

Έξοχο ζώο για το κυνήγι του λαγού στους κάμπους. Ός θέαμα ή καταδίωξις λαγού, από ντρεσαρισμένες λαγωνικές, είναι άριστοεγρηματικό.

Στους άπεραντους κάμπους της «Μεσαορίας» οι τσιγγάνοι της Μόρας, στα χέρια των οποίων βρίσκεις τα περιφημότερα ζώα του είδους αυτού, κάμνουν συχνότατα κυνήγια του λαγού μ' εξηραλισμένη πάντοτε επιτυχία.

Τρίτο, το «Κυπριώτικο Κυνηγετικό Σκυλί». Ένα ζώο μπιστάρδικο που δημιουργήθηκε από διασταύρωσι γνησιών ίχνηλάτων που εισήγοντο απ' έξω κατά καιρούς από διαφόρους, και των Κούνων που άναφερα παραπάνω.

Ε δημιουργήθηκε έτσι μιά ειδική Κυπριώτικη ράτσα

πουλιά μονόγαμα και κατά την εποχή των έρώτων τους ζούν ζευγάρια-ζευγάρια.

Συχνά όμως συμβαίνει να είναι περισσότεροι στη περιοχή οι άρσενικοί από τις θηλυκές, και να μην υπάρχουν νυφάδες για όλους τους γαμπρούς, που κατ'αυτή την εποχή είναι ζηλιάρηδες, θερμόαιμοι και καβγατζήδες.

Αρχίζουν τότε πολυδιήγητα τσακώματα, παλληκαρίσιες μονομαχίες, γρατσουνίσματα και ξεπουπουλισμάτα, ως πού επιτέλους ή άδυνατότερος υποχωρεί κάποτε, αφήνοντας τον νικητή ήσυχο με την έλκετή του. Είναι και αυτό μιά από τις σφές προβλέψεις της Φύσεως, που θέλει τη διαιώνισι του κάθε είδους να γίνεται με έπιλογή, από τους γερότερους και εύρωστότερους όργανισμούς, παραμερίζοντας τους νωθρούς και τους άρρωστιαρήδες.

Όπου συμβή όμως να είναι δυσανάλογα περισσότεροι οι άρσενικοί, και πολλοί από αυτούς να είναι οι παλληκαράδες και οι ρωμαλέοι, εκεί οι κανγάδες δεν έχουν τελιωμό. Έρχεται ή εποχή που ή θηλυκιά, πιεζομένη από τη φύση γεννάει, και όμως δεν ξέρει άκόμα καλά-καλά, ποιός θα είναι ή όριστικός της σύζυγος. Κανένα ζευγάρι δε μένει ήσυχο, μόνο επιθέσεις, καβγάδες και άναρχία όλη μέρα.

Την εποχή αυτή οι άρσενικοί παθαίνουν θραύσι. Γίνονται τόσο άπερίσκεπτοι, που εκτίθενται πάρα-πολύ, μαλώνουν στα φανερά, άνεβαίνουν άπάντα στα κοτρώνα και κακαρίζουν το έρωτικό τους τραγούδι σάν μεθυσμένοι.

σβέλτων, σκληραγωγημένων και πειθαρχημένων ζώων, που μιά βοηθούν περίφημα στη δουλειά μας. Πήραν όλα τα προτερήματα και των δύο αμάτων κι' έτσι έγιναν καταλληλότερα για τη δουλειά που τα θέλωμεν.

Η μίξις πλέον μεταξύ σκυλιών της ειδικής αυτής ράτσας παράγει τα Κυπριώτικα κυνηγετικά, που χρησιμοποιεί ή κυνηγόκοσμος του νησιού.

Ένα 90 οιο τα χρησιμοποιούμενα σκυλιά για το κυνήγι, είναι από τη ράτσα αυτή.

Είναι τώρα και μερικά γνήσια, ίχνηλάται Έγγλέζικοι, όλλα έπί του παρόντος έλάχιστοι, που εισήχθησαν πριν λίγα χρόνια από τον άρχικτηνίατρο της νήσου. Περιμένουμε πώς σε λίγο με τη μίξι μεταξύ τους ή με τη μίξι μεταξύ αυτών και των Κυπριώτικων κυνηγετικών, θα έπιτύχουμε καλύτερα ζώα, αν και ή γνώμη μου είναι πώς για τον τραχύτατο τόπο μας, καλύτερη δουλειά θα μιά κάνουνε πάντοτε οι σκύλοι της ντόπιας μας ράτσας.

Κατά καιρούς εισήχθησαν και γνήσια Σέττερ, εισήχθησαν και Σπανιόλοι, όλλα πρέπει να περάσι καιρούς πολλούς για ν' αρχίσι το γνήσιο να επιβάλλεται πάνω στο μέγιστο ποσοστό των μπιστάρδικων.

Για τα λίγα λυκόσκυλα που παρήχθησαν τα τελευταία χρόνια από ζώα του είδους αυτού που φέρανε από την Αγγλία, και για τα λίγα όλλα άδιάφορα για μιά είδη που έπίσης ήρθαν απ' έξω, δεν θα μιλήσω, γιατί δεν είναι σκυλιά που έχουνε καμιά σχέση μαζί μας.

Αυτά τα λίγα για τα σκυλιά του τόπου μας.

Κι' έτσι φθάσαμε στο τέρας. Βέβαια, δεν έχω καμιά άξίωσι φιλάτοι συνάδελφοι, ν' άκούσω έπενυφημίες και χειροκροτήματα γι' αυτή μου τη μικρή προσπάθεια.

Έκανα ότι μπορούσα, για να σάς δώσω λίγες και φτωχές πληροφορίες για τα κυνηγετικά πράγματα των άδελφών σας Κυπρίων Κυνηγών. Αν κατώρθωσα να σάς έπω κάτι που να μή το ξέρατε για τα Κυπριακά κυνήγια, αυτό με ικανοποιεί άπολύτως.

Στο έξοχο τέλος περιοδικό μας, έχω υποχρέωσι να εκφράσω κάθε ευχαριστία για τη φιλοξενία της ταπεινής μου έργασίας στις πολύτιμες στήλες του. Το ίδιο ευχαριστώ και όσους με διάβασαν.

Σ. Σ. ΜΑΡΚΙΑΝΗΣ
Λινηγόρος

άφοβα και συνεχώς, δίχως να προσέχουν καθόλου να φυλάγονται από τους τόσους τους έχθρούς. Τα γεράκια λοιπόν, οι άγριόγατοι, τα κάθε λογής άρπακτικά, βρίσκουν ευκαιρία και τους «ξαφρίζουν», ρεγουλάροντας έτσι κάπως την άναλογία των δύο φύλων. Οι λαθροθήρες δεν πάνε πίσω.

**

Για την περίοδο αυτή των έρωτικών όρμων της πέρδικας ή Άριστοτέλης γράφει περιεργότατα πράγματα στην «περί τα ζώα ιστορία» του. Άναφέρω έδω τη σχετική περικοπή, χωρίς όμως να είμαι σε θέση να πώ αν είναι σωστά πέρα και πέρα τα λεγόμενα. Την εποχή εκείνη ίσως οι πέρδικες να είχαν πραγματικά αυτές τις κακές συνήθειες, όλλα να τις απέβαλαν με τους αιώνες.

«...Όσπερ δι' εἴρηται, κακόνηδες τὸ ὄρεον ἐστὶ (οἱ πέρδικαι δηλαδὴ) καὶ πανούργον. Τοῦ δ' ἔαρος ἐκ τῆς ἀγέλης ἐκκρίνονται δι' ὧδης καὶ μάχης κατὰ ζεύγη μετὰ θηλείας, ἣν ἂν λάβῃ ἕκαστος. Διὰ δὲ τὸ εἶναι ἀφοδισιαστικοὶ οἱ πέρδικες, ὅπως μὴ ἐπωάξῃ ἡ θήλεια, οἱ ἄρρενες τὰ ὡά διακυλινδουσι καὶ συντριβουσιν, ἐὰν εὗρωσιν. Ἡ δὲ θήλεια ἀντιμνηχανομένη, ἀποδιδράσκουσα τίττει... Ὅταν δ' ἀποδράσῃ ἐπωάξῃ, οἱ ἄρρενες κεκράγας καὶ μάχονται συνιόντες· καλοῦσι δὲ τοὺτους χήρους· ὁ δὲ ἡττηθεὶς μαχόμενος ἀκολουθεὶ τῇ νικήσαντι, ὑπὸ τοῦτο ὁ χ ε υ ο μ ε ν ο ς μόνον· ἐὰν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἢ ὁποιοῦν, οὗτος λάθρα ὁ χ ε υ ο τ α ι ὑπὸ τοῦ κρατιστεῦντος.

...Καὶ τῶν περδικῶν δὲ οἱ τιθασσοὶ τοὺς ἀγρίους πέρδικας ὀχεύουσι καὶ ἐπικοροῖζουσιν καὶ ὑβρίζουσιν. ἐπὶ δὲ τὸν θηρευτὴν πέρδικα ὠθεῖται τῶν ἀγρίων ὁ ἡγεμὼν ἀντάσας ὡς μαχόμενος· τοῦτον δὲ ἀλόντος ἐν ταῖς πηκταῖς, πάλιν προσέρχεται ἄλλος, ἀντάσας τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἐὰν μὲν οὖν ἄρρην ἢ ὁ θηρεύων, τοῦτο ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ θήλεια ἢ θηρεύουσα ἢ καὶ ἔδουσα, ἀντάσι δὲ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ, οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες τύπτουσι τοῦτον καὶ ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας, ὅτι ἐκσίνη, ἄλλ' οὐκ αὐτοῖς προσέχει...Πολλάκις δὲ καὶ ἡ θήλεια ἐπωάξουσα ἀνίσταται, ὅταν τῇ θηρεύουσῃ θηλείᾳ αἰσθηταὶ προσέχοντα τὸν ἄρρην, καὶ ἀντιάσας ὑπομένει, ἵνα ὁ χευθῇ καὶ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς θηρεύουσας. Οὗτω δὲ σφόδρα καὶ οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρνυγες ἐπτόνηται περὶ τὴν ὀχείαν, ὥστ' εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐμπόπτουσι καὶ πολλάκις καθιζάνουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς».

ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΚΑΙ ΦΩΛΙΑ

Τέλος πάντων ἔρχεται κάποτε ή ὥρα που οι νικημένοι γαμπροί—αν και ὅπου υπάρχουν—το παίρνουν απόφασι και μαζέβονται πάλι σε κοπάδια ὅλο από άρσενικούς, και ζώντας καθ'αὐτὸ καλογεωική ζωή, και αφήνοντας τα ταιριασμένα ζευγάρια ήσυχα να φτιάσουνε τις φωλιές τους και να φροντίσουν για τις μελλοντικές φαμίλιες τους.

Το μέρος που θα χτιστεί ή φωλιά δε μπορεί να 'νε ὅπου κι' ὅπου· αν ήτανε τρόπος να χτίζεται μέσα σε άποδοίτες κουφάλες βράχων, μέσα σε τρύπες γκιρεμῶν και σε χαράδρες, θα ήτανε εξασφαλισμένη από ὅλους σχεδόν τους έχθρούς, και τα μικρά περδικόπουλα δεν θαχουν να φοβηθουν τίποτα.

Άλλα ἔρχεται το ζήτημα της τροφής και ἐμποδίζει την ἐκλογή μιάς τέτιας ἐξοχης κατά τα ἄλλα θέσης: ή πέρδικα ὅπως ὅλα σχεδόν τα ἀλεκτοροειδή, δε μπορεί να κουβαλάη στα μικρά της την τροφή με τη μύτη της, καθὼς κάνουν τα ἄλλα πουλιά. Το μόνο που μπορεί να κάνει εινε να τα ὀδηγῇ αὐτοῦ δῶ κι' από κει, να 'νακαλύπτει την τροφή που τους χρειάζεται και να τή δείχνει να τή φάνε.

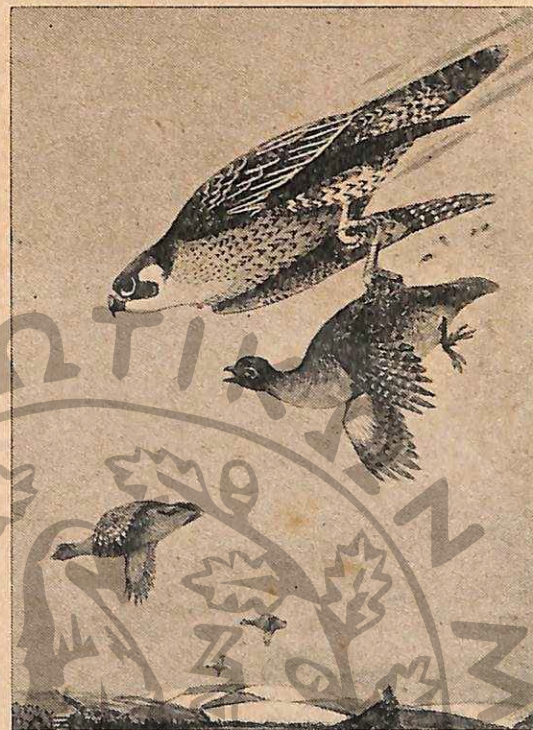
Έτσι, το περδικόπουλο, από την πρώτη στιγμῇ που θα βγῇ από το αυγό εινε υποχρεωμένο να ἀκολουθῇ με τα πόδια τη μητέρα του και να τσιμπάει μόνο του την τροφή του. Η προνοητική λοιπόν μητέρα που το ξέρει αυτό, ξέρει πώς ή φωλιά δε μπορεί να χτιστῇ σε ἀπόκρημνο τόπο, χωρίς εξηραλισμένη πρόχειρη τροφή, στη γειτονία.

Όπου άπάγγιο απόμωρο, προσηλιακό, με άφάνες, με πυκνούς, ὅλο άγκάθια άσπαλαθρούς, με τρύχαλα και βραχότοπους γύρω, και με εύκολα καταφύγια, εκεί τραβεί τη μάνα ή μητρική προβλεπτικότητα και το φίλτρο της. Πόσα και πόσα πράματα δεν έχει να προβλέψει, πόσες και πόσες δυσκολίες να συμβιβάζει. Από τη μιά

μεριά άνάγκη έρημιές για την ασφάλεια των μικρών, από την ἄλλη άνάγκη χωματότοπου με μυρμηγκοφωλιές και τρύπες ἄλλων εντόμων: τα κλωσσόπουλα μόλις βγουν δε μπορούν να φάνε τίποτ' ἄλλο παρὰ μόνο νύμφες και αυγά εντόμων, μερμηγκιών κλπ.

Οι περσινοί σπόροι ειναι φτωγμένοι ὅλοι, οι φτεινοί δεν έχουν ωριμάσει και πέσι άκόμη. Πρέπει λοιπόν να υπάρχει άφθονία απ' αυτά ένα γύρο στο μέρος της φωλιάς και να μην παρυσιασθῇ ἔλλειψη, γιατί θα ισοδυναμούσε με θάνατο. Άκόμη και ή φροντίδα του νερού δεν εινε μικρή, πρέπει εκεί κάπου να υπάρχει νερό, γιατί σε λίγο καιρό θ' άρχίσουν οι μεγάλες ζέστες και θα εινε άπαραίτητο στα μικρά.

Η φωλιά δε χρειάζεται μεγάλη φασαρία και κόπους για να φτιαχτῇ, δεν έχει καμιά σχέση με τα άριστουργήματα της οίκοδομικής που χτίζουν τα περισσότερα από τα μικρά δεντροπούλα. Μιά πυκνή, στουμπωτή μεγάλη άφάνα ή ἄλλο άνάλογο άκαθερό, εινε ὅτι χρειάζεται. Έκει άποκάτω χώνονται, συγροίζουν λιγάκι χάμω τα ξερά σαρίδια, βαθουλώνουν λίγο το χώμα και τέλειωσε.

Την εποχή των έρώτων των, οι πέρδικες γίνονται άπερίσκεπτοι και τ' άρπακτικά βρίσκουν ευκαιρία και τους θερίζουν

Ο Άριστοτέλης λέει ότι φτιάχνουν δυο φωλιές κοντά και κλωσσουν τα μισά αυγά ή άρσενικός, τα μισά ή μάνα. Αυτό δεν ειναι σε θέση να το βεβαιώσω. Φαίνεται όμως ότι ή άρσενικός κάθεται κάποτε στα αυγά, όταν για τον ένα ή τον ἄλλο λόγο μποδιστῇ ή μητέρα.

Υπάρχει μιά λαϊκή παράδοση που λέει πως στις 9 του Μάρτη (με το παλιό βέβαια ήμερολόγιο) ή πέρδικα πρέπει ὅπως δήποτε ναχαι γεννήσει το πρώτο της αυγό. Αυτό φαίνεται το άργότερο ὅριο για τη λαϊκή ζωολογία. Σε 18 μέρες κατά μέσον ὄρο έχει συμπληρωθεί ὑπὸ ὀμαλές περιστάσεις ή ὀντοκία και αρχίζει έπειτα το κλωσσίσιμα, που βαστάει ἄλλες 20—22 μέρες. Αν ή φωλιά εινε πρώτη μη θα χρειαστῇ περισσότερος καιρός: έπίσης περισσότερος καιρός θα χρειαστῇ αν ή κλωσσις άναγκάζεται να άπουσιάζει πολύ από τη φωλιά, είτε λόγω φτώχειας από τροφή, είτε για ἄλλους λόγους. Όσο ψηλότερα ὑψομετρικώς, τόσο πιά ὀψιμα.

Καθ' ὅλο αυτό το διάστημα ή κότση, ή άρσενικός,

πρότυπο συζύγου κι' αυτός πλέον, κάθεται πλάι στη συντροφισμά του όλος άφοσίωτος και τρυφερότητα, έτοιμος πάντα να τη συνοδέψει όταν σηκώνεται μια στιγμή να βρή λίγη τροφή για τη συντήρησή της. Και μόλις βγούν πιά τα πουλιά μοιράζεται με τη μητέρα όλες τις φροντίδες της προστασίας τους και τη διδάχτη τους, και είναι όλο-να ο άγρυπνος φρουρός της φαμελιάς.

Τα οδηγούν μαζί και οι δυο από δω κι' από κει καβίζοντας τους όλοένα, σκάβουν τις μεριμνοκοφιλίες, τις τρύπες όλων των μαμουδιών, και βγάνουν στο φως αυγά και νύμφες, που είναι η κατάλληλη για τα μικρά τροφή-τά δασκαλέβουν, τους τη δείχνουν τοιμπόντας στα ψέμα-τα, και τα μαθαίνουν πως να τη βρίσκουν σκαλίζοντας με τα νυχάκια τους το χώμα.

"Αλλοτε, για όσους ζούσαν στο ύπαιθρο δεν ήτανε σπάνια να παραφυλάξει κανείς και να ιδεί πουθενά τό στοργικό ζευγάρι κουβαριασμένο κοντά-κοντά, και τα περδικόπουλα να ξεπροβάλλουν τα κεφαλάκια τους από κάτω απ' τις φτερούγες και των δυονών, μοιρασμένα ίσα μεταξύ τους. Στο χωριό μου, ένα χωριό κάπου εκεί στον Ταύγετο, που στά χρόνια του παππού μου οι περ-δίζες ήτανε θησαυρός, τέτια θεάματα ήτανε συχνά άπα-νω στο βουνό, άποπάνω από τα σπίτια μας.

Μιά φορά μιά ξαδέσφη μου, μαζέβοντας σφαράγγια λίγο πιο πάνω απ' τα σπίτια μας, έπεσε ξαφνικά άπάνω σε μιά τέτια φωλιά. Ο πατέρας κι' η μάνα, που δεν είχαν νιώσει τον κίνδυνο, πετάχτηκαν ξαφνιασμένοι λίγο

Και τα διαφόρων ειδών χωριατόκυλα που περιφέ-ρονται ελεύθερα, καταστρέφουν φωλιές περδι-δικών και πουλιά

πιο πέρα και σκούζανε άπελπισμένα φτεροκοπόντας, ενώ τα μικρά χωθήκανε σαν άστραπή στο πρώτο κατα-φύγιο που βρέθη μπροστά τους, σε μιά τρύπα ανάμεσα σε δυο μεγάλες πέτρες. Η κοπέλλα έδωσε μιά κι' έλεισε μπροστά την τρύπα με την ποδιά της, ήτανε πολύ μικρή κι' ήτανε σίγουρη πως τά'χε πιάσει. Αλλά γύρισε μιά στιγμή να ιδεί πως της που το ζευγάρι χαλοῦσε τον κόμο έχοντας πλησιάσει πέντ-έξη βήματα, κι' όταν ξαναγύρισε προς την τρύπα, τα μικρά είχαν χαθεί από το πρόσωπο της γης, όπως άμέσως και το ζευγάρι.

"Ετσι γίνεται πάντα άμα παρουσιαστή κίνδυνος. Κι' αν σκυλί κυνηγού ή άλλος έχθρός πάρει μυρουδιά την κακότηχη φωλιά και σημάσει, πάντοτε ο πατέρας σηκώ-νεται πρώτος αφήνοντας κάτω σκληρά ξεφωνητά, που μόνο στην περίπτωση αυτή βγαίνουν από τον λάρυγγά του και που μαρτυρούν την άπελπισία του και τον πόνο του. Πάει, έρχεται, κρεμάει σαν πληγωμένος τα φτερά του, χτυπιέται χάμω, και μηχανεύεται, ό,τι μπορεί για να τραβήξει την προσοχή του διώκτη άπάνω του, και να δώσει καιρό στη μάνα να οδηγήσει σε ασφαλισμένο μέρος τα παιδιά του.

Τότε παίρνει κι' αυτός φτερό και φεύγει μακριά, ά-φίνοντας σαστισμένο τον διώκτη, που ήταν σίγουρος πως θα τον έπιασε. Την ίδια φυσικά αυτοθυσία δείχνει και η μάνα. "Όταν δε τις θηρέη περιπεσών τη νεοτίξη,

προκυλινδείται ή πέρδιξ του θηρεύοντος ως επίληπτος ούσα και έπισπάται ως ληψόμενον έφ' έαυτήν, έως αν διαδράση των νοστών έχαστος, μετά ταῦτα δε άναπαύσα άνακαλείται πάλιν...".

Οι «νσοττοι» άλλωστε δεν χρειάζονται κανέναν αιώνα για να εξαφανιστούν. Από την πρώτη μέρα που θα βγούν από το αυγό είναι έφοδιασμένοι με την περδικί-σια σβελτοσύνη που περιγράψαμε στις προηγούμενες σε-λίδες, κι' ίσαμε που να τους δής τους έχεις χάσει κι' όλας από τα μάτια σου. Και είναι πασίγνωστη ή ιδιότητά τους να άνασκαλόνονται χάμω, κουβαριασμένοι και άκί-νητοι, σε τρόπο που νάναι άδύνατο να τους ξεχωρήσει και το πιο έξασκημένο μάτι.

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ

Άλεπούδες, κουνάβια, νυφίτσες, όλα τα είδη των γερακιών και γαμψονύχων του καλοκαιριού, είναι κι' από ένας φοβερός καταστροφέας της: πλουμισμένης ώραιας κατοικητριάς των βουνών μας. Ο άγριόγατος, συνήθως ήμερος άγριεμένος γάτος, έγκατεστημένος στους λόγγους μας, κάνει έξαιρετική θραύση σε δαύτη, γιατί την κυνηγάει επίμονο και την ήμερα, σε βοσκιές ή σε ποτίστρες.

Οι κυνηγοί δεν πρέπει να διατάζουμε καθόλου να σκοτώνουμε αυτά τα έπιβληβέστατα αλουργοειδή, που ά-φανίζουν κυριολεκτικά την ύπαιθρό μας, —να τα ξεοντό-νουμε άμείλιτα έστω και αν φαίνονται από το τρίχωμά τους σαν ήμερα. Συχνότατα συμβαίνει οι στάνες και τα χειμαδιά των τσοπαναράιων, μετακινούμενα στα θέρετρά τους του "Αη—Γιωργιού, να εγκαταλείπουν εκεί στην τύ-χη κανένα τους γατί. Το γατί αυτό θα άγριέψει, θα βρή άλλο όμοιο να άναπαραχθή και θα δημιουργηθή στην πε-ριοχή μιά φοβερή γενεά λυμεώνων, που θα ρημάξει περ-δικία, λαγόπουλα, φωλιές και πουλάκια κάθε μορφής.

Οι ποντικοί, οι σκαντζόχοιροι, τα κοράκια, οι καρα-κάξες, ακόμα και οι χελώνες και τα φίδια, είναι καθένα κι' από ένας επικίνδυνος έχθρός, μάλιστα για τις φωλιές και τα αυγά. Όλόκληρες γέννες ξεκληρίζονται από τα βλαβερώτατα αυτά ζουλάπια, στα όποια άμα προσθέσεις τα τσοπανόσκυλα, που κι' αυτά, καθώς και τα τσοπανό-πυλα έχουν ιδιαίτερη άδυναμία στα αυγά της πέρδικας, και περιφερόμενα άνεξέλεγκτα στην ύπαιθρο την άνοιξη ρημάζουν γέννες και φωλιές, έχετε μιά μέτρια εικόνα των έχθρων που περιζώνουν, άοπλο και άνήμπορο, το πο-λυτραγουδιμένο αυτό στόλισμα των βουνών μας.

"Όταν έκπολιτισθούμε κυνηγητικώς και μες και κη-ριζούμε άπηνή, συστηματικό, άδιάκοπο πόλεμο έναντιόν των άπαισίων αυτών λυμεώνων της ύπαιθρου μας, θα μείνουμε και οι ίδιοι έκπληκτοι. Θα τρίβουμε τα μάτια πρό των άποτελεσμάτων. Θα υπάρχουν πέρδικες να τό λένε με τό χάραμα σε κάθε κατάρραχο των βουνών μας και βγαίνοντας να κυνηγήσουμε, δε θα βρισκόμαστε πρό έρήμου γής.

Έννοείται, ότι ο ίδιος πόλεμος πρέπει να κηρυχθή και κατά του λυθροθήρα. Γιατί όσο κι' αν είναι άκί-νδυνο το κυνήγι της πέρδικας από της Σ)βρίου μέχρι τέ-λους Ιανουαρίου, που επιτρέπεται ο νόμος μας, άλλο τόσο καταστρεπτικό είναι την άνοιξη, την εποχή της γέννας και της άνατροφής των ξεπεταμουδιών.

Πρέπει να ληφθούν μέτρα και να μην μπορέ να πε-ριφέρεται άνεξέλεγκτος με τουφέκι ο κάθε άγριοτσοπάνης κι' ο κάθε ξωτάρης. Κι' ο ένας κι' ο άλλος έξερουν καλά πόσο άπερίσκεπτη είναι ή πέρδικα την εποχή των έρώ-των της. Παραφυλάει και την σκοτώνει στα σίγουρα, κα-θιστή. Ξέρουν πόσο άπέραντο είναι το μητρικό φίλτρο άργότερα, όταν ή κλώσσα έχει βγάλει τα μικρά της. Ψά-χνουν και τη βρίσκουν και τη σκοτώνουν άκουμπητά, ενώ εκείνη ή κακότηχη δέρνεται και φτεροκοπάει μπροστά τους για να άποτραβήξει από τα παιδιά της τον κίνδυνο.

Και με τό φόνο άύ:ηνής, φονεύεται όλόκληρο το όρ-φανέμενο πιά από τους γονείς του κοπάδι των μικρών. Φονεύεται από την άνημποριά και την άσιτία.

Βασ. Δασκαλάκης

Τμ)χης Υπ. Γεωργίας

ΣΚΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ

—3—

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ

Είνε από τα ωραιότερα θεάματα ο δρόμος που κάνει ο λαγός, όταν τον κυνηγεί το σκυλί.

"Αν βρεθούμε κάποτε «καρτέρι» σε κανένα βρά-χο, εις τον όποιον φτάνουν διάφορα μονοπάτια, και έχομεν έμπρός μας έκτεταμένο το δάσος που τα σκυλιά ψάχνουν για το λαγό, τότε από εκεί θα ιδού-με όλας τās συναρπαστικές λεπτομερείας της πο-ρείας του.

"Όταν τον βγάλουν, ο λαγός άρχίζει με μικρά πηδήματα και όχι με μεγάλη ταχύτητα να κάμνη έ-λιγμούς, να έπιστρέφει εκεί που τον εύρηκαν τα σκυλιά, να πηδά ένα χανδάκι, να κάμνη ένα σωρό πονηρίες προσπαθώντας να διαφύγει τους διώ-κτας του.

"Όταν το πρώτο μέρος του στρατηγήματός του ιδή ότι άποτυγχάνει, τότε άρχίζει να άπομακρύνε-ται γρήγορα, θέτων εις έներγειαν έκτός της πρώτης ιδιότητός του ή όποία είναι ή έξ ένστικτου πονηρία— ή όποία άλλωστε έν περιπτώσει κινδύνου έμφανί-ζεται και εις τα κατώτερα άκόμη όνια—θέτει, λέγο-μεν εις έներγειαν την δευτέραν και κυριοτάτην ιδιό-τητά του : την δύναμιν των ποδιών του.

Διότι τα πόδια του λαγού είναι άτσαλένια. Είνε κατά τέτοιον τρόπον κατασκευασμένα, ώστε να του έπιτρέπουν ν' άνεβαίνει τον άνήφορον πολύ γλήγο-ρα, να κάμνη πηδήματα άμερικανού άθλητου για να μπορέ με όλα αυτά τα μέσα να κουράσει τα σκυλιά που τον κυνηγούν.

Η δύναμις των ποδιών του είναι τέτοια, ώστε πολλάκις με τό ένα πόδι σπασμένο, ένιστε και με τα δυο, πολλάκις και τα στήθη γεμάτα σκάγια, κα-τορθώνει να διατρέξει άρκετό διάστημα με την έλ-πίδα πάντοτε να ξεφύγει.

Πολλοί οι όποιοι άγνοούν την φυσικήν ιστορί-αν, νομίζουν ότι οι λαγοί δεν βλέπουν την ήμεραν. Αυτό δεν είναι άκριβές.

"Όταν τα σκυλιά κυνηγούν πολύ κοντά ένα λαγόν ο όποιος τρέχει όλοταχώς και μένει ο κυνη-γός άκίνητος έστω και χωρίς να κρύβεται πουθενά υπάρχουν περιστάσεις που ο λαγός έρχεται κατ' ευ-θείαν προς τον κυνηγόν, και πέφτει κυριολεκτικώς επάνω του.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν βλέπει την ήμεραν.

Του κ. ΠΑΝ. ΣΑΒΒΙΔΟΥ

"Ο λαγός είναι ζών νυκτόβιον κατ' έξοχήν. Την νύκτα φροντίζει δια την τροφήν του. Την νύκτα έ-πιδίδεται εις τους έρωτάς του. Την νύκτα διασκεδά-ζει με τους συντρόφους του και κάμνει τα παιχνί-δια του. Όλα δε αυτά, διότι ή φύσις και το ένστι-κτον τον έδίδαξαν ότι την ήμεραν έχει πολύ περισ-σοτέρους έχθρους περωτούς και τετράποδας οι όποιοι νοστιμούνται το κρέας του.

"Ο όλιγώτερον επικίνδυνος καταστροφεύς του είναι ο άνθρωπος με τό τουφέκι. Οι άστοί, τα γερά-κια, ή άλεπούδες, οι λύκοι, οι άσβοί, οι ρύσοι και

GRAND ELEVAGE

Cockers Spaniels

Sang des plus grands champions
origines, exposition et field-trials

Κουτάβια και γυμνασμένα

ΚΟΚΕΡ ΣΠΑΝΙΕΛ

Τα θαυμάσια και άντοχής σκυλιά δια τους
κυνηγούς της Έλλάδος

Παράδοσις στο Παρίσι ή οίονδήποτε Γαλλικ. λιμένα

Δια καταλόγους και πληροφορίας άπευθυνθήτε :

Mme LEON PÉREYROL

Yoo Hoo's Cottage — HOUDAN (S. & O.) France

ένα σωρό άλλα τρωκτικά και πτηνά, τον κυνηγούν τον δυστυχισμένον.

Δι' αυτό και αυτός ζει την νύκτα.

Αλλά την ημέραν βλέπει επίσης πολύ καλά. Βλέπει όμως από μακριά. Είπε δηλαδή «*πρεσβύωψ*» περισσότερο. Δι' αυτό και όταν τον βλέπομεν με δροσναικία μάτια να έρχεται κατ' επάνω μας, αυτό συμβαίνει διότι δεν μᾶς «*διακρίνει*» από μακριά.

Εάν ήτο πράγματι τυφλός, θὰ έπεφτε επάνω εις τους βράχους και εις τὰ κλαριά, θὰ έκτυπυσε και θὰ έτσακίζετο. Έν τούτοις αυτό δεν συμβαίνει.

Τόν βλέπομε να παρακολουθῇ καθαρώτατα τὰ μονοπάτια και να ξεφεύγῃ κάθε εμπόδιον. Συνεπῶς δεν «*διακρίνει καθαρά*» τὰ εὐρισκόμενα πολὺ κοντά του αντικείμενα. «*Τὰ βλέπει*» όμως χωρίς τὰς λεπτομερείας.

Τὸ τοιοῦτον ἐλάττωμα τῆς ὁράσεως τὴν ἡμέραν τὸ ἀντικαθιστᾷ ἡ ὀξύτης τῆς ἀκοῆς, ἡ ὁποία εἶνε ἐξ ἴσου δυνατὴ ὡς και τὰ πόδια του.

Συντελεῖ βέβαια εἰς τὸ νὰ ἔρχεται ἔτσι σὰν τρελὸς επάνω μας, τὸ ὅτι αἰσθάνεται τὸ σκυλὶ πίσω του νὰ τὸν κυνηγᾷ.

Διότι υπάρχουν δύο εἰδῶν σκυλιά. Τὰ σκυλιά τὰ ὁποῖα δεν εἶνε πολὺ γρήγορα και τοιουτοτρόπως ἀφίνουν τὸ λαγὸ νὰ κάμνῃ τοὺς ἐλιγμούς του με κάθε ἀνεση χωρίς ὅμως νὰ χάνουν τὰ ἴχνη του και τὰ ὁποῖα σκυλιά πολλοὶ κυνηγοὶ τὰ προτιμοῦν διότι ἀναγκάζουν τὸ λαγὸ τοιουτοτρόπως νὰ γυρίξῃ συνεχῶς κοντὰ εἰς τὸ ἴδιο μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐβγήκε.

Διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ λαγὸς φύσει δειλός, δεν θέλει νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ μέρος πού εἶχεν ἐκλέξει διὰ καταφύγιον, ἀπὸ τὸ μέρος πού γεννήθηκε ἢ ἀπὸ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε στήσῃ τὴ φωλιά του.

Τὰ σκυλιά λοιπὸν τὰ ὁποῖα εἶνε ἥρεμα, δεν τὸν ἀπομακρύνουν ὅπως εἴπομεν ἀπὸ τὰ γνωστά του λημέρια και τὰ γνωστά του μονοπάτια. Τοιουτοτρόπως ὑπάρχει πιθανότης νὰ τὸν περάσουν πολλὰς φορὲς κοντὰ ἀπὸ τὸν κυνηγόν, ὁ ὁποῖος στέκεται εἰς τὸ καρτέρι και συνεπῶς αὐξάνουν πολὺ περισσότερον αἱ πιθανότητες νὰ τὸν πυροβολήσῃ ἀσφαλῶς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς φορὰς.

Υπάρχουν ὅμως σκυλιά τὰ ὁποῖα εἶνε πολὺ γρήγορα. Εἶνε «*σέρτικα*» ὅπως συνήθως τὰ λέγουν και τὰ ὁποῖα ἀντιλαμβάνεται ὁ λαγὸς ὅτι εἶνε ἐξ ἴσου με αὐτὸν δυνατὰ και τότε ἀφοῦ κάμει ἓνα μικρὸ γύρον εἰς τὰ γνωστά μονοπάτια και ἀντιληφθῇ ὅτι διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ τὸν συλλάβῃ τὸ σκυλὶ ζωντανό, ἀφίνει τὸν ὁρὸν τῆς πονηρίας με τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ ξεγελάσῃ τὸ σκυλὶ και βάσει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἄλλην του ιδιότητα, δηλαδή τὴν ψευγᾶ με τὰ δυνατὰ του πόδια διὰ νὰ ξεφύγῃ τὸ σκυλὶ τὸ γρήγορο.

Και τότε ὑπάρχουν περιστάσεις—ἀναλόγως τῆς ἀν

τοχῆς τοῦ σκυλιοῦ—πού συνεχίζεται τὸ κυνήγι αὐτὸ και δυὸ και τρεῖς και περισσότερες ὥρες, ἕως ὅτου θὰ συμβῇ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο: ἢ εἰς τὸ τέλος θὰ κουρασθῇ ὁ δυστυχισμένος ὁ λαγὸς, θὰ τὸν πιάσῃ τὸ σκυλὶ θὰ τὸν πνίξῃ και θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κυνηγὸν κατάκοτον ἀγωνισθὲν ἀσκόπως δι' ἡμᾶς, ἢ εἰς τὸ τέλος θὰ εἶνε δυνατότερος ὁ λαγὸς, θὰ ξεγελάσῃ τὸ σκυλὶ, θὰ τοῦ ξεφύγῃ και τοιουτοτρόπως και πάλιν ὁ κόπος τοῦ σκυλιοῦ ἐπῆγε χαμένος δι' ἡμᾶς.

Δι' αὐτὸ εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ συμβουλευσῇ κανεὶς ποῖον ἀπὸ τὰ δύο εἶδη σκυλιῶν πρέπει νὰ προτιμᾷ όταν κανεὶς πρόκειται ν' ἀγοράσῃ.

Τὰ γρήγορα σκυλιά ἔχουν ἓνα και μόνο προτέρημα περισσότερον. Ὅτι εἰν πολλοὶ οἱ κυνηγοὶ μαζί και ἔχουν καταλλήλως σκορπισθῇ, ἔχουν δηλαδή πιάσει καταλλήλως «*καρτέρια*», θὰ βγάλουν περισσότερους λαγούς και οἱ σύντροφοι θὰ σκοτώσουν περισσότερους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ λαγὸς ἐβγῇ ἀμέσως ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλον, ὁπότε φυσικὰ εἶτε ἓνας εἶτε περισσότεροι εἶνε οἱ κυνηγοὶ, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε ἴδιον. Θὰ χάσουν δηλαδή και τὸ λαγὸ και τὸ σκυλὶ δι' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μοῦ συνέβη προσωπικῶς με ἓνα σκυλὶ περίφημο πού εἶχα, νὰ πάρῃ ἓνα λαγὸ νὰ τὸν κυνηγᾷ ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τῆς νύκτα και νὰ καταφύγῃ μεσάνυχτα εἰς ἓνα χωριὸ πού εἶχαμε κοιμηθῇ τὴν παραμονήν, εἰς ἀπόστασιν 6 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἐβγαλε τὸ λαγὸ. Έννοεῖται ὅτι ἦτο ἄχρηστον ὄχι μόνον δι' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ και διὰ τὴν ἐπομένην.

Εἰν δὲ συμπέση νὰ εἶνε ὁ καιρὸς ζεστός, αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ σκυλιά πού δεν θέλουν νὰ χάσουν καιρὸ—ἀπὸ τῆς μανίας τους—οὔτε τῆς δίψας των κᾶν γιὰ νὰ σβύσουν, τότε ὑπάρχει φόβος νὰ σκάσουν ἀπὸ τὴν κούραση ἢ νὰ ἀρρωστήσουν βαρύντατα. Εἰσὶν δὲν χάσουν τὸ λαγὸ τρέχουν, χώνονται εἰς τὸ νερὸ και πίνουν πίνουν, ἕως ὅτου τὸ νερὸ τὸ ὁποῖον τυχαίνει νὰ εἶνε κρύο, τοὺς δημιουργεῖ ἐντερικὰ ἢ στομαχικὰ ἢ πνευμονικὰς ἐνοχλήσεις θανατηφόρους.

Αὐτὰ δεν θὰ γράψω περισσότερα διὰ τὸν τρόπον πού φεύγει ἢ πού κυνηγιέται ὁ λαγός.

Κάποτε ἄλλοτε, θ' ἀσχοληθῶ εἰδικῶς με τὶς συνήθειες τοῦ λαγοῦ, ἢ ὁποῖες εἶνε ποιικίλες και τὶς ὁποῖες βεβαιότατα ἀγνοοῦν οἱ περισσότεροι φίλοι ἀναγνώσται, ἰδίως ὅσοι κυνηγοῦν γύρω εἰς τὴν Ἀττικὴν, πού οἱ λαγοὶ και ἐλάχιστοι εἶνε και συνήθως εἶνε καλὰ κρυμμένοι εἰς τὰ διάφορα δάση και σπανίως ἀλλάζουν συνήθειες και συνεπῶς και τρόπον κυνηγίου.

Οἱ λαγοὶ τοὺς ὁποῖους κυνηγοῦμε εἰς τὴν Θεσσαλίαν, Μακεδονίαν και Θράκην, εἰς ποικίλιαν ἐδαφῶν, ἔχουν και ποικίλιαν μεγάλην τοῦ τρόπου με τὸν ὁποῖον τοὺς κυνηγοῦν και αἱ ιδιότητες των σκυ-

Η ΗΧΩ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πῶς προστατεύουν ἄλλοῦ τὰ κυνήγια

Εἰσὶν ἡμεῖς στατιστικὴ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τοῦ λήξαντος ἐτους, εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ἐξοντώθησαν ὑπὸ των κυνηγῶν και των φυλάκων θήρας 44.818 σκύλοι και 49.733 γάτοι, οἱ ὁποῖοι ἐξ ἀμελείας και ἐγκαταλείψεως ὑπὸ των κατόχων των, χωρικῶν ἰδίως, περιφέροντο ἀδέσποτοι εἰς τὴν ὑπαιθρον και τοὺς κυνηγοτόπους, ἐν ἡμερησίᾳ καταστάσει, τρεφόμενοι βεβαίως με θηράματα ἀποκλειστικῶς.

Καὶ ἡ Οὐγγαρία ἔχει ἀφθονίαν θηραμάτων. Ἀς τὰ βλέπομεν μεῖς, πού ἡ ὑπαιθρὸς μας εἶναι ἐλευθέρᾳ Κέρκυρα γιὰ κάθε εἶδους ἀρπακτικόν.

Ερωτήματα και ἀπορίες.

Θεσσαλονίκη 18 Ὀκτωβρίου 1935.

Κυνηγῶν πρὸ μηνὸς πλησίον των ἐκβολῶν τοῦ Ἀλιάκμονος παρεῖρησα ἓνα μικρὸ πουλί, μεγέθους λίγο πὺο μεγάλου ἀπὸ καρδερίνα, με ἀρκετὰ μακριὰ οὐρὰ και με χρώμα ζωηρὸ κίτρινο, πολὺ χτυπητὸ, σὰν τοῦ ἀρσενικοῦ συκοφάγου. Έπετοῦσε στὰ ἀρμυρίκια τοῦ σαιγνοῦ βάλτου ἀλλὰ δεν κατόρθωσα νὰ τὸ πλησιάσω πολὺ.

Επειδὴ δεν ἔχω συναντήσῃ ἄλλοτε ὅμοιο πουλί και οὔτε και ἄλλοι συνάδελφοί μου πού ἐρώτησα θυμοῦνται νὰ συνήντησαν, ὑπέθεσα μήπως πρόκειται γιὰ κανένα καναρίνι ἀγριεμένο. Έν τούτοις μοῦ ἐφάνη ἀρκετὰ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ συνήθη καναρίνια και πολὺ πύο κίτρινο.

Παρακαλῶ τὸ περιοδικὸ μας νὰ με διαφωτίσῃ ἂν εἶναι δυνατόν.

Χρῆστος Ἰωαννίδης.—Θ/νίκη.»

—Ὁ συνεργάτης μας κ. Β. Δασκαλάκης πληροφορεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἡ διδομένη περιγραφή δεν ἀφήνει καμμίαν ἀμφιβολίαν. Πρόκειται περὶ τῆς *Κίτρινης σουσουράδας*, ἡ ὁποία ἔρχεται και γεννᾷ τὴν ἀνοιξιν εἰς τὰ βόρεια τεναγώδη μέρη μας ἀναχωροῦσα ἀρχομένου τοῦ φθινοπώρου.

Τὸ ἐπιστημονικόν της ὀνομα εἶναι *Σεισοπυγίς* ἢ ὀλοκιτρίνη, *Motacilla flava feldeggii*.

Προστασία των πτηνῶν

Τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ρώμης ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἀπεφάσισεν τὸν σηματοισμὸν μῖς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προστασίαν των ὀφελίμων εἰς τὴν γεωργίαν πτηνῶν.

Τὸ Ἰνστιτοῦτον προσεκάλεσεν και τὴν Αἰγυπτὸν ὅπως προτείνῃ τὰ ὀνόματα μερικῶν Αἰγυπτίων παραγοινομένων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐκλεγοῦν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ὀνόμασε τοὺς κάτωθι:

Τὸν Σαῖντ Ζουφικὰρ Πασᾶν, Μέγαν Αὐλάρχην, τὸν Μοχάμετ Χουσὲν Μπέην, Αὐλάρχην, τὸν Ράσελ Πασᾶν, Ἀγγλον διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Καίρου, τὸν Δραχούστ, Ἐλεγκτὴν τοῦ Τμήματος Φυσικῆς, τὸν κ. Βαγκάρεν, γνωστὸν ἰταλοέλληνα ὀρνιθολόγον, δεινὸν δὲ κυνηγόν, τὸν κ. Ρ. Μ. Γαρέιβς, διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ὑγιείας ἐν τῷ ὑπουργείῳ των Ἐσωτερικῶν, τὸν Σάλαχ Ἰβάν Πασᾶν, πρῶτον ὑφυπουργόν των Δημοσίων Ἔργων, τὸν Χουσὲν Φαρούκ Μπέην, ἀντιπρόεδρον τῆς Βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἐταιρίας, τὸν Ἀξίξ Ἐλουί Ἐφέντην, Γενικὸν Γραμματέα των Αἰγυπτιακῶν Σιδηροδρόμων και τὸν

λιῶν πρέπει νὰ εἶνε, ἀναλόγως τοῦ τόπου, διαφορετικῆς.

Απὸ τοῦ προσεχοῦς λοιπὸν φύλλου, θ' ἀσχοληθῶμεν με τὰ διάφορα εἶδη των σκυλιῶν τὰ ὁποῖα ἀποκλειστικῶς και μόνον κυνηγοῦν τὸ λαγὸ

Πᾶνος Σ. Σαββίδης

Δρα. Ἰμπραήμ Κάντρι, διευθυντὴν τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου Καίρου.

Πρὸς τούτοις ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι νόμοι προστασίας των ὀφελίμων εἰς τὴν γεωργίαν πτηνῶν. ἡ ἀπαγόρευσις, δηλαδή, τοῦ κυνηγίου ὀρισμένων ἐξ αὐτῶν, ὀφίσταντο πρὸ πολλοῦ ἐν Αἰγύπτῳ πολὺ πρίν, δηλαδή, τῆς περιφήμου περιοδείας τοῦ Κου Ντυκρὸ.

Περιοδεία ἡ ὁποία, χωρίς νὰ ὀφίσταται πρὸς τοῦτο οὐδεμία ἀνάγκη, ἐπεξετάθη και εἰς τὴν χώραν των Φαραῶν, ἀντὶ νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς χώρας ὅπου μέχρι σήμερον ἀκόμη στήνονται πελώρια δίκτυα εἰς τὰ περάσματα των ὑψηλῶν των ὀρέων, διὰ νὰ ξαγρώνουν τὰ ἐξ Ἀφρικῆς προσερχόμενα ὀρνύκια και τοῦτο μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν κατ' ἣν ταῦτα ὀστοκοῦν.

Τακτικὸς Ἀναγνώστης

Ἀσβοὶ χρυσοθήραι

Εἰς ξένην εβδομαδιαίαν κυνηγετικὴν ἐπιθεώρησιν δημοσιεύεται τὸ ἑξῆς ἐνδιαφέρον ἀρθρίδιον:

«Εἰς τὴν Κρήτην, πλησίον τοῦ Ἡρακλείου, ὑπάρχει ἓνα χωρίον καλούμενον Ἀρκαλοχώρι, δηλαδή τὸ χωριὸ των Ἀσβῶν (Σημ. Κυν. Νέων: Εἰς τὴν Κρήτην οἱ Ἀσβοὶ ὀνομάζονται ἀρκάλοι). Ἀνέκαθεν τὸ μέρος ἐκεῖνο βοῖθει Ἀσβῶν και οἱ γύρω λόφοι γέμουν ἀπὸ τρύπες των. Τελευταίως, εἰς Ἀσβός, θέλων νὰ δώσῃ εἰς τὸ κατοικητήριόν του μίαν νέαν ἐξοδον, ἔφερεν εἰς φῶς μετὰ των ἀπορρι-

Ὁ Ἀσβός—διάσημος ἀρχαιολόγος

μάτων τῆς ἀνασκαφῆς του, ἓνα μικρὸν χρυσοῦν πέλεκυν, σύμβολον τῆς Μινωικῆς λατρείας. Τοῦτο ἔλαβεν χώραν εἰς ἓνα σπήλαιον ὅπου οἱ ἀρχαιολόγοι ματαίως ἔχουν ἀναζητήσῃ ἴχνη τοῦ ἀρχαίου Κρητικοῦ πολιτισμοῦ.

Διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη εἰς τὴν ἱστορίαν των ἀνασκαφῶν, εἰς Ἀσβός ἐθασεν ἐπὶ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ τοὺς ἀρχαιολόγους. Ὀλόκληρος θησαυρὸς, περιλαμβάνων μεγάλους χαλκοὺς διπλοὺς πελέκει, μικροὺς ἐξ ἀργύρου και χρυσοῦ, ὅπλα κλπ.—ἤλθεν εἰς φῶς.

Ὁ Σέρ Ἀρθουρ Ἐβανς, ὁ διάσημος Ἀγγλος σοφὸς εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Μίνωος εἰς τὴν Κνωσσόν, διηγείται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὅτι εἰς τὴν Κρήτην οἱ χωρικοὶ λέγουν ὅτι ὁ «*ἀρκαλός*», ὁ Ἀσβός, εἶναι ὁ καλλίτερος ἀρχαιολόγος.

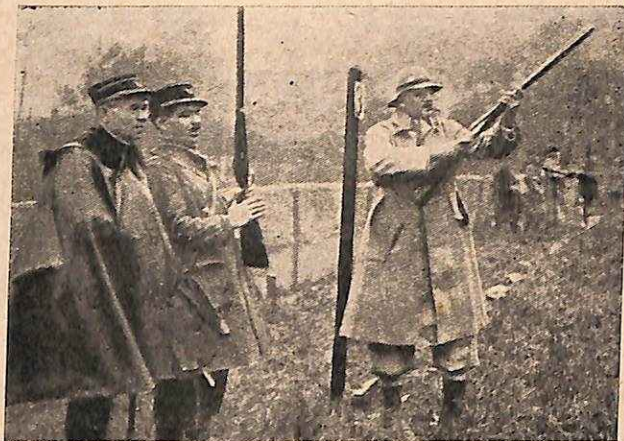
Ἡ μέθοδος ἐργασίας πού ἀκολουθεῖ δεν εἶναι πάντοτε ἡ καλλίτερη. Πλὴν πάντοτε ἀνορύσσει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν

χρησιμοτάτας ένδειξεις καί, κατά κανόνα, ποτέ δέν άπάγει κανέν άπό τά πολύτιμά του εύρήματα, όπως συχνά κάμνουν οί παγωνοφόροι Κρήτες χωρικοί.

Αύθεντική ιστορία

Πρό δεκαετίας, ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας ώργάνωσε εις τό ιστορικόν προεδρικόν άνάκτορον του Ραμπουγιέ, επίσημον κυνήγιον προς τιμήν του Ρας Τάφαρι, του σημερινού Νεγκούς της Αβησσυνίας Χάιλε Σελάσιε.

Αργά τό άπόγευμα έκάλεσαν τον Ρας νά επιθεωρήση τό ύπέροχον ταμπλώ της κυνηγετικής αύτης ήμέρας, έντεθειμένον εις μίαν παρυφήν δάσους. Κατά σύμπτωσιν εκεί-

Προεδρικόν κυνήγι εις τό Ραμπουγιέ, προς τιμήν των διπλωματικών. Ο κ. Π. Φλαντέν έτοιμος προς σκόπευσιν

νην άκριβώς την στιγμήν είχε μεταφερθή επί φορείου ένας άπό τους παγανιστάδες που είχε τύχη νά τραυματισθή εις τον μηρόν, καί οί συνάδελφοί του άκούμπησαν τό φορείον μέ τον τραυματία πλάι εκεί εις τό ταμπλώ των θηραμάτων.

Ο Ρας Τάφαρι, έκκληκτος πρό του θεάματος, είπε εις τον παραλεύρω; του βιάζοντα πρόεδρον της Γαλλικής Δημοκρατίας.

—Δέν ήξερα ότι τους χτυπάτε κι' αυτούς.. Είδα καί έγώ νά περνούν άρκετοί άπό τό καρτέρι μου, άλλα δέν ήξερα ότι τους χτυπάτε κι' αυτούς στη Γαλλία..

Τά φθινοπωρινά περάσματα

Αξιότιμε κ. Διευθυντά

Εις τό φύλλον του Αύγουστου των άγαπητών «Κυνηγετικών Νέων» άνέγνωσα την περιγραφήν υπό του συναδέλφου κ. Σ. Βολουδάκη ένός πτηνού άποδημητικού φθινοπωρινού διαρχομένου εκ Κρήτης κατά την έποχήν ταύτην, **χρβάδι** άποκαλουμένου, του δέ κ. Β. Δασκαλάκη άδυνατούντος νά καθορίση τό είδος τουτο καί παρακαλούντος τους Κρήτας κυνηγούς όπως διαφωτίσωσι τό ζήτημα.

Τυγχάνων παλαιός κυνηγός παιδιόθεν Μικρασιάτης εκ Βουρλών, έπαφελούμαι της εύκαιρίας νά συμβάλω καί έγώ εις την διαφώτισιν του φθινοπωρινού περάσματος του ώραιού καί περιέργου τουτου πτηνού.

Τό πτηνόν τουτο άνήκον εις την όμογένειαν των χαρδροειδών (Charadriidae) Γαλλιστί Pluvier εκ του Pluvier pluvie) ως έμφανιζόμενον έν Γαλλία κατά τάς πρώτας βροχάς κοιν. βροχοπούλι (καί των όποιων ύπάρχουν περί τά 15 είδη) εις νελοβατικόν παρυδάτιον έχει κεφαλήν στρογγύλην μέ ράμφος βραχύ μέλαν, ρόθωνα όσειδεϊς πτέρυγας καί ουράν εύμεγέθεις καί όξύληκτους πόδας μετρίου εις ύψος καί ισχυρούς μέ 3 μόνον δακτύλους, του όπισθίου έλλείποντος, χρώματος εις μέν την κεφαλήν ρά- χην καί ουράν σκοτεινού μολυβδόχρου καί μέλανος, εις

δέ τον λαιμόν κάτωθεν, τό στήθος καί την κοιλίαν λευκόν, χρέας παχύ καί εύγευστον μεγαλείτερον του όρνυκιού, έξβάλλον φωνήν συνεχώς όταν άποδημεί ένα είδος τσί- ταις ως όταν επικρούωμεν δύο τσακμακόπετρας,

Τό πτηνόν τουτο άποδημεί την έποχήν ταύτην του Αύγουστου—15 Σεπτεμβρίου εκ των βορείων πεδινών καί παραποταμίων χωρών της Ευρώπης προς Νότον εις τό Αίγαίον, πρώτος δέ σταθμός άναπαύσεως εις αι ά- κται του κόλπου της Σμύρνης, δηλαδή προς Β ή παλαιά κοίτη του Έρμου ποταμού, παρά την άβαθή θάλασσαν άποκαλουμένην «Ξέρος» καί παρά τάς άλυκός, προς Ν δέ ή παραλία των Βουρλών παρά τάς άρχαίας Κλαζομενάς εις την θέσιν «Τσαίρια» άμπελόφυτον μικράν πεδιάδα.

Τά κοπάδια του πτηνού τουτου κάθονται χάμω μόνον, εις τά άκαλλιέργητα χωράφια ή εις τάς άμώδεις, παρα- λίας εις συμπεπυκνωμένας μάζας κατά 2—5 χιλιάδας, ι- πτάμενα δέ δίδουν την έντύπωσιν πυκνού μαύρου νέφους στρογγύλου, σπανίως σχηματίζοντα κάθιστον στήλην μα- κράν όπως ή στήλη του Όλυμπίου Διός καί προχωρούν ούτω άποδημούντα.

Τό πέραςμά των προδίδεται εκ των συνεχών φωνών των, γίνεται δέ την αύγήν ή τό βράδυ. Άμα άπας πυρο- βοληθούν καθήμενα, δέν έπανακάθονται εις άλλο πλησιέ- στερον μέρος· άλλα άφού διαγράψουν άκετές βόλτες καί ύψωθόν 500—600 μέτρα εκτός βολής, άποδημούν προς Ν. έστω καί την μεσημβρίαν.

Έπειδή κάθονται καί ίπτανται εις πυκνάς μάζας, δί- δουν άφθονον κυνήγιον εις τον πυροβολητήν όταν εις εντός βολής δηλαδή μέ ένα ντουμπλέ 100—200.

Εις την περιφέρειαν των Βουρλών έπειδή πυροβολούν- ται άλλεπαλλήλως την σύγην κατά τό πέραςμα υπό πολ- λών άμπελουργών (όλων άσχολουμένων τότε εις άποξή- ρανσιν των σταφίδων των) πίπτουσι δέ συνεχώς άλλα μέν επί τόπου ξηρά καί άλλα τραυματισμένα εις μακροτέ- ρας άποστάσεις, δέν εις δέ δυνατόν νά διευκρινισθή υπό τίνος έτουφεκίσθησαν καί έφονεύθησαν, έδημιουργήθη τό έθιμον νά άρπάξη τά πουλιά όποιος προφθάσει άνδρας, γυ- ναίκα ή παιδί έστω καί άοπλος.

Είναι ο νόμος του πρώτου καταλαβόντος, όπως περι- γράφει ο κ. Β. Δασκαλάκης εις τό κυνήγιον των φθινο- πωρινών άποδημητικών μικρών πτηνών εις Κρήτην.

Τά πουλιά ταύτα άπό μέν των Βουρλιωτών καλούνται Μπιλιτριζίν κακώς, διότι Τουρκιστί Μπιλιτριζίν ση- μαίνει όρνύτι (ίσως έπειδή δέν είχε πέραςμα όρνυκιόν τά έξελαμβάνον ως όρνύκια) άπό δέ των Σμυρναίων Γα- λάστρες.

Σύγχρονον πέραςμα μέ τά πουλιά αύτά εις τό ίδιο μέρος καί τό πέραςμα, τό έσπéρας μόνον, των μικρών πα- πίων «Αύγουστελιών» υπό των Βουρλιωτών καλουμένων, καρκαρελιών ή μαρτινιών (anas guerguedula) υπό του κ. Β. Δασκαλάκη περιγραφόμενων έν Κρήτη.

Πρώτος σταθμός άναπαύσεως των άποδημητικών του- των πτηνών, δηλαδή των χαρδροειδών καί των παπιών, εις τά Βουρλά, δεύτερος ή Κρήτη καί τρίτος ή Αίγυπτος ένθα επίσης κυνηγείται.

Εικονογραφία καί περιγραφή των περιγραφέντων Pluvier ύπάρχει εις τό Petit illustré λεξικόν καί La chas- se moderne Larousse.

Μετά πάσης τιμής
Ε. ΠΛΑΤΙΔΗΣ
Γιατρός—Αμαρούσιον

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΕΠΑΘΛΑ

Κυνηγετικοί Σύλλογοι,

Διά τους κυνηγετικούς σκοπευτικούς αγώ- νας σας, προμηθευθήτε δια τους νικητάς, ώ- ραία, χρήσιμα καί καταλληλότατα έπαθλα, εκ των γραφείων του περιοδικού.

Εις τιμάς άπιστεύτως εύθηνάς.

ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ

Του Colonel PILAT

Επί ποίων λόγων στηρίζεται κανείς όταν λέη ότι αυτές οί κάννες είναι μακρυνές ή είναι κοντές; Ίδου ένα θέμα που γεννά συχνά συζητήσεις μεταξύ κυνηγών καί άξίζει τον κόπον νά άναπτυχθή.

Σήμερα λέμε ένα όπλο μακρύ ή κοντό κάνοντας σύγκριση μεταξύ των συγχρόνων νεωτέρου τύπου όπλων καί μεταξύ των έμπροσθογεμίων παλαιότερων. Τά έμπροσθογεμιά παλαιά καί τά άκόμη παλαιότερα μέ πυράκιμονα καί τσακμακόπετρα, λόγω του ότι τότε ή κατασκευή των πυριτίδων δέν είχε φθάση εις τάς σημερινάς τελειοποιήσεις, είχαν μεγάλο μή- κος καννών, αναγκαίον, δια την πλήρη καύσιν της πυριτίδος καί την πλήρη ανάπτυξιν των πιέσεων των αερίων της.

Βραδύτερον, μέ την κατασκευήν όπισθογεμίων όπλων, βαλλόντων δια φυσιγγίων εις τά όποια ή καύσις της πυριτίδος συνετελείτο ταχύτερον, άπε- δείχθη ότι έπαρκή μήκη των καννών ήσαν διά μέν τά όπλα των 12, 76 έκατοστά περίπου, διά τά των 16, 74 έκατοστά καί 72 διά τά των 20.

Μερικοί όπλοποιοί δέν κατήρχοντο κάτω των 74 έκατοστών ούτε δι' όπλα των 24 ή 28. Καί τά όπλα των έρριζωναν πολύ καλά.

Οί Άραβες χρησιμοποιούν τουφέκια που ή κάν- νη τους είναι μήκους ένός μέτρου, άκόμη μάλιστα καί 1.20. Αυτό συμβαίνει γιατί οί μαύρες πυριτίδες πυύχρησιμοποιοούν είναι πολύ βραδύκανυστες καί γιατί τά καψούλια δέν της παρέχουν γοργή άνάφλεξη. Τό μήκος λοιπόν των καννών που χρησιμοποιούν είναι κανονικό για τά μαρούτια τους.

Τέτοια πολύ μακρύκαννα τουφέκια άρχαίως κα- τασκευής δέν είναι σπάνια καί στη δική μας ύ- παιθρο.

Η εισαγωγή σέ χρήση των δυνατών άκάπνων πυριτίδων ώδήγησε τους όπλοποιούς στο νά λαμβά- ρουν κάννες κοντινέρες καί έτσι φτιάσαμε σέ μήκη 65 έκατοστών. Τό μήκος αύτό μπιρούσε νά είναι έπαρκές για έξαιρετικά ταχείας καύσεως πυριτίδας, όπως ή γαλλική πυρίτις Μ όταν είναι τελείως στε- γνή. Όπως δήποτε όμως μιιά τέτοια κάννη 65 έκα-

τοστών είναι ύπερβολικά κοντή καί δίνει αισθητό- τates παρεκκλίσεις στις βολές της.

Έτσι, έπειτα από πολλές καί ποικίλες δοκιμές, μέ βάση τό μέσον όρο των καλών άκάπνων πυριτί- δων, τά μεγάλα όπλουργεία της Ευρώπης κατέλη- ξαν στο συμπέρασμα ότι τό μήκος της κάννης ένός όπλου των 12 έπρεπε νά είναι τό 40 πλάσιον του διαμετρήματός του.

Δηλαδή, καθώς τό όπλο των 12 έχει διάμετρο κάννης 18 έως 18.4 χιλιοστά, τό μήκος της κάννης πρέπει νά είναι 18X40, ήτοι 72 έκατοστά.

Μέ τό μήκος αύτό επιτυγχάνονται βολαί κανονι- καί, μέ σταθερά άποτελέσματα. Έν τη έφαρμογή κατασκευάζονται όμως καί κάνναι 70 έκατοστών, μάλιστα καί 68, προς τον σκοπόν του νά καταστή έλαφρότερον τό όπλον. Η διαφορά συγκεντρώσεως των σκαγιών μεταξύ 68 καί 72 δέν είναι παρά μό- νον έν 5 οο).

Πάντως τά θεωρητικά μήκη είναι τά εξής: Ό- πλον 12, 72 έως 74 έκατοστά. Όπλον 16, 68 έως 70.

Μακρύτερες κάννες, όταν χρησιμοποιούμεν ισχυ- ράς άκάπνους πυριτίδας, φρενάρουν τη γόμωση καί την τάπα, εξ ου έπέρχεται μείωσις της ταχύτητος

καί της συγκεντρώσεως της βολής καθώς καί της διατηρητικότητας.

Αντιθέτως βραχύκαννις της κάννης των 12 εις 70 ή 68 τό κατώτατον όριον έκατοστά, δίδει όπλα έλα- φρότερα καί εύχρηστότερα, χωρίς κανένα δυσμενή έπηρεασμόν της βολής, άρκεί ή γόμωσις της πυριτί- δος νά είναι έλαφρώς ήλατωμένη, δηλαδή νά μη ύπερβαίνη τά δύο γραμμάρια.

Colonel Pilat

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Τό περιοδικόν προτιμήσατε νά τό αγοράζετε άπό τά Γραφεία μας
Μενάνδρου 52

Τά έκλεκτά βάζα

και είδη άγγειοπλαστικής ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

διά δώρα καί στολισμούς σαλονιών, γραφείων καί οικιών, μέ άριστουργηματικής κυνηγετικής παραστάσεις διά εύρητε μόνον εις τά

«ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μενάνδρου 52

καί εις τιμάς χαμηλάς

ΣΕΙΡΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΠΑΡΑ ΤΩΝ "ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ",
ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Κυριακή 10 Νοεμβρίου

ΔΙΑ ΔΟΜΒΡΑΙΝΑΝ

Αναχώρησης ώρα 1 πρωινή της Κυριακής
εκ της οδού Μενάνδρου αρ. 52

ΜΕ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑ ΑΕΦΟΡΕΙΑ

Αναχώρησης εκ Δομβραίνης την 9ην εσπερινήν της Κυριακής
Αφίξεις την 10ην νυκτερινήν εις Αθήνας

ΚΥΝΗΓΙ ΠΕΡΙΔΙΚΩΝ & ΛΑΓΟΥ

Με οδηγόν τον κ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΑΤΟΝ γνώστην των τοποθεσιών
βοηθούμενον παρ' έντοπιου φημισμένου κυνηγού

ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ ΔΡΧ. 100

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ » 125

Δηλώσεις συμμετοχής δεκταί εις τὰ Γραφεία του περιοδικού
μέχρι της εσπέρας της 7 Νοεμβρίου

Θα έπακολουθήσουν έκδρομαί κατά Κυριακήν διά μπεκάτσες,
παπιά, έννυδρα, άγριογούρουνα κλπ.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Χρυσούπολις

Γενομένων άρχαιρεσιών του Κυ-
νηγ. Συλλόγου Χρυσουπόλεως και
περιφερείας δ «Νέστος» εξέλεγαν
Πρόεδρος, Γ. Νούσης, αντιπρόεδρος,
Έμμ. Διαμαντής, Ταμίας Παν. Με-
ταξάς, Γεν. Γραμματέας, Γ. Θεοχά-
ρους και σύμβουλοι, Άντ. Νότας, Ν.
Ηλιάδης και Θεοδ. Γούδας.

Ιωάννινα

Γενομένων άρχαιρεσιών του Ή-
πειρωτικού Κυνηγ. Συλλόγου, Ιω-
αννίνων επέτυχον οι Κωνσ. Σκούρ-
της (ιατρός) Πρόεδρος, Ιωάν. Σαρι-
δάκης (λογιστής) Γεν. Γραμματέας,
Μιχ. Λάμπας (δικηγόρος) Ταμίας,
Ιωάννης Σπανός (δικηγόρος) Έφο-
ρος και Ιωάννης Θεοδωρίκας (έμπο-
ρος), Γεώργ. Τσακμάκης (παρραγγε-
λιοδόχος), Κωνσ. Στεφόπουλος (δι-
κηγόρος) Σύμβουλοι.

Ευλοκάστρου

Γενομένων άρχαιρεσιών του Κυνη-
γετικού Συλλόγου Ευλοκάστρου εξέ-
λέγαν: Πρόεδρος Βλάσιος Βασιλά-
κος, Άνδρος Ιωάν. Ρουσινός, Γραμ-
Μελ. Κατσούλας, Ταμίας Χρυσ. Στυ-
ρόπουλος, Κοσμήτωρ Νικ. Νικολα-
κάκης, Σύμβουλοι: Ιωάν. Χρύσαν-
θος, Γεώργ. Χρύσανθος, Γεώργ. Χαλ-
κιάς, Παν. Κάτσαβος.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΑ

Αναγγελάτε μας η άποστείλατέ
μας τὰ διακριτικά των φονευμέ-
νων δακτυλιοφόρων πτηνών, διά
να σάς γνωρίσωμεν τας λεπτομε-
ρείας της δακτυλιδώσεώς των.

—Ο κ. Ίω. Κατατζής κυνηγών την
17-9-35 εις Λεγκαίνα Άττικής έφόνευ-
σε δακτυλιοφόρον τρυγόνι με τὰ δια-
κριτικά Mus. Zool. Polonia Varsovia
33507.

—Ο κ. Γ. Μανωλάκης κυνηγών
την 20-9-35 εις θέσιν Τάλαρος της
Χίου έφόνευσε δακτυλιοφόρον κεφα-
λάν με τὰ διακριτικά Rossiten G.
314698.

—Ο κ. Βασ. Ξένος κυνηγών την
23-9-35 εις θέσιν Βερβεράτο της Χίου
έφόνευσε δακτυλιοφόρον κεφαλάν με
τὰ διακριτικά Rossiten F 254079.

—Ο κ. Ι. Σγουράκης κυνηγών την
20 9-35 εις περιφέρειαν Άχλάδας της
Κρήτης έφόνευσε δακτυλιοφόρον χαλ-
κοκουρουναν με τὰ διακριτικά Palais
Sofia 13685.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

ΒΕΡΟΙΑ

—Πληθώρα περδικών παρατηρείται έ-
φείτος, όφειλομένη εις την ξηρασίαν της
άνοίξεως. Άλλά και γενικώς τὰ θηράμα-
τα φαίνονται έδνοηθέντα κατά την εποχήν
της άναπαγωγής, εις τρόπον ώστε να
προβλέπεται ότι οι κυνηγοί μας θα μεί-
νουν εύχαριστημένοι.

—Ο Κυνηγετικός Σύλλογος Βεροίας,
προς καταδίωξιν της λαθροθηρίας, προσ-
έκρουεν άμοιβάς καταβαλλόμενας ύπ' αυ-
τού εις τους καταγγέλλοντας:

—1) Τόν φονεύοντα έλαφον ή δορκάδα
δραχ. 500. 2) Τόν φονεύοντα φασιανόν δρ.
250. 3) Τόν φονεύοντα λαγών ή
πέρδικα (καθ' ήν εποχήν τὸ κυνήγιον τού-
των άπαγορεύεται) δραχ. 100.

—4) Διά τους μνημόνους κατόχους πα-
γίδων, προκηρύσσεται άμοιβή δραχ. 100
προκειμένου περί 1 παγίδος, δρχ. 175
περί 2 παγίδων, δρχ. 225 περί 3, δρχ.
260 περί 4 παγίδων και

5) Προκειμένου περί άλλης φύσεως κα-
ταγελιών διά λαθροθηρίας, ήτοι άνεν ά-
δείας θηρευόντων, χρησιμοποίησεως δηλη-
τηρίων, βρόγχων κλπ., προκηρύσσεται ά-
μοιβή δραχ. 150 έφ' όσον ο μνημόμενος
καταδικασθῇ εις κράτησιν, δραχ. 100 δε
έφ' όσον καταδικασθῇ εις πρόστιμον, διε
εκ του νόμου άμοιβεται και με τὸ 1/3 του
επιβαλλομένου πρόστιμου.

Ε. Γ.

ΚΥΘΗΡΑ

—Ο Κυνηγετικός και Άθλητικός Ό-
μιλος Κυθηρίων τον παρελθόντα μήνα
όργάνωσε σκοπευτικούς άγώνας διά κυνη-
γετικών όπλων, επί έκσφενδομιζομένων
ηθλίων δίσκων, εις τὸ χωρίον Καρβου-
νάδες των Κυθηρών, ούτως διεξήχθησαν
ένώπιον των άρχών και μεγάλης συρροής
θεατών, εν οίς άντιπροσωπεύετο άρκούν-
τως και τὸ ώραιον φύλον.

—Πρό της έναρξεως των άγώνων ο
Πρόεδρος του Σωματείου κ. Κλεομ. Πε-
τρούχειλος διά καταλλήλου λόγου εξέθε-
τον σκοπόν και την σημασίαν των άγώ-
νων και επέκρινε δοιμύτατα την λαθροθη-
ρίαν, καταδείξας την πολλαπλήν ζημίαν,
ήτις επέρχεται και εις τὰ ένδημικά θη-
ράματα και εις τους κυνηγούς, διά της
λαθροθηρίας.

—Είτα ο επίτιμος Πρόεδρος του Σω-
ματείου και Πρόεδρος της Άγωνοδίκου
Επιτροπής, Καθηγητής του Πανεπιστη-
μίου κ. Έμμ. Κοντολέον, εκήρυξε την
έναρξιν των άγώνων, εις τούς όποιους
συμμετέχον πλείστα μέλη του Σωματείου
έξ ών διεκρίθησαν οι τρεις πρώτοι, λα-
βόντες τὰ έπαθλα ως εξής.

—1ος) Ο Έμμανουήλ Δημ. Φατσέας
λαβών ως έπαθλον έν κυνηγετικόν όπλον,
μονόκανον, όπισθογεμής Αμερικανικόν.

—2ος) Ο Ιωάννης Θ. Χαχατζής λα-
βών μ' αν μηχανήν στροφής φυσίγγιων,
μίαν βέροαν καθαριζομένην όπλον πλήρη,
έν μέτρον πυρίτιδος και 50 φυσίγγια πλή-
ρη, άκάννου πυρίτιδος.—και

—3ος) Ο Χρήστος Γ. Φατσέας, λα-

βών ένα σάκκον κυνηγετικόν (τοάντα) και
50 φυσίγγια πλήρη, άκάννου πυρίτιδος.
—Μετά τὸ τέλος των άγώνων ο Πρόε-
δρος της Άγωνοδίκου Επιτροπής απένει-
με τὰ έπαθλα εις τους νικητάς.

Π. Κ.

ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΙΣ

—Τον παρελθόντα μήνα ο Κυνηγετικός
Σύλλογος της πόλεως μας έπανηρύτισε
την επέτειόν του εις την μαγευτικήν θέ-

Μέλη του Κυνηγετικού Συλλόγου Ευλοκάστρου

σιν «Ντάλε» της κοινότητας Δοιμούσης..
—Της εορτής μετέσχον πλείστα μέλη
μεταβάντα εκεί επ' αυτοκινήτων, ή δε
εορτή διεξήχθη εν άδιαπτώτῳ κυνηγετική
εύθυμιά και ένθουσιασμῳ.

—Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Γ.
Νούσης εξέφωρνε τον πανηγυρικόν της
ήμερας χειροκροτηθείς, έχορευθήσαν δε
έλληνικοι χοροί με κέφι έξαιρετικό.

—Επικολούθησαν άγώνες σκοποβολής
επί κινητών και άκινήτων στόχων ούτως
εστέφθησαν υπό πλήρους επιτυχίας.

—Και ή εορτή έληξεν υπό τας έπευφη-
μίας των εορταστών, ύπερ της διοικήσεως
του Συλλόγου και των όργανων της
ώραίας εορτής.

Θ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

—Παο'δλας τας άγαθάς προσβλέψεις, τὰ
φαιενά περάσματα των τρυγόνων και
όρνιθων υπήρξαν πτωχότερα όσον ποτέ.

—Ατά τρυγόνια μία μεγάλη παρέά απο-
τελουμένη από τους καθηγητάς του Παν-
πιστημίου Αθηνών εις την Ιατρικήν
Σχολήν, οι όποιοι είχαν έλθῃ εις Θεσσαλο-

νίκην διά τὸ Ιατρικόν Συνέδριον κ. κ.
Ιατρούς καθηγητάς Μιχαηλίδην και Ά-
ραβαντινόν, έν συνεργασία με τους κ. κ.
Ιατρον Τζαμαλούκαν, Ιατρον Φράγκον,
και άρχιτέκτονα Ι. Δημητριάδην, επέτυ-
χον ένα καλόν πέραςμα τρυγόνων εις
Βαλμάδαν και έσοκώσαν μέχρι της με-
σημβρίας τον σεβαστόν αριθμόν των 120
τρυγόνων.

—Η ίδια παρέα έκδρομύσα εκ νέου εις
τὸ ίδιον μέρος έσοκώσε μόλις τὰ μισά,
επειδή τὰ τρυγόνια είχαν φύγῃ έν τῷ με-
ταξύ. Έφείτος τὰ τρυγόνια έφτασαν εις ό-
λιγώτερον αριθμόν από άλλα χρόνια και
πρωίμότερα λόγω προΰμου θροσιās.

—Επίσης μία άλλη παρέα εις Βαλμά-
δαν επέτυχε καλὸ πέραςμα και έσοκώσε
περί τὰ 100 τρυγόνια, εις μίαν ήμέραν,
άπειλείτο δε από τους κ. κ. Μιχαλάκη
Θεοδωρίδην, Άλτινόγλου, Ναούμ και τὸ,

θεινόν σκοπευτήν κ. Μπογδάνον, ως επί-
σης και τριτήν παρέα έν των κ. κ. Gill
Κυρίας Gill και κ. Δημητριάδη άρχιτέ-
κτονος.

—Διεκρίθησαν διά τὰ δύσκολα τίτρα ό-
που επέτυχαν και τας μεγάλας απο-
στάσεις εις τας όποιās έβαλλον με φυσίγ-
για κατωμένα εις Θεσσαλονίκην, οι κ. κ.
Μιχαηλίδης και Άραβαντινός. Τὰ φονευ-
θέντα τρυγόνια έπαγώθησαν με έξαιρετι-
κό κέφι και άνταίρι, εις τὸ έξοχικό έστια-
τόριο «Λουξεμβούργον» όπου παρεκάθη-
σαν εις γεύμα οι Αθηναίοι και Θεσσαλο-
νικεῖς κυνηγοί, ούν γυναῖξ και τέκνοις.

—Εδόθη δε και τὸ βραβείον, διά τὸ οε-
κόρ της ήμέρας, εις τὸν παλαιόν ληστο-
φάγον και τρυγοφάγον Ιατρον κ. Τζα-
μαλούκαν, επικολούθησε χορός εις τὸ ύ-
παιθρον τον όποιον έτίμησαν ο κ. Άρα-
βαντινός, και οι έπίσημοι όσον και πολύ-
τιμοι Αθηναίοι ξένοι μας, έργων άρή-
σαντες τας ώραιότερας των αναμνήσεων
με την ύπόσχεσιν ότι θα μάς ξαναέλθουν
διά μπεκάτσες και παπύες.

—Ορνίθια άκόμη δεν είδαμε τίποτε,
μόνον ο διάσημος κυνηγός και γαρός κ.
Μαγγανιώτης επέτυχε τὰ σκοτώσῃ εις ένα
άπόγευμα 18 πουλιά, αυτό δε είχε μέχρι

σήμερον τὸ πτωχότατο ρεκόρ μας.

—Υπάρχει όμως και τὸ κομικοτραγικό μέρος τοῦ πράγματος, διότι μερικοὶ κυνηγοὶ χωρικοί, διὰ τὰ ἐκδικηθῶν τοὺς ἀστούς κυνηγούς τῆς πόλεώς μας, ἐτήλε-φώνησαν τὸ παρελθὼν Σάββατον εἰς δια-φόρους κυνηγούς τῆς Θεσσαλονίκης διὰ εἶχε εἰς τὰ χωριά των (γνωστὰ ἄλλωστε διότι ἐκεῖ πέφτουν τὰ ὁρτύκια ἀνέκαθεν) διὰ εἶχε μεγάλο πέρασμα μὲ πολλὰ πολ-λὰ ὁρτύκια. Οἱ καϊμένοι οἱ Θεσσαλονι-κείς, ὅπου δὲν εἶχαν ἰδῆ ἀκόμη οὔτε ἓνα ὁρτύκι, ἐσπευσαν νὰ ἀφήσουν τὰ γραφεῖα των, τίς ἐργασίες των Σάββατο μεσημέρι, κανένας δὲν ἐπρόλαβε νὰ φάγῃ μεσημερι-νόν, καὶ ἄρον ἄρον, ἐφυγαν διὰ Ἐπανω-μὴν, Ἡρακλειάν, Καρβουνό, Καλικρά-τειαν, ὅπου δὲν εὗρον οὔτε φτερό... πρὸς μεγάλην διασκέδασιν τῶν χωρικῶν, οἱ ὁ-ποῖοι κατεδιεσκέδασαν μὲ τὴν περιήγη-σην ὅπου ἐσκάρωσαν εἰς τοὺς Θεσσαλο-νικεῖς...

**

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΠΟΡΙΑΙ ΣΑΣ

Ὁ τεχνικός Διευθυντὴς τοῦ πε-ριοδικοῦ κ. Φ. Α. Φιλίπιδης, δέ-χεται εὐχαρίστας τοὺς ἀναγνώστας μας τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ τὸν συμβουλευθῶσιν ἐπὶ τεχνικῶν ζη-τημάτων, ἐκαστὴν Πέμπτην 6-8 μ. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ περιο-δικοῦ.

—Ι. Μαργαρυδάκη· Ἐνταῦθα

Ἐρώτημα πρῶτον: Πολὺ καλὰ. Ἐρώτημα δεύτερον: Ναὶ διὰ τὴν πρῶτην, ἔχει διὰ τὴν δευτέραν πε-ρίπτωσιν. Τὰ διότι, εἶνε πολλά, θὰ ἐχρειάζετο δὲ τόμος ὁλόκληρος διὰ νὰ σὰς τὰ ἀνκπτύξωμεν. Προσέτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐχῆτε καὶ γνώσεις βλητικῆς.

Ἐρώτημα τρίτον. Περίπου μὲ τὸ διαμέτρημα τῶν 11,25 χιλιοστῶν,

—Κ. Μπαμίχαν, Κέρκυρα

α) Τὸ γέμισμα τῆς πυρίτιδος ἰδῶν εἶνε ἀναγεγραμμένον ἐφ' ἐκάστου κυτίου.

β) Τὰ γεμίματα ἐν τοῖς ἐργαστα-σίαις κανονίζονται κατόπιν πει-ραματισμοῦ. Πᾶσα ἀλλοίωσις ἐπὶ-μενον εἶνε νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς βολῆς.

γ) Περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ γεμί-ζετα, ἐν φυσίγγιον κυνηγίου ἐγρά-ψαμεν εἰς προηγούμενα φύλλα.

—Θ. Θεοδώρου, Μελίων

Δυνάμεθα νὰ σὰς ὑποδείξωμεν τὸ κατάλληλον ὅτιλον πού ζητᾶτε, ἀρκεῖ νὰ μᾶς γράψετε πόσα χρή-ματα διαθέτετε.

Φ. Α. Φ.

ΣΗΜΑΙΑΙ-ΛΑΒΑΡΑ
Ν. ΓΕΟΥΡΓΑ
Βύσσης 5

ΔΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ "Ο ΚΥΝΗΓΟΣ,"

Ἐκ προηγούμενων εἰσφορῶν	Δρχ.	30.600
Σ. Φωτάκης ἐκ Γιοχάννεσμπουργ	£ 0.10	265
Γ. Βοτίλιας	£ 0.10	265
Π. Ν. Σαββίδης	£ 0.09	238
Σύνολον Δρχ.		31.368

Αἱ εἰσφοραὶ δέον ν' ἀποστέλονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. 'Αλ. Πειρουνάκη Μενάνδρου 52 Ἀθῆναι.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Νικολόπουλον Ἀκράτα. Σὰς ἀ-παντήταμε διὰ φιλικῶν σας προσώπων. —Ἡρ. Καραλέκ, Σελίντσα. Πολὺ σκοτεινές. Ἀναμένομεν καλλιτέρας. —Δ. Στάνη, Χίον. Εἰς τὸ προσεχές. —Κυνηγ. Σύνδεσμον, Παλαιὰ Ρουμάνα. —Ἀκατάληπτος ὁ σταθμός. Πρόκειται περὶ λάθους σας. Ἀποστεῖλατέ μας τὸν δακτύλιον. —Κυνηγ. Σύλλογον Ἐ-λους. Ἀναμένομεν συντόμως εἰδήσεις σας. —Αλ. Παπαδόπουλον, Ὁρεστίας. Πιστοποιητικὸν θὰ σὰς σταλῇ. Ἐμβά-σατέ μας συνδρομὴν. —Αλ. Πετρούλ., Ἐνταῦθα. —Προτιμήσατε παρακαλοῦ-μεν καθαροῦς κυνηγετικά θέματα. —Γ. Ἀδαμόπουλον, Λαγκαδᾶ. Ἀπὸ τοῦ προσεχέος τεύχους θ' ἀρχίσωμεν. —Κ. Ἀποστολίδην κλπ., Ἐνταῦθα. Θὰ ἐ-φαρμόσωμεν ὑπόδειξίν σας ἀπὸ τοῦ προσεχέος τεύχους. —Κλ. Πετρόχειλον, Κόθηρα. Πρόκειται περὶ ἰταλικῆς τα-χυδρομικῆς περιστορᾶς κατευθυνομένης κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὰ Δωδε-κάνησα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δραχμὰς 5 κατὰ στίχον.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΕΞΕΝΟΣ διαμένων εἰς Ἀθήνας ζητεῖ διαμονὴν μετὰ τροφῆς, εἰς περιοχὴν μὲ σχετικὴν ἀφθονίαν περδικῶν καὶ λαγῶν. Προσφοραὶ ἐγγράφως ὑπὸ στοιχεῖα Ε. Β 35 εἰς τὴν Διεύ-θυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ δίκαννον Par-ker καλὶμπρ 12 εὐθύβολον καὶ δε-δοκιμασμένης ἀντοχῆς, σχεδὸν ἀ-μεταχειρίστον ἀξίας 15.000 δρχ. πωλεῖται παρ' ἀτυχῆσαντος κυνη-γοῦ, ἀντὶ δραχμῶν 7000.

Ἐντίθεται εἰς τὰ «Κυνηγετικά Νέα».

Ὅπλον «Dagne», modele 19 V, ὑ-περπολυτελείας, κάννες τριπλῆς δο-κιμῆς, ἡ ἀριστερὰ κάννη choque, ἡ δεξιὰ κυλινδρική θαλάμη 0.70, σχε-δὸν ἀμεταχειρίστον πληρωθὲν ἐν Γαλλίᾳ φράγκα Γαλλικὰ 3500 πω-λεῖται λογφ ἀναχωρήσεως μόνον δρχ. 8000.

Δίκαννον. —Francotte μὲ κοκκό-ρους, ἐξαιρετικῆς ποιότητος ἀξίας

λιρῶν 20 ἐλάχιστα μεταχειρισμένον πωλεῖται δρχ. 4300.

Τὰ ἄνω ἐκτίθενται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ, Μενάνδρου 52.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δίκαννον μάρκας Σμιθ καλὶμπρ 12 εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Ἀποτανθῆτε: Σ. Α. «Κυνηγετικά Νέα».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Γκέκας ἡ Κρικελιώτι-κο μαθημένο τοῦλάχιστον 2 ἐτῶν. Ἀπαραίτητος δοκιμή. Πληρώνεται καλὴ τιμή. Γράψετε Κ. Μανωλ. «Κυ-νηγετικά Νέα».

ΠΙΠΕΡ ἐλάχιστα μεταχειρισμένον 12 καλὶμπρ πωλεῖται λογφ φτώχειας εἰς τὴν τιμὴν τῶν 2,500 δραχμῶν καὶ μὲ μέτρα γιὰ μεγαλειώδη συγκέντρωσι. Γράψετε Δ. Σαρδ. ἡ ἐπισκεφθῆτε το-στὰ «Κυνηγετικά Νέα».

3.500 φυσίγγια Εὐρωπαϊκὰ διάφο-ρα, τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίαν, διὰ καλὶμπρ 12 ἐκποιῶνται συνο-λικῶς ἢ μερικῶς εἰς τιμὴν πραγ-ματικῆς εὐκαιρίας, παρὰ πτωχεύ-σαντος βιομηχάνου, εἰς τὰ Γρα-φεῖα τοῦ περιοδικοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Δίκαννον τῶν 12 κατάλληλον διὰ Τίγρο, μον-τέλο ὁμοιον αὐτοῦ πού μεταχει-ρίζεται ὁ γνωστὸς Τίγερ καὶ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλ-φόνσος, τοῦ περιφήμου Βελγι-κοῦ Οἴκου Brancaert, πραγμα-τικῆς ἀξίας £ 100 fule choke καὶ αἱ δύο κάνναι θαλάμη 70 m/m εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἐν-τὸς πολυτελοῦς θήκης, εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν τῶν Δραχμῶν 20 000.

Πληροφορίαι παρὰ τὰ «Κυνη-γετικά Νέα» Μενάνδρου 52.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΟΠΛΩΝ

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΣΚΟΥΡΗΣ
Μηχανικὸς

Ὁδὸς Πειραιῶς 26 — Ἀθῆναι

ΚΥΝΗΓΟΙ,

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ
ΟΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΟΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ & ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 10 — Τηλ. 28691

Ἀπαντα τὰ εἶδη κυνηγίου. Τιμαὶ Συναγωνισμοῦ. Ἀγοράζονται ὅπλα καὶ περιστροφὰ μεταχειρισμένα

Ὁ ἐκ τῶν συνεταίρων γνωστὸς ὀπλοποιὸς κ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ἀποχωρήσας ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ συνεργείου τῆς «Βελγικῆς Ἀγορᾶς» γνωρίζει εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του, ὅτι ἀνα-λαμβάνει πᾶσαν ὀπλοουργικὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν νέαν του διεύθυνσιν.

Κυνηγοί: Αἱ ἀποτυχίαι σας εἰς τὸ κυνήγι ὀφείλονται καὶ μόνον εἰς τὸ κοντάκιόν σας. Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ἀναλαμβάνει ὑπεύθυνως νὰ σὰς βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ
& ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ

Πυρίτις μαύρη ὑπονόμων.

Δυναμίτιδες, Φοροίτις, Στρήτ, Ἀμμωνίτις, Ὑ-περ-ἀμμωνάλ.

Φυσίγγια περιστροφῶν καὶ πολεμικῶν ὀπλῶν. Θρυαλλίδες, σκάγια, Καψύλια Δυναμίτιδος. Μηχανουργικαὶ ἐργασίαι πάσης φύσεως καὶ ἀ-κριβείας.

Ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων.

Ὀβίδες, Χειροβομβίδες, Πυροσωλῆνες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΚΥΝΗΓΟΣ

—Θὰ τὸ εὑρετε στοὺς βιβλιοδετημένους τόμους τοῦ περιοδικοῦ.

—Ζητήσατε τὸν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους μας πρὸς δραχ. 100 ἑκαστον.

—Εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφός σας καὶ τὸ πρακτι-κώτερον δῶρον.

Μετὰ
κάθε κυνήγι
τὸ δροσιτικώ-
τερο καὶ δυνα-
μικώτερο
ποτόν

ΖΥΘΟΣ
ΦΙΞ

ΤΥΠΩΝ
ΒΙΕΝΝΗΣ
ΠΙΛΣΕΝ
ΜΟΝΑΧΟΥ

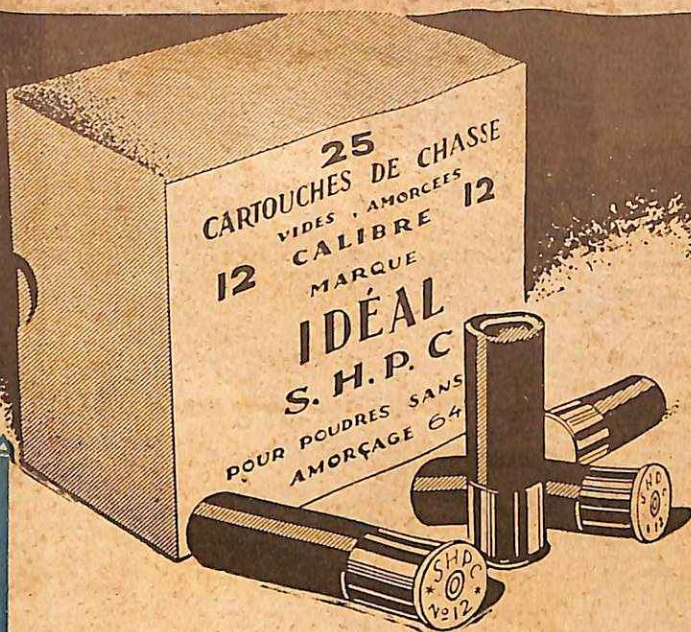

Πᾶσα αἵτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ πρέπει νὰ συνοδεύη-ται καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον. Ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς σας μὲ ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς ἐπ' ὀ-νόματι τοῦ κ.

ΑΛΕΞ. ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗ

Εὐπ. σίος 5 — ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι τὸ εὐδυνότερον καὶ τα-χύτερον μέσον. Προσέτι δύνασθε ὁποσὲν τῆς ἐπι-ταγῆς νὰ σημειώσῃτε ὅτι θέλετε ἀνεῶ- ἄλλης δαπάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΙΔΕΑΛ

ΤΥΠΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Με άκαπνον πυρίτιδα ΙΔΕΑΛ, είναι μοναδικά εις απόδοσιν από απόψεως κανονικής συγκεντρώσεως. Αι δοκιμαί τὰ απέδειξαν ἐφάμιλλα τῶν καλλιτέρων καὶ ἀκριβοτέρων Εὐρωπαϊκῶν φυσιγγίων. Κρατοῦν ἐπὶ τόπου νεκρὸν τὸ θήραμα. Τὰ μόνα κατάλληλα διὰ τὸ κλίμα μας καὶ εἰς τιμὰς προσιτὰς δι' ὅλους τοὺς κυνηγούς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΠΛΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

ΚΥΝΗΓΟΙ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΚΑΠΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

ΙΔΕΑΛ

Ἡ ἄκαπνος ΙΔΕΑΛ εἶναι ὑπερτέρα τῶν εἰσαγομένων εὐρωπαϊκῶν. Συγκέντρωσις ἀρίστη καὶ ταχύτης μεγίστη. Εἰς διάτρησιν εἶναι ἡ πλέον ἰδανικὴ πυρίτις.

Ἡ Μαύρη ΕΞΤΡΑ ἀπεδείχθη ἀπαράμιλλος διὰ τὰ φθινοπωρινὰ περάσματα. Εὐθνή καὶ με ἀποτελέσματα ἐκπληκτικὰ, χωρὶς νὰ κουράζη καὶ νὰ λερώνη τὴν κάννην.

